

ПОЛИТИКИН

ЗАБРАНИ

2

ДИНАРА

ГОДИНА

XXXIII

БРОЈ
1070

30. VI 1972.

ПАМЕТНА
МОЈА МАЦА!
ЗАСЛУЖИЛА ЈЕ
ДУПЛУ НЕГУ И
ВЕЧЕРУ!

ЗАСЛУЖИО
СИ ТИ ЈЕДНО
КУПАЊЕ И
ЏЕБЕЊЕ
!

ЈА
БУ ДА
ПИИШЕМ!



Handwritten signature and date '1972' at the bottom right of the illustration.



Ripley

Веровати или не!

ЛУД ПОБОЖНИ

(778-840)
СИН КАРЛА ВЕЛИКОГ
И
ФРАНЦИЈСКИ КРАЉ
УМРО ЈЕ ОД СТРАХА
КАДА ЈЕ ПОЧЕЛО
ПОМРАЧЕЊЕ
СУЊЦА.

(20. ЈУНА 840)

ПЕТИЦИ СТЕНАРИ

КОЈИ
СПАДАЈУ У
НАЈЛЕПШЕ
ПТИЦЕ
НА СВЕТУ,
ИЗВОДЕ У
ВЕЛИКИМ
ГРУПАМА И
ЗАЈЕДНО СА
СВОЈИМ
ЖЕНКАМА,
НЕОБИЧНЕ
ИГРЕ!



ЗАМАК БОЛДАН

У ФРАНЦУСКОЈ
САГРАЂЕН У 15. ВЕКУ
ЦЕО ЈЕ,
СЕМ ПРОЦЕЛА,
УКЛЕСАН У
СТЕНУ.

ЗА ТРАВУ АГРИМУНКУ,

КОЈА СЕ И ДАНАС
УПОТРЕБАВА У
МЕДИЦИНИ,
СТАРИ ГРЦИ
СУ ВЕРОВАЛИ
ДА
ЛЕЧИ
ОБОЈЕЊЕ
ОКА
КАТАРАКТ.



НОЈСУДБОНОСНИЈЕ ШАХОВСКЕ ПАРТИЈЕ

МУРАР РАО,

ЗАПОВЕДНИК ВОЈСКЕ МАХРАТА У
ИНДИЈИ ОД 1740. ДО 1763, ЗАРОБИО ЈЕ
У СВОЈИМ ПОХОДИМА НЕКОЛИКО ХИЉАДА
РАТНИКА И СА СВАКИМ ОД СВОЈИХ ЗАРОБЉЕ-
НИКА ОДИГРАО ЈЕ ПО ПАРТИЈУ ШАХА. ЗА-
РОБЉЕНИК КОЈИ БИ ГА ПОБЕДИО БИАО ЈЕ
ОСЛОБОЂЕН ДОК ЈЕ ПОБЕЂЕНОГ ЧЕКАЛА
СМРТ!

РИБА- СВЕТИ ЧЕШАЉ

МОЖЕ СЕ НАЌИ САМО
У ЈЕЗЕРУ
ТИБЕРИЈАС У
ИЗРАЕЛУ И НИГАЕ
ВИШЕ НА СВЕТУ.



1070

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● најмањи мишић у човечјем
телу налази се у средњем уху.
Дугачак је свега пет милимета-
ра и покреће слушну кошчицу
звану узечгија.



● творац поштанске марке је
Енглец Роуланд Хил. Прва мар-
ка се појавила 6. маја 1840. годи-
не а продавана је по цени од
једног пенија.



● приликом ископавања темеља
једне старе крме у близини
Дамфриза шкотски археолози от-
крили су више тона ексера за
које се верује да су припадали
римској армији.



● два шведска истраживача,
Пер Ренстром и Ц. Бјеркенгрен
недавно су пронашли папир који
се сам уништава. Направљен од
синтетичке материје, овај папир
се за шест недеља под дејством
ултравиолетних зракова распада.
Папир је веома погодан за амба-
лажу.



● скијаша који користе терене
у области Обербергена у Савез-
ној Републици Немачкој, убуду-
ће неће зависити од снега. Наиме,
на овом терену користе се
„снежни топ“, справа која раз-



вејава вештачки снег начињен
од згуснуте смеће ваздуха и во-
де. Једина мана овог топа је што
дејствује само на температури
од најмање 4 Целзијусова сте-
пена испод нуле.

● пуж у току лета нађе влажан
заклон у близини неке बारे или



потока и ту женка положи 50 до
60 беличастих јаја величине пуш-
чаног зрна.

● рекорд у ситном писању по-
стигла је Немица Вероника Зај-
дер. Она је на пет страница ве-
личине седам пута седам санти-
метара исписала двадесет стро-
фа једне Шилерове песме. Да би
се могао прочитати текст који је
Вероника исписала добро зао-
штреном оловком и голим оком,
мора се користити лупа. Један

очни лекар који је прегледао Ве-
ронику изјавио је да она двадесет
пута боље види од осталих
људи. Њена слова су толико сит-
на да на обичну поштанску до-
писницу може да стане 327.000
слова. Досадашњи рекорд држао
је Мађар Лајош Ехман који је
исписао на дописници „само“
160.000 слова.

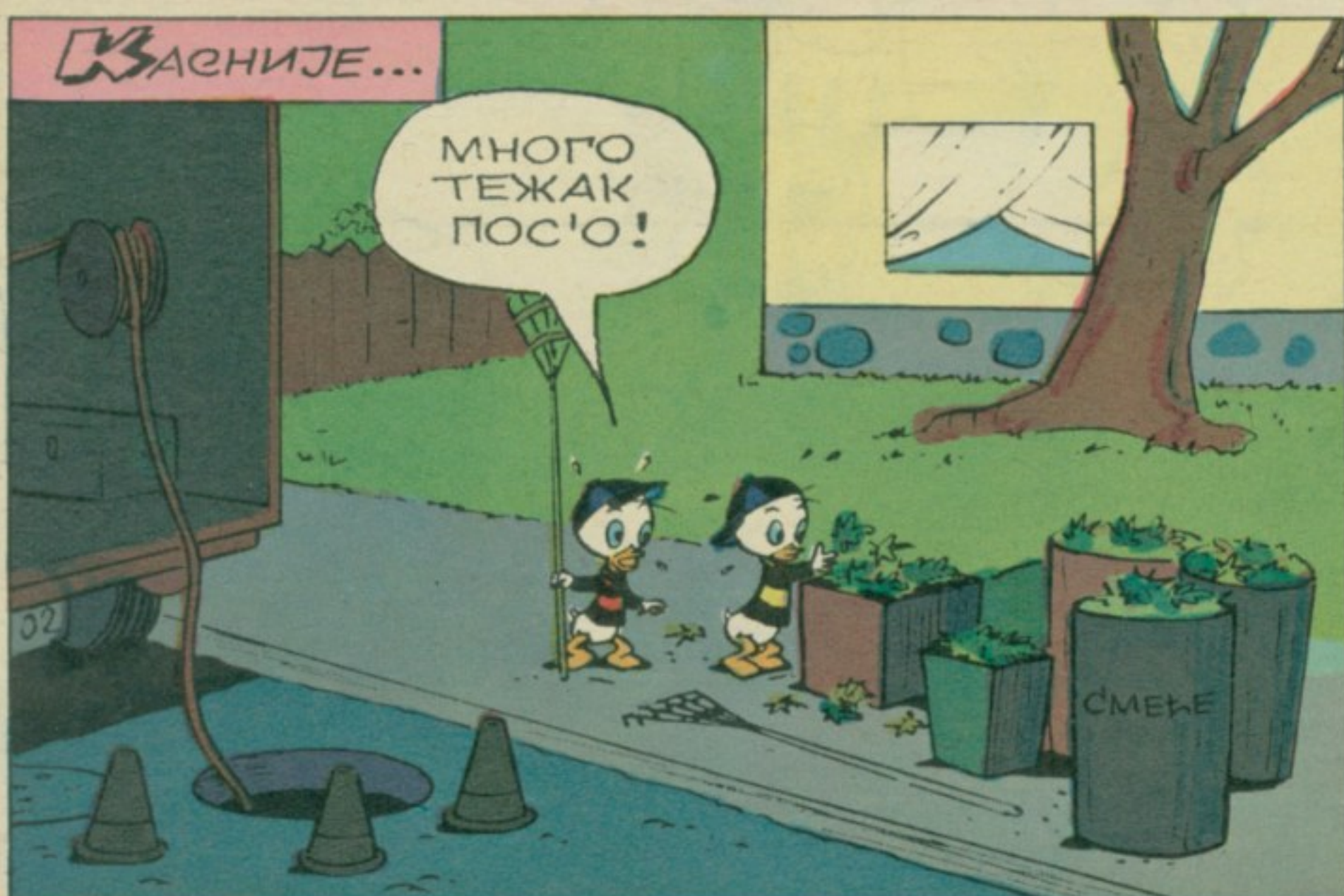


● сматра се да ових десет жи-
вотиња најдуже живе: крокодил
и кит више од једног века, гав-
ран између 60 и 100 година, ка-
мила између 40 и 100, слон 30 —
40, нилски коњ 30 — 50, шаран
20 — 50, коза 20 — 25, кенгур 10
— 16, мачка између 10 и 18 годи-
на. Забележен је, међутим, ре-
корд једне мачке која је држи-
вала „дубоку старост“ од 35 го-
дина.



WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК



тајна удружења

СМ
ЈЕ
ПРЕ



БОДЕЖ ЗАБИЈЕН У
ДРВО ЗА ВЕШАЊЕ
СИГУРАН ЈЕ ЗНАК
ДА ЈЕ СВЕТА ФЕМА
ИЗВРШИЛА ПРАВДУ

На широком
плану обасјаном
месечином стајао
је човек и укоче-
но посматрао пет црних при-
лика на коњима. Низ чело
му се сливао хладан зној.
Ниједан од петорице коња-
ника није се покретао. Сви
су имали црне капуљаче ду-
боко навучене преко лица.
И коњи су били црни. Са-
мо је коњ јахача у средини
био бео као снег.

Владао је мртва тишина.
Није се чуо никакав звук.
Само пажљиво око могло
је приметити да чудна шес-
торка на пропланку није
сама, у помрчини испод
густих крошњи четинара на-
лазило се мноштво људи
без капуљача. Међу њима

било је трговаца, сељака,
племића, свештеника. Сви
су ћутали.

СВЕМОЋНА РУКА

Човек на белом коњу из-
ненада диже руку. Остала
четворица маскираних као
по команди такође испру-
жише руке с палцима нани-
же. Тада прилика на белцу
лагано спусти руку. Следе-
ћег тренутка на месечини
блесну сечиво ножа који се

зари у земљу испред чове-
ка који је стајао сам. Зачу
се мукли глас:

— Нека се изврши прав-
да свете Феме!

Као да су из земље изни-
кли човека пред чијим је
ногама још подрхтавао нож
опколише две у црно мас-
киране сподобе и ставише
му руке на рамена. Човек
се стресе од језе. Један од
маскираних узвикну гласно
да га сви добро чују:

— Витеже Ервине, осуше-
те и умрећете!

Никакав глас, никакав
звук није му одговорио. Ни

ПРТ ЈЕ ДИНА СУДА

сова да хукне. Као хипно-
тисан витез Ервин пође са
двојицом маскираних. Ис-
под дрвета на средини про-
планка стајао је оседлаи ви-
тезов коњ. Маскирани веза-
ше руке осуђеном, помого-
ше му да се успне на коња и
доведоше га под грану са
које је висила омча...

Тек када се леш витеза
Ервина заљуљао на грани,
као да је нестало зачара-
ности која је владала шум-
ом. Окупљени почеше да
жагоре. Неки приђоше бли-
же обешеном и под свет-
лошћу буктиња угледаше
на његовим грудима комад
пергамента на коме је пи-
сало: „Правда свете Феме“.
У дрво је био забијен ду-
гачак бодеж!

Нико није приметио када
и где су нестали коњани-
ци са црним капуљачама и
маскирани људи. Чак и да
су приметили, добро би се
чували да о томе ништа не
причају — рука свете Феме
била је свемоћна!

ПРОТИВ ЗЛОЧИНА

У XIII веку Вестфалија,
држава на територији да-
нашње Немачке, била је зе-
мља у хаосу. Политичке бор-
бе између две странке од
којих је једна заступала
право папе а друга се бори-
ла за власт цара учиниле
су да у Вестфалији завла-
да потпуно безвлашће а об-
ласт између Везера и Рај-
не постане обећана земља
за разбојнике, убице и ло-
пове. Нарочито су се исти-
цали поједини витезови —
пљачкаши чији су утврђе-
ни замкови постали јавна
напаст и легло злочина. Би-
ло је опасно излазити из
градова, јавни живот је за-
мро а трговина је парали-
сана јер се нико није усу-
ђивао да путује.

У овако безнадежној си-
туацији која је претила да

постане трагична разумни
људи из свих друштвених
слојева одлучили су да
правду узму у своје руке.
Ко су били ти људи, када
су се први пут састали и
зашто су за своју заштит-
ницу изабарали баш свету
Фему може се само нагађа-
ти. Извесно је само једно:
већ на почетку XVI века
тајно удружење „Света Фе-
ма“ имало је безграничну
власт и преко сто хиљада
упућених, како су се нази-
вали њени чланови!

ТАЈНОСТ ЗАГАРАНТОВАНА

Године 1371. цар Карло
VI и званично је „Светој
Феми“ признао право да на
територији Вестфалије кро-
ји правду и своје пресуде
спроводи у дело. Од тада
па све до 1811. године, када
је Наполеонова армија учи-
нила крај овом тајном удру-
жењу, „Света Фема“ је одр-
жавала ред и судила и то
брже и ефикасније од било
које званичне судске уста-
нове у Европи.

Цареви Карло V и Мак-
симилијан званично су у-
кинули удружење „Свете
Феме“, али је оно имало
толику моћ да је практич-
но било неуништиво. И са-
мо помињање његовог име-
на вековима је људима ули-
вало страх у кости. Основ-
на снага удружења лежала
је у чињеници да су њего-
ви чланови припадали свим
класама становништва и да
је била загарантована ап-
солутна тајност.

Сваки члан „Свете Феме“
лично је познавао највише
још два члана којима је пре-
носио обавештења. У слу-
чају велике потребе било је
дозвољено послужити се тај-
ним знацима којима би члан
у невољи обавештавао е-
вентуално присутног а не-
познатог члана удружења
да је припадник „Свете Фе-

ме“ и да очекује помоћ или
има хитно обавештење.

Сви чланови удружења,
такозвани **упућени**, делили
су се у три групе. Обични
чланови звали су се **гласни-**
ци и задатак им је био да
преносе обавештења старе-
шинама, сакупљају податке
о злочинима и неделима и
подносе пријаве „Суду Све-
те Феме“.

Старешине удружења де-
лили су се на **судије** и **пред-**
седавајуће. Церемонијал по
коме се одвијало суђење
био је увек исти. Суд је
обично заседао на неком
пропланку у шуми, увек ван
градских зидина. Суђења су
била јавна, осим у случа-
јевима када се судило изу-
зетно високим личностима
или је у питању био злочин
који задира у безбедност
царства. Тада је суд засе-
дао тајно.

ЛОВ НА ЧОВЕКА

Судије су се строго при-
државале „Законика“ који
је био тајан и чију су са-
држину познавале само ста-
решине. Под претњом смр-
ти ниједан члан удружења
није ником живом смео от-
крити садржину „Закони-
ка“. Када би „Светој Фе-
ми“ стигла пријава о не-
ком злочину, старешине би,
пре свега, размотриле да ли
је према „Законику“ у пи-
тању дело које спада у њи-
хову надлежност. Тек када
би установили да је дело
наведено у „Законику“ као
злочин пред „Светом Фе-
мом, издавана је наредба
да се окривљени појави
пред судом.

Гласници би окривљеном
позив закивали на врата са
наређењем да се у року од
шест недеља и три дана по-
јави на означеном месту и
одговара за наведени зло-
чин. Позив је могао бити у-
пућен три пута узастопце и
сваки пут даван је рок од
шест недеља и три дана.

Ако би се окривљени до-
бровољно одазвао позиву,
могао је са собом повести
до 30 сведока одбране. Ако
би одбио да се појави пред
судом, „Света Фема“ би га
аутоматски по истеку рока
осуђивала на смрт а хиљаде
њених чланова кретало је
у лов на човека с наређе-
њем да ко га ухвати изврши
смртну пресуду. Осуђени у
одсуству постајао је човек
ван закона и свако је мо-
гао да га некажњено убије.

„Суд Свете Феме“ изри-
цао је само једну казну —
смрт! Ако би се нашло да
по „Законику“ окривљени
не заслужује смртну казну,
бивао је ослобођен. Осуђе-
ни су, по кратком поступ-
ку, вешани о прво дрво, а
као знак да им је судила
„Света Фема“ у то дрво за-
бијан је бодеж. Није, према
томе, никакво чудо што је и
само помињање „Свете Фе-
ме“ изазивало у Вестфалији
ужас и што успомене на то
гвоздено тајно удружење
ни до данас нису избледе-
ле међу становништвом ове
покрајине.

Д. А.

* * ТЕХНИКА * *

НАОЧАРИ ЗА СЛЕПЕ

Доктор Лесли
Кеј са Новог Зе-
ланда пронашао
је специјалне нао-
чаре које опоми-
њу слепо осо-
бе на препреке
које се пред њи-
ма налазе. Уређај
утраћен у наоча-
ре емитује ултра
звучне таласе
(људско ухо их
не чује) који се
одбијају од пред-
мета удаљених
до шест метара.



Кад одбијени та-
ласи стигну напруг до наочара претварају се у
звук који опомиње на препреку. Према боји и
јачини звука слепа особа може да одреди тачну
удаљеност и врсту препреке.

ЗА ПРВУ ПОМОЋ



Помоћу нових удлага које се надувавају може
се пружити брза и ефикасна помоћ код прелома
или уганућа руке или ноге. За време транспорта
до лекара или болнице нове удлаге држе озле-
ђену руку или ногу у стању мировања. Поред тога
ваздух у овом заштитном јастучету спречава
својим лаким притиском да повређено место оте-
кне а не омета нормалну циркулацију крви. Оз-
леђено место може се рендгенски снимити без
скидања удлаге јер пластични материјал од којег
је начињена пропушта рендгенове зраке.

ШПИЈУН ЗА ВОДОВОДНЕ ЦЕВИ

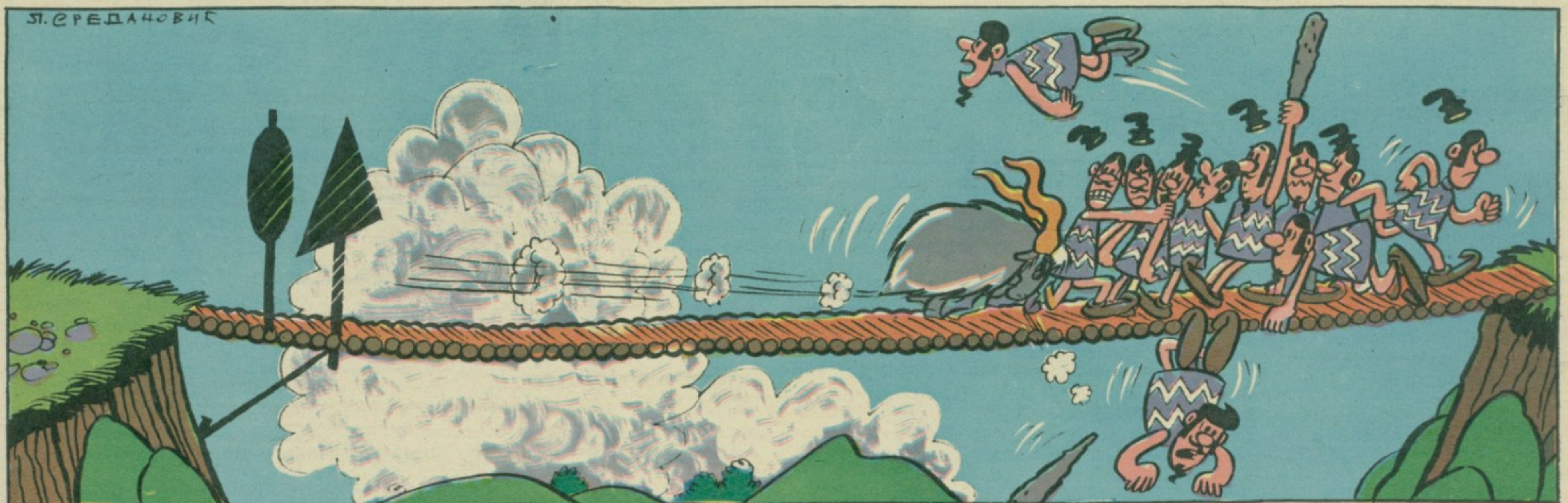


тић алуминијумске фолије. Своје „откриће“ апа-
рат оглашава звуком.

Помоћу новог
електронског уре-
ђаја, који је кон-
спруисала група
немачких струч-
њака из Солинге-
на, веома брзо и
лако могу се у зи-
ду открити водо-
водне цеви и жи-
це електричне ин-
сталације. Апарат
назван „шпијун“
веома је осетљив
на метале и може
да открије у зиду
чак и танак лис-

ДИКАН

и последње ФРРРУКЕ



ЉУДИ И ЊИХОВА ЗАНИМАЊА НЕ ИСПУШТАЈ УЗДЕ!

ЦОКЕЈ ЗА ВРЕМЕ ТРКЕ СТОЈИ НА УЗЕНГИЈАМА. ОН НИКАД НЕ ЈАШЕ СЕДЕЋИ!

М и цокеји нисмо тешки људи, 50—55 килограма, уврх главе. Ево ја, висок сам 160 цм, имам 48 а моја жена 75 килограма! И опрема за трке нам је лака: чизме 300 грама, бриц-панталоне, мајица, капа и на крају седло. Ово може да буде од један до седам килограма, зависи од тежине цокеја. Јер, пре старта цокеј и седло мере се заједно!

Овим послом Милорад Личанин, један од наших најпознатијих цокеја, бави се већ пуне 33 године, тачније стазом на београдском хиподрому први пут је појачао коња 1935.

— Цокејски занат почео сам да учим у свом селу Маови код Шапца. Иако сам био добар ученик, школу ни кад нисам волео и после четвртог разреда сам је напустио. Неко време мувао сам се по селу, а онда ме браћа одведоше у Шабац на занат. Био сам тако мали и кржљав да ме ниједан мајстор није хтео. Један им је по саветовао:

— Чекајте да падне киша, па кад порасте — доведите га.

ШАМЛИЦОМ ДО СЕДЛА

Најзад ме узео кум који је у селу имао ергелу и своје расне коње с којима је учествовао на тркама у Београду. Добијао сам месечно плату од 100 динара, бесплатан стан и храну. Кад је требало да тимарим коње, морао сам да стојим на шамлици! Трескао сам одозго али ми је при том више било криво што се испрљам него што се угрувам.

Прву трку добро је запамтио.

— Целу ноћ уочи трке нисам могао да заспим. Кад сутрадан, у одсудном тренутку, мени се седло окренуло и поиспада олово. Хтео сам од муке да се поједем! Тад ми је било 16 година.

Наставио је и даље да долази из Шапца са ергелом свога кума Јове Берића кад год је у Београду почињала тркачка сезона. 1938. коначно се преселио у Београд, боље рећи у хиподромске штале. Од ујутру до увече, био је на хиподрому, ту је и спавао. После тога мењао је и ергеле и коње,

јахао многа добра грла и освојио преко 400 награда!

ПРАВИ РОДЕО

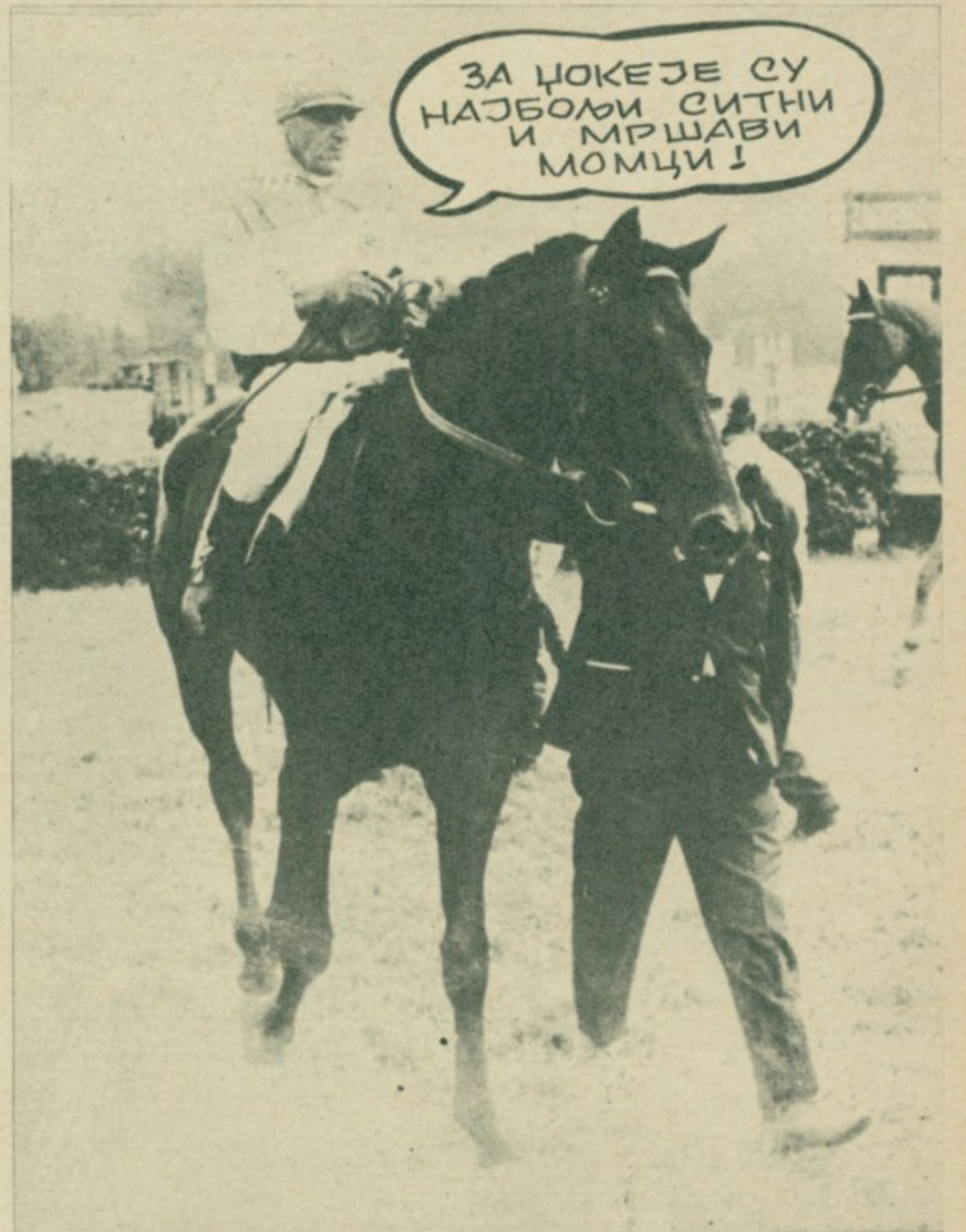
— Коњ почиње да се тренира кад наврши 18 месеци. Прво се води на конопцу — лонжу, отима се и трза. После неколико дана ставља му се седло што он опет не радо прима. Након недељу дана на њега седа јахач и тада почиње прави родео. Коњ се пропиње, обара главу, покушава да збаци јахача. Само вешти остају у седлу. Кад га најзад смиримо, јашемо га упоредо са старим коњем или како се то овде каже „главу у главу“. Потом младог коња јашемо иза старог „у лоту“ и тада је, отприлике, обука готова. Остало се усаврши тренингом и на самим тркама.

Трке није лако разумети. Све се углавном деле на касачке, галопске и препонашке. Касачки коњи, они који вуку колица звана су-

ке, нешто су за себе, препонашки, које најчешће гледате на телевизији — такође. Галопских трка има различитих а најважније су трке генерација, класне и хандикап. Кад су генерацијске трке, онда се такмиче вршњаци, то су трке двогодица, трогодица и других. Коњ млађи од две године и старији од осам не учествује у тркама!

У класним тркама, које најбоље показују праву вредност једног коња, учествују боља грла и веће су награде. Код нас је најпознатија таква трка Председника Републике.

За многе су најинтересантније хандикап трке у којима учествују коњи различитих вредности. Да ли ће утакмица бити занимљива, све зависи од оног ко организује трку. У Београду то чини секретар хиподрома Попов. Он има тачну евиденцију учешћа и пласмана коња у свим претходним тркама и према томе процењује њихову снагу. Његов је задатак да код коња разне старости и различитих способности приближ



но изједначи изглед на успех додавањем већег или мањег оптерећења: цокеј који има бољег коња или сам нема довољну тежину, носи испод седла за време трке јастуче са оловом. То јастуче зове се аша. Сматра се да један килограм олова омогућује предност супарничком коњу, који није оптерећен, за једну целу дужину! Ако су односи добро процењени и шансе изједначене, коњи ће у циљу ући скоро у групи. У супротном, ако први коњ стигне иза победника читавих сто метара, значи да је борба била неравноправна, а онај који је организовао трку лош је хандикапер.

Цокеји у свим галопским тркама стоје на узенгијама, никад се не јаше седећи.

МОЈ ДРУГ КАЗАНОВА

— Сећам се свих коња које сам јахао. Кулпинац, на пример, није хтео да крене са старта, па да га човек убије. Бојао се стартне мреже. Међутим, кад једном појури, био је прави вихор. Насупрот њему Мелисанда је била толико паметна да је гледала стартеру право у руке! Ипак, највише сам волео Казанову кога видите на фотографији са мном. Колико смо трка добили он и ја! И данас кад одем понекад у ергелу Зобнатице прво обиђем њега. Само викнем: „Фрици!“, како смо га звали кад је као ждребе

доведен из Немачке, а он ми трчи у сусрет и њишти.

Највише сам се уплашио кад смо нас четворица за време трке у пуном галопу попадали на једној кривини. Створила се гужва од коња и људи. Док сам лежао на леђима, на земљи, преко мене су прескакали преплашени коњи. Језиво је посматрати њихове огромне трбухе изнад своје главе! Зато младима увек кажем: кад цокеј падне, а нога му остане у узенгији, никад не сме да испушта узде из руке. Док их држи, он тиме кочи коња и овај га вуче упоредо са собом тако да не може да га удари копитама.

Најгора трка ми је била на неком фискултурном слету 1947. Изнад стазе су запели некакве телефонске жице. Коњ кога сам јахао приметио их је, уплашио се и збацио ме.

Једном су ми и фото-репортери пресели. Познати Аца Симић хтео је, ваљда, да направи суперснимак, па је излетео на стазу пред мене усред трке. Јахао сам тада Бомбардера у трци Председника Републике. Од севања блица коњ се уплашио и тргао, налетео на фото-репортера и одбацио га а ја сам, наравно, изгубио трку коју никад нисам прежалио.

Још две године, па ћу у пензију. Отићи ћу и ја са хиподрома. Биће ми жао што остављам коње. За мене су то дивне животиње. И више од тога, прави другови.

М. Т.

КАКО СЕ ПОСТАЈЕ ЦОКЕЈ

У нашој земљи не постоје школе за цокеје. Овај занат се, ипак, може научити уз старије колеге и тренере при великим ергелама. Најпознатије су: Зобнатица крај Шапца, Љубичево код Пожаревца, Липице у Словенији, Коњички клуб у Загребу, Осијек такође има свој клуб, затим клуб „Алекса Дундић“ у Београду, у Улици Паштровићевој 2. Ове ергеле при-



мају децу од 12—14 година да најпре чисте штале и тимаре коње, да их воде у шетњу и уче да јашу. Кад то заврше, могу да учествују на тркама као ученици. Ако до 18. године освоје најмање 10 победа на тркама, добијају титулу аспиранта. Као аспиранти треба да освоје 30 победа и онда званично постају цокеји.

И девојчице могу постати добри цокеји исто тако као и дечаци али и за њих важи правило да су боље оне ситније и мршавије.

Неки цокеји који се такмиче за извесне ергеле добијају плату за то али има и оних, то су најчешће препонаши, који се овим спортом баве поред свог редовног занимања.

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА



БЕДУИНИ



7

ШЕИК ОДЛУЧУЈЕ — Бедуинско племе састављено је од 5 до 10 породичних група, повезаних крвним сродством. На челу племена је шеик кога бира савет старца — представника сваке породице. Кад шеик остари, бира се други, обично из исте породице мада титула није наследна. Шеик ужива огроман ауторитет: он одређује којим ће путем племе ићи и када треба кренути; где он заустави камилу, подиже се логор. Он је главни судија и учитељ. Ако се нека породица са њим не слаже, може ићи својим путем.



8

ЦРНИ ШАТОР — Кућа Бедуина је шатор црне боје широк 4 а дугачак 10 метара. Начињен је од међусобно ушивених трака тканине коју бедуинске жене ткају од козје и камиље длаке. Тканина је веома



10

ГОСТОПРИМСТВО — Цивилизација је у живот Бедуина унела многе промене али једно је остало исто као и пре много векова — гостопримство. Долазак госта оглашава лавез паса и читаво племе одмах се припрема да га што боље дочека. Гост је светиња, чак и када је непријатељ — под условом да затражи гостопримство пре него што га открију. Госту се служе три шоље кафе: прва се пије у ћутању, за време друге разговара се о пословима и другим стварима, а трећа је знак да је посети дошао крај.



11

ЛОВ СОКОЛОМ — Бедуини радо лове помоћу сокола који је мајстор у лову на газеле: он изабере једну газелу из стада и напада је снажно је ударајући крилима и кљуном по њушци. Истовремено се и брзи хр-

Три шоље кафе



густа и јака и може да издржи и најсильније ударе пустињског ветра. Шатор, причвршћен кочићима побијеним у 3 паралелна реда, има једну страну отворену. Унутрашњост је подељена на мушки и женски део. Намештај је лако покретљив — ћилими и лејаји од коже.



9

ЛЕЖ ЗА РУЧАК — Главна храна Бедуина је камиље и козје млеко. Камиље се пије тек помужено а исушено и кондензовано постаје тврдо као камен и може се сачувати месецима. Зове се марис и веома је хранљиво. Бедуини умеју да праве и сир у мешини. Они не познају хлеб, месо је на њиховој трпези веома ретко јер се камиле и козе кољу само у великој невољи. Хране се и сувим урмама, куваним зрнима, дивљим биљем и скакавцима. У нарочито свечаним приликама једу месо од јежа и пустињског зеца.



тови бацају на жртву која се даје у безглави трк док не посустане или налети на пешчану дину. Тада стижу Бедуини да је доврше. У лову важи старо бедуинско правило: ако је непријатељ храбар и још држи главу усправно, он је победник и — поклања му се слобода!



12

ЗБОГ ПЕТРОЛЕЈА — Бедуинска легенда каже: „Алах је створио свет и небо. Онда је ухватио ветар и рекао му: „Постани човек!“ — и рођен је Бедуин. Затим је узео стрелу и наредио јој: „Постани камила!“ — и Бедуин је добио пријатеља. Када је хтео да створи магарца, Алах је узео пешчану дину а кад је стварао човека који обрађује земљу и има стално место боравка, начинио га је од магарчевог измета!“ Али, и Бедуине све више мења цивилизација привучена у ове крајеве богатим налазиштима нафте.

КРАЈ

Године 1537. непознати шпански конквистадор на јуриш је заузео сиромашно индијанско село у Андима у данашњој држави Перу. Била је већ шеста година откако је Пизаро упао у некадашње царство Инка. Гладни шпански војници зашли су по колибама и претресајући их, уместо злата, нашли неко мало лоптасто корење са смеђом љуском. Глад их је натерала да те чудне плодове, какве дотле никад нису видели, скувају и поједу. И — полизали су и прсте! „Ово јело достојно је чак и Шпанаца! — углас су се сложили после обилног ручка.

Умесѿо ѿаѿа — ѿаѿаѿа

„Корење“ које је толико одушевило Шпанце било је — обичан кромпир, дотада Европљанима непозната биљка. Индијанци су кромпир називали *папа* а религиозни Шпанци су га, да их име не би подсећало на римског папу, прекрстили у *патата* како се и данас зове у већини светских језика. И, ма колико то изгледало необично, кромпир је највеће благо које су Шпанци донели из Јужне Америке, неупоредиво вредније од свих опљачканих драгоцености старих Инка.

Па ипак, мало је која животна намирница имала да издржи такву борбу какву је „водио“ кромпир пре него што су га Европљани прихватили. Готово читав век проносили су се гласови да он изазива лепру, туберкулозу и рахитис и да изје било неколицине упорних и стрпљивих људи који су на време схватили какву улогу може ова биљка да одигра у исхрани човечанства,

ЖИВЕО КРОМПИР!

вероватно се „корен из Јужне Америке“ у Европи никада не би ни одомаћио.

Године 1588. добио је Жил Шарл де Леклиз, ботаничар и управник царских вртова у Бечу, два кромпира од пријатеља који се вратио из Америке. Леклиз их је посадио и од прве бербе скувао кромпир-чорбу са овчином. Пошто се тако и сам уверио да су јела од кромпира изванредно укусна, послао је по неколико кртола свим баштованима широм Европе с упутством како да их посаде и одгаје. Упркос његовом труду Европа ипак није прихватила кромпир. Још много година ово поврће јеле су само две категорије људи: богаташи који су га сматрали егзотичном храном и сиротиња срећна да било чиме напуни стомак.

Уз ѿомоћ бајонеѿа

У Немачкој, колевци свих могућих врста теста од кромпира, „корен из Јужне Америке“ стекао је популарност захваљујући мерама које је 1744. предузео цар Фридрих Велики. После једне неродне године чије су се последице још јаче осећале због недавног рата, Фридрих Велики послао је у Колберг товар кромпира за сетву. Товар је пратила чета вој-

НАЈВЕЋЕ БЛАГО КОЈЕ СУ ШПАНСКИ ОСВАЈАЧИ ДОНЕЛИ ИЗ ЈУЖНЕ АМЕРИКЕ НИСУ БИЛЕ ОПЉАЧКАНЕ ДРАГОЦЕНОСТИ

ника који су бајонетима натерали сељаке да кромпир посаде. Није прошло ни неколико година а кромпир је заузео прво место у немачком јеловнику.

За време једног од Фридрихових ратова у немачко ропство пао је и Француз Антоан Пармантје, по занимању апотекар. У ропству је био принуђен да једе кромпир, прво с подозрењем а затим са задовољством. Чим је пуштен, Пармантје је пожurio у Француску да пропaгира кромпир као спас против глади када омане род пшенице.

Француски краљ Луј XVI радо је прихватио све ново и необично, па је одмах пошто је чуо Пармантјеове хвалоспеве кромпиру апотекару доделио 50 хектара земљишта у близини Париза да засади ову биљку. Пармантје се с особитим задовољством бацио на посао. Када је кромпир процветао, био је то велики догађај. Сама краљица Марија Антоанета замолила је Пармантјеа да јој поклони неколико цветова а затим се на једном пријему појавила

са нежним беложутим цветовима кромпира у коси.

Сѿакујѿе ми за ѿосле!

Ускоро је Пармантје приредио свечани ручак за краља, краљицу и друге угледне личности међу којима се налазио и велики амерички научник Бенџамин Франклин. Ручак је био преобилан — сервирано је 24 јела а сва су, почев од предјела до слаткиша, била искључиво од кромпира. Луј XVI и остали гости били су одушевлени и нису штедели речи похвале. Када се друштво разишло, краљ је замолио Пармантјеа да му неке послastiце од кромпира спакује како би касније могао на миру да их слади.

Око Пармантјеовог имања на коме је гајен кромпир стално су патролирали војници како би на сваки начин спречили крађу драгоцених кртола. Једне ноћи Пармантје је на своју руку повукао стражу и — није

погрешно! Суседи су навалили на поља као скакавци и накупили довољно кртола за своје баште а баш то је и био Пармантјеов циљ. Кромпир са његових поља освојио је Француску. Када је Пармантје умро, на његовом гробу је уместо цвећа посађен кромпир. Но, најлепши споменик који је остао иза њега је француски специјалитет пом-фрит чије су справљање Французи довели до правог савршенства.

У Енглеској су такође кромпир прво јели племићи а касније најсиромашнији слојеви. Али, кромпир је убрзо освојио читаву земљу и на лондонским улицама појавили су се први продавци печених кромпира. Њихов посао цвetaо је нарочито зими када су даме куповале врмиче кромпириће у љусци и стављале их у своје муфове да би њима загрејале руке.

Поново у Америци

Мада је Нови Свет постојбина кромпира, требало је да протекне више од два столећа пре него што је он у Северној Америци употребљен као храна. Године 1719. кренуло је из северне Ирске 16 исељеничких породица које су касније у Америци основале град Лондондери. Они су са собом понели и цак кромпира којим су засадили два и по акра отетих од прерије. Захваљујући том кромпиру успели су да преживе прву зиму у новој домовини.

Мала смеђа кртола коју су случајно открили шпански конквистадори данас је саставни део свих трпеза широм света који се захваљујући њој немало пута спасао глади. Јер, кромпир је извор витамина и минералних соли. Мања порција кромпира садржи витамина Б1 колико и две дебеле кришке белог пшеничног хлеба, а кромпир средње величине има 100 калорија — колико и крупна зрела јабука или велика чаша сока од поморанџе. Од кромпира се прави безброј јела и многа алкохолна пића, и, што је најважније, он је јефтин и доступан свакоме.

Е. Д.



Све даме позеленеле су од зависти када се краљица Марија Антоанета појавила са цвећем кромпира у коси



ИЗАБЕРИ НАЈЛЕПШУ ЗНАЧКУ ФУДБАЛСКОГ КЛУБА



ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК добио је од 23 клуба (од укупно 88 клубова којима се Забавник обратио писмом) свега 274 значке да их подели својим читаоцима који буду учествовали у конкурс за најлепшу значку фудбалског клуба. Изабери значку која ти је најлепша. Број значке упиши у купон, исеци га, залепи на дописницу и са својом пуном адресом пошаљи на: **ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска 29.** Значка која буде добила највећи број гласова биће проглашена за

НАЈЛЕПШУ ЗНАЧКУ ФК а сви који буду гласали за њу учествоваће (на срећу) у извлачењу награда:

- Прва награда — комплет значака објављених на овој страни
- Пет награда — комплет од 15 значака
- 10 награда — комплет од 10 значака
- 15 награда — комплет од 5 значака

Сви награђени читаоци Забавника добиће уз комплет значака ФК и значку Политикиног забавника.

Дописнице са купонима за најлепшу значку ФК примају се до 15. јула 1972. године.



1. ОЛИМПИЈА
Љубљана



2. ВОЈВОДИНА
Нови Сад



3. БОРАЦ
Чачак



4. РИЈЕКА
Ријека



5. ВАРДАР
Скопје



6. ЛЕОТАР
Требиње



7. БОРАЦ
Бања Лука



8. ПАРТИЗАН
Београд



9. БАЧКА
Бачка Паланка



10. ЛОКОМОТИВА
Загреб



11. ГАЛЕНИКА
Земун



12. ЈЕДИНСТВО
Бијело Поље



13. РАДНИЧКИ
Ниш



14. ЈЕДИНСТВО
Брчко



15. ЦРВЕНА
ЗВЕЗДА
Београд



16. МАРИБОР
Марибор



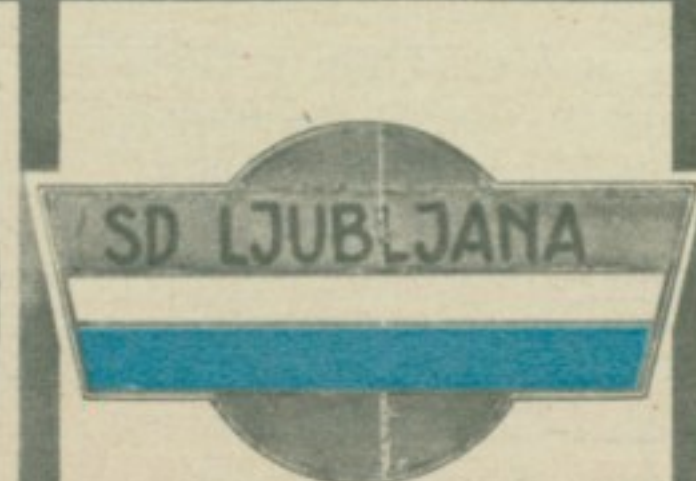
17. ХАЈДУК
Сплит



18. БСК
Славонски Брод



19. ОРИЈЕНТ
Ријека



20. ЉУБЉАНА
Љубљана



21. ЛОВЋЕН
Цетиње



22. НАПРЕДАК
Крушевац



23. ВЕЛЕЖ
Мостар

НАЈЛЕПША ЗНАЧКА

Број _____

(Име и презиме)

(Место, улица и број)



„МЕГИ НИЈЕ ИЗДРЖА

Џим Толивер стајао је на палуби своје насукане јахте „Меги Т“ и кроз доглед забринуто посматрао олују која је, преко Карипског мора ишла право на његов оштећени брод. Опромни таласи запљускивали су обалу полуострва Јукатан крај кога се „Меги Т“ насукала пре десет дана. Киша је лила као из кабла. По завијању ветра Толивер је знао да олуја има јачину урагана. Његов бродић неће то издржати, треба се што пре домоћи обале и потражити спас у џунгли.

Забринут човек ставио је доглед испод виндјакне обрисао кишу с лица и сишао у кабину. Његова жена Меги и два сина, десетогодишњи Џеј и две године млађи Џони, већ су паковали ствари.

— Како изгледа? — упитала је Меги мужа.

— Море је просто узаврело, морамо одмах кренути! Слушајте обојица — обратио се Толивер синовима — не треба се плашити, разумете ли? Треба само да употребимо главу, да будемо разумни и ништа се неће догодити.

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

РИЛА НА ЖБУЊЕ ТОЛИВЕР ЈЕ УГЛЕДАО РАЗЈАПЉЕНЕ ЧЕЉУСТИ КРОКОДИЛА. БРЗО ЈЕ ДОХВАТИО ПУШКУ И ОПАЛИО

Дечаци су климнули главом а Меги се насмешила. Али, више се није смело чекати.

СТРАХ ОД ЏУНГЛЕ

Кад су пре две недеље, 17. јула 1970, кренули из Галвастона у Тексасу на кружну пловидбу кроз Карипско море, Толиверови ни су ни слутили шта их може снаћи. У почетку је све било добро, Меги и дечаци су полагали као да су искусни поморци. Али једне ноћи, док је „Меги Т“ била укотвљена недалеко од стеновите обале усамљеног полуострва Јукатан, ухватила

их је изненада тропска олуја. И док су они бежали на копно, олуја је турнула бродић на пешчани спруд и оштетила му корито. Била је уништена и радио-опрема, па су Толиверови остали потпуно одсечени од света.

— Не може се поправити — рекао је Толивер својима док је касније прегледао јахту која је личила на насуканог кита. — Али, кад избацимо воду, имаћемо пристојан кров над главом.

Рачунао је да ће наићи неки брод који ће их спасти. Имали су довољно хране и воде за пиће а за случај неке опасности пушку и муницију. Дечаци су пецали рибу од које је Меги могла да спреми неколико obroка на дан. Бар једном у 24 сата падала је киша, па су

ПОД СВЕЛОШЋУ ЛАМПЕ КОЈУ ЈЕ УПЛАШЕНА ЖЕНА УПЕ-

СТИ КРОКОДИЛА. БРЗО ЈЕ ДОХВАТИО ПУШКУ И ОПАЛИО

обезбеђивали залихе воде за пиће.

Тако је прошло већ десет дана. За све то време нису видели ниједан брод, а три авиона која су пролетела изнад њих нису приметили сигнале које су ови слали.

За два дечака, Џеја и Џона, све је то било забавно. Како они нису показивали ни трунку страха. Толивер и његова жена били су добро расположени. Додуше, Меги је понекад и несвесно одавала своју забринутост.

— Немој да се бринеш, Меги, — рекао јој је Толивер једном кад дечаци нису били у близини — овде смо безбедни, а раније или касније наићи ће неки брод. Дотле ћемо издржати, веруј ми!

— Знам — одговорила му је. — Не бринем се због тога што смо се насукали већ ме страх овога... — руком је показала на џунглу. — Ту је увек, као да прети. Замишљам шта се све крије у њој.

КРОЗ ЖИВО БЛАТО

Сад, док је сакупљао најпотребније ствари и журио да напусти брод, Толивер се сетио тога разговора и нешто га је стегло у души. Вода је већ почела да продире у брод. Нешто хране, конзерве са свежом водом, прибор за прву помоћ, цепене лампе, прибор за риболов...



ли неколико метара испред себе. Кад је Толивер зашао у цунглу, покушавајући да утре стазу како би се остали лакше кретали, постало је још мрачније. Иза њих помахнитала вода је расла. Споро су напредовали кроз густо жбуње и дрвеће, повијено од ветра и кише, а онда је одједном тле постало муљевито. Ноге су им упадале као у живи песак. Ветар је беснео и они су се очајнички борили за животе.

НОЋ НА СТЕНАМА

Док се Толивер скоро за-слепљен тетурео напред, одједном је чуо шкрипање са десне стране и у последњем тренутку устукнуо пред стаблом које је падало. Ветар је кидао из корена мање дрвеће и жбуње и витлао их свуда унаоколо. Тек тада је Толивер приметио и друга жива бића која су бежала пред помахниталом олујом. Прво је угледао мајмуне и тапире који су се пробијали кроз жбуње, затим су се појавили крокодили и змије. Толивер се следио од страха. Оклевао је за тренутак размишљајући да ли да пође даље или да се врати, а онда се догодило нешто у шта није могао да поверује: заокупљени сопственим страхом од олује, змије и крокодили су пролазили поред њега као да га не примећују.

Продужио је напред, клизао се и саплитао у муљу. Деца и Меги једва су се мицали иза њега, па је морао да их вуче држећи конопца чврсто у рукама. Најзад, пред њима се указала стеновита узвишица. Последњом снагом стигли су до ње и сместили се у заклон између две стене.

Следећих неколико сати Толиверови су седели прибијени једно уз друго и слушали како ураган хара цунглом. Чупао је дрвеће и ковитлао га по води која је све била преплављена. Ускоро је узвишица на којој су се налазили постала острво окружено водом.

Дан је већ био при крају кад је најзад, скоро исто тако изненада као што је и почела, олуја почела да јењава. Толивер је са својом породицом провео ноћ ту где се затекао. Следећег јутра кроз воду до колена пошли су према месту на коме су оставили јакту.

НЕСТАЛО ЈЕ ВОДЕ

Кад су стигли до обале, од „Меги Т“ није било ни трага. По води је плувало само неколико дасака и један јастук. Сад су морали да живе у природи са оно мало ствари које су пред олују успели да понесу са собом. Али, ништа их више није задржавало на том месту. Могли су остати ту још читаву годину а да не угле-

дају никога ко би их могао спасти. Требало је да пронађу неко друго место на полуострву где спас може лакше наићи.

— Покушаћемо да се држимо обале — рекао је Толивер — а у цунглу ћемо за-лазити само ако будемо морали.

Истог дана пошли су ка југу. Имали су још свеже воде и нешто хране. Ноћи су проводили у врећама за спавање а онда кретали даље. Шеснаестог дана почело је да им нестаје воде и Толивер је огранично следовање. Следећег дана стигли су до једне оштре увале и, да би је обишли, морали су да скрену у цунглу. Два дечака су се још добро држала, али Меги је све теже подносила напоре.

— Ох, Циме, обећај ми ако будем сувише слаба да ћеш ме оставити и спасти дечаке — молила је свога мужа.

Толивер ју је пустио да се мало одмори, а онда су кренули кроз цунглу. Ноћ их је затекла у срцу шуме. Увукли су се у вреће за спавање и таман заспали кад је Џеј почео да виче уплашен неким шумом у жбуњу. Под светлошћу лампе који је Меги уперила на шибље Толивер је угледао разјапљене чељусти крокодила. Брзо је дохватио пушку и опалио. Први метак погодио је крокодила у главу, а Толивер је наставио да пуца до последњег метка. Животиња је неколико пута ударила репом а онда остала непомицна на земљи.

ПОГЛЕДАЈТЕ, БРОД!

У зору Толиверови су наставили пут кроз цунглу. Глад су утољавали свежим воћкама, такозваним „мајмунским“ шљивама, и дивљим плодовима. Меги је једва ходала а Толивер је морао да је придржава. Болрио ју је мада се сам бојао да су залутали у цунгли и да никад неће стићи до обале. Свиња је лакнуло кад су најзад угледали плаветнило Каријског мора. Отелурали су се некако до песковите обале и срушили се на њу.

Дуго су лежали ту гладни и уморни.

— Погледајте, погледајте! Брод! — одједном је викнуо Цони. Толивер је помислио да се дечаку привиђа, али је и сам угледао мали рибарски бродић.

— Скините кошуље и машите! — викнуо је сав из-безумљен од среће

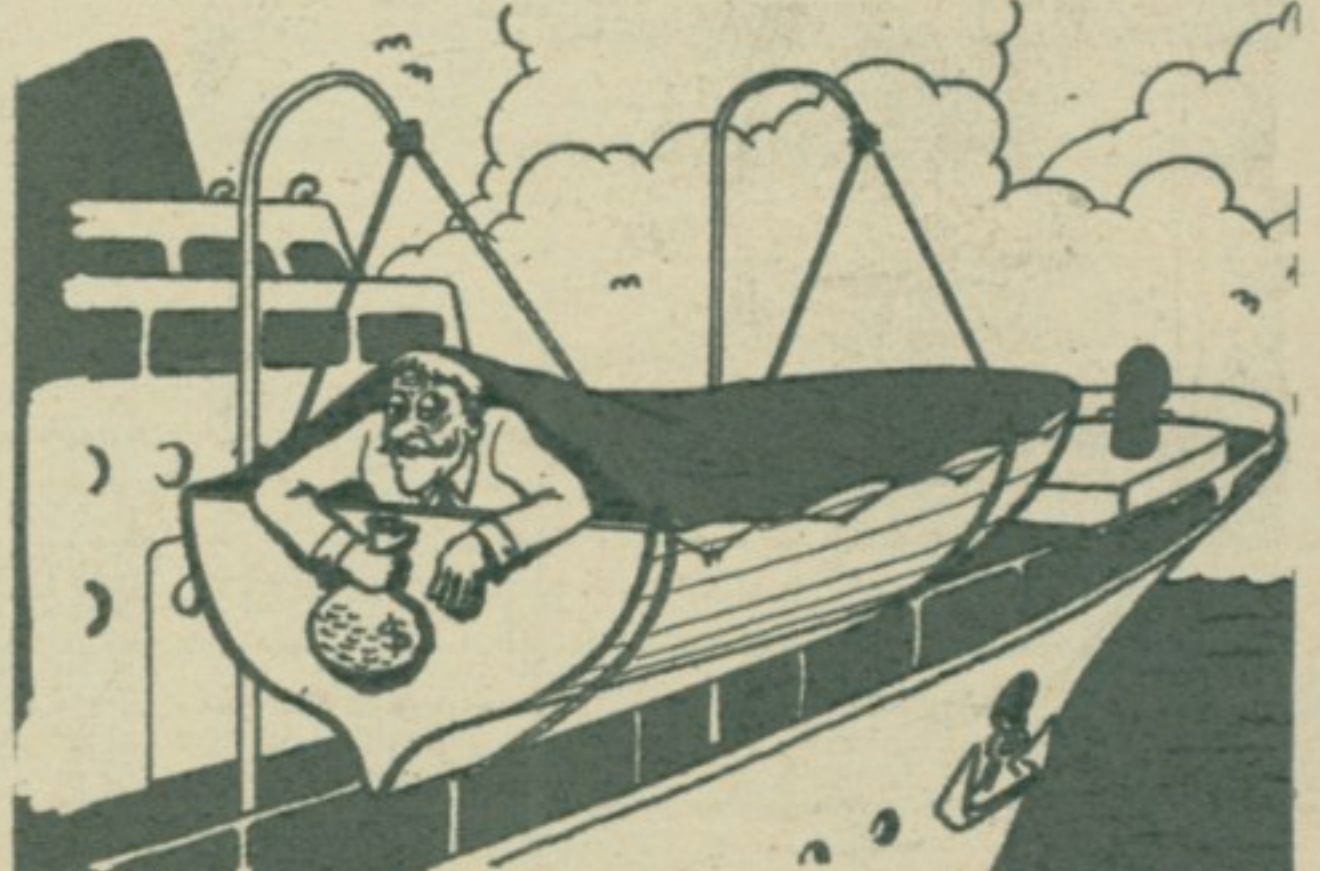
Сви су почели да машу, али рибари их нису видели. Меги је пала на песак и почела да плаче. Толивер је тада скочио у воду и махао кошуљицом све док му се није учинило да ће се оне-свестити. Као кроз маглу приметио је како бродић по-стаје све већи. Приближава се! Дошао је најзад на све-га неколико метара од оба-ле...



ПРОФЕСИОНАЛНА СОЛИДАРНОСТ. — Базил Мерик, грађевински предузимач из Џорка, прекинуо је за извесно време грађење једне куће јер је на једном дрвету наспред градилишта почео да свија гнездо пар црвендаћа. Кад га је друштво за заштиту животиња због тога јавно похвалило, Мерик је изјавио: „То нисам учинио из љубави према животињама већ из професионалне солидарности. Нисам могао да узнемиравам мале колеге док граде свој дом!“

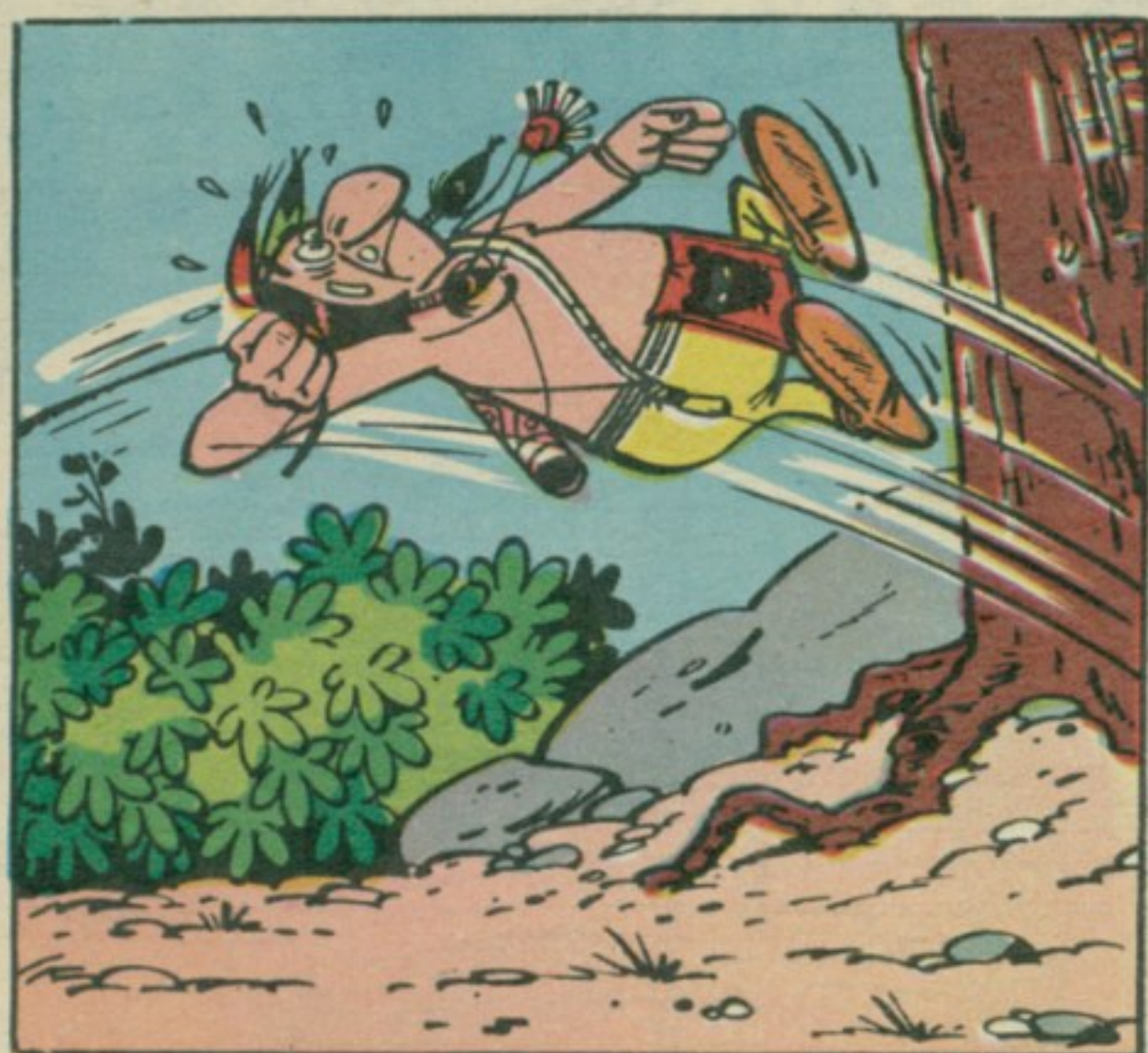


ОД ГИТАРЕ СЕ ИПАК ЖИВИ. — Џон Ленон, члан чувеног ансамбла „Битлси“, купио је својој тетци која се старала о њему током читавог његовог детињства лепену, велику кућу. У дневну собу поставио је плакету на којој су угравиране речи што му их је она понављала некад из дана у дан: „Гитара је леп инструмент али од ње никад нећеш моћи да живиш“. Међутим, од те гитаре живе сад више него луксузно и Ленон и његова тетка.



ДОБИЈЕНА ОПКЛАДА. — Џејмс Харкинс из Кинсејла, у Ирској, надалеко и широко је познат по својој страсти за клађење. Прошлог лета се упркос својим годинама, а има их 78, кладио да ће у чамицу препловити Атлантски океан. Харкинс се сакрио у чамац за спавање једног прекоокеанског брода и неоткривен стигао у Њујорк. По повратку у Ирску подигао је новац положен за опкладу и док га полако крика већ смисља у шта да се опет клади.

ЦРНА БРАДА И ИНДИЈАНЦИ





ЗЛАТНА СИРЕНА 1972.

ПОБЕДНИК: АГНЕТА ТИМКО



АГНЕТА ТИМКО, ученица VI разреда из Новог Сада проглашена је за најбољег певача у такмичењу и освојила „ЗЛАТНУ СИРЕНУ“ 72“. Певала је песму „Патуљак Станко“.



БИЉАНА ЈОВАНОВИЋ, ученица VI разреда из Смедерева певала је песму „Јануарске звезде беле“, добитник „СРЕБРНЕ СИРЕНЕ 72“.



ЈЕЛЕНА РАДНОВИЋ, ученица IV разреда из Београда певала је песму „Дошао је дан пун песме“, добитник „СРЕБРНЕ СИРЕНЕ 72“.



МИЛАН МИТРИЋ, уч V раз. из Шапца, песма „Испод сунца“



ЗОРА ГАШИ, уч. I разр. из Приштине, песма „Лепо јарње“



МАРИЈА ПЛЕШАШ, уч. V разр. из Београда, песма „Где је онај цветак жути“



ГОРДАНА БЛАГОЈЕВИЋ, уч. VI разр. из Београда, песма „Мајски валцер“

БЕОГРАДСКА БАНКА НАГРАДИЛА СВЕ ФИНАЛИСТЕ

Завршено је четврто, већ традиционално певачко такмичење пионира СР Србије за ЗЛАТНУ СИРЕНУ 72. у организацији ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА и ДОМА ПИОНИРА БЕОГРАДА. Велики завршни концерт одржан је у недељу 28. маја и као и раније три године интересовање за

ову певачку смотру најмлађих било је изузетно. Музички педагог овог такмичења МЛАДЕН НЕШОВИЋ саслушао је пријављена 1234 пионира из 116 места СР Србије и за завршни концерт одабрао 16 финалиста. Сви ови малишани боравили су као гости хотела „Шумадија“ а на крају концерта Београдска банка доделила им је по штедну књижицу. Жири у саставу ЂУРЂЕВКА ЧАКАРЕВИЋ, оперска првакиња, БОРИВОЈЕ ПОПОВИЋ, професор музичке академије и композитор БОЖИДАР СТАНЧИЋ доделио је једну ЗЛАТНУ СИРЕНУ 72 и две СРЕБРНЕ СИРЕНЕ 72.

Такмичаре је за клавиром пратила ОЛИВЕРА ЂУРЂЕВИЋ, а хором Дома пионира и оркестром Дома ЈНА дириговао је БУДИМИР ГАЈИЋ. Писац текста сценарија је ЈОВАН ШУИЦА а сценограф ЖИВОРАД КУКИЋ-ЖАК. Уредник финалног концерта је ДОНКА ШПИЧЕК, уредник редакције „СУСРЕТИ ЧЕТВРТОМ“. Завршни концерт је преносила Југословенска телевизија у колору и црно-белој техници а режисер је била ВЕРА БЕЛОГРЛИЋ.



ДЕЈАН ВУРОВИЋ, већ традиционални водитељ ЗЛАТНЕ СИРЕНЕ на задовољство младе публике у дворани храбрио је узбуђене такмичаре.



ВЛАДАН ТЕОФАНОВ, уч. III разр. из Београда, песма „Жеља“



СВЕТЛАНА ВУКОВИЋ, уч. V разр. из Београда, песма „Сека и куца“



ЈАСНА ХОЋИЌКИ, уч. V разр. из Крагујевца, песма „Ал је леп овај свет“



ЈЕЛИЦА СЕКУЛИЋ, учен. VI разр. из Београда, песма „Ус лаванка“



ДРАГИЦА СТАНКОВ, уч. VI разр. из Суботице, песма „Школско звонце“



БОРИС ХУМАР, уч. V разр. из Београда, песма „Дечји свет“



МАРИЈА ЛОДИ, уч. IV разр. из Дебелаче, песма „Папирна салвета“



ГОРДАНА ТИРИЋ, учен. IV разр. из Крагујевца, песма „Веснино маче“



ГОРДАНА ГУЉЦЕВ, ученица из Београда, песма „Ближи се ближи лето“

ПЕРАВКО

ТРАГИЧНИ ДАНИ
У ФРАНЦУСКОЈ
1940.
ХИТЛЕРОВЕ ТРУ-
ПЕ ПРЕШЛЕ СУ
ГРАНИЦУ ...

ТЕШКА
АРТИЈЕ-
РИЈА
ТУКЛА ЈЕ
СЕЛА И
ПУТЕВЕ ...

ПУЦАЈУ СА
РАСКРСНИЦЕ
"ТРИ ПУТА"!
БИЋЕ ОНИ ТУ ЗА
ДВА МИНУТА!



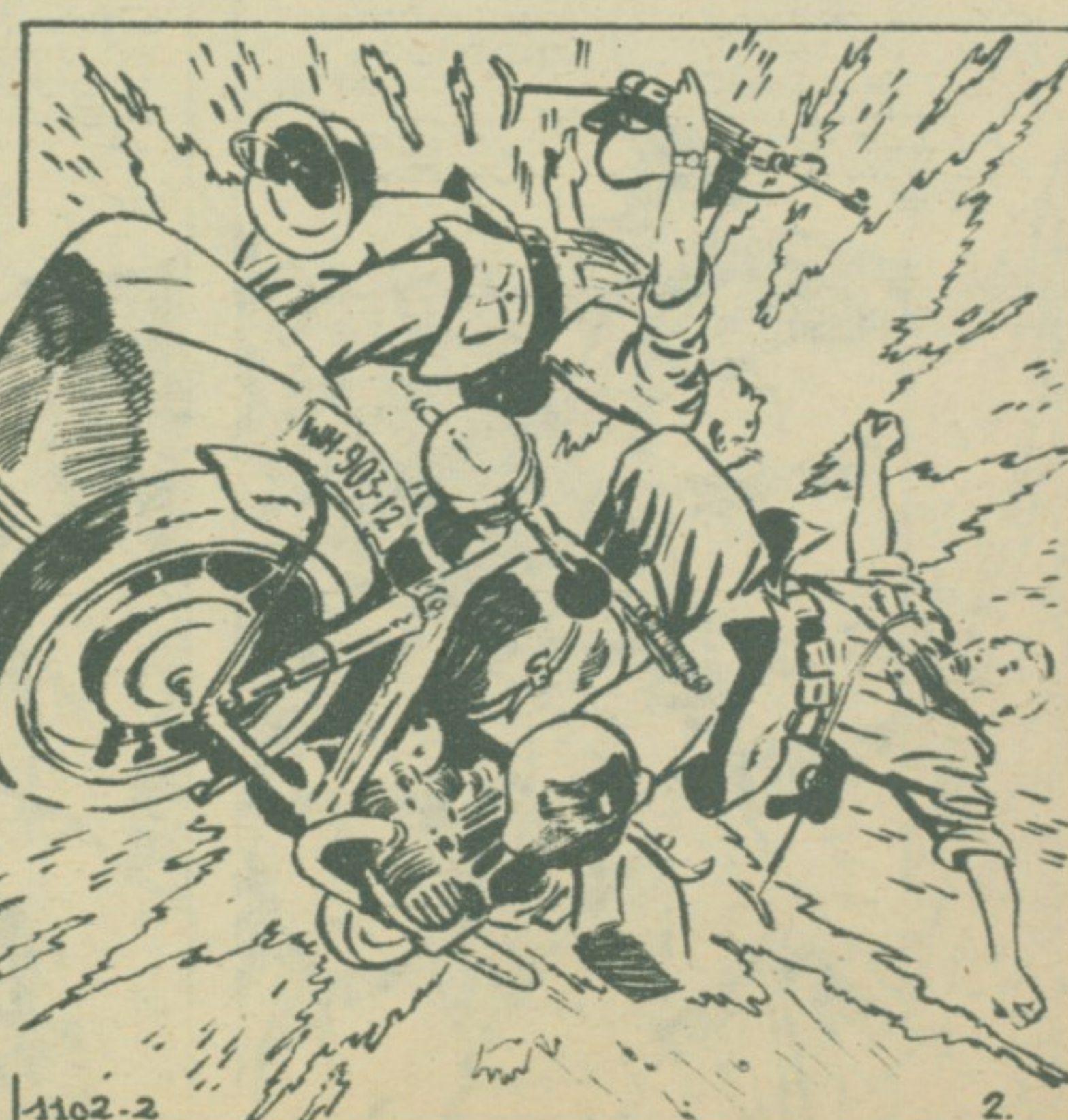
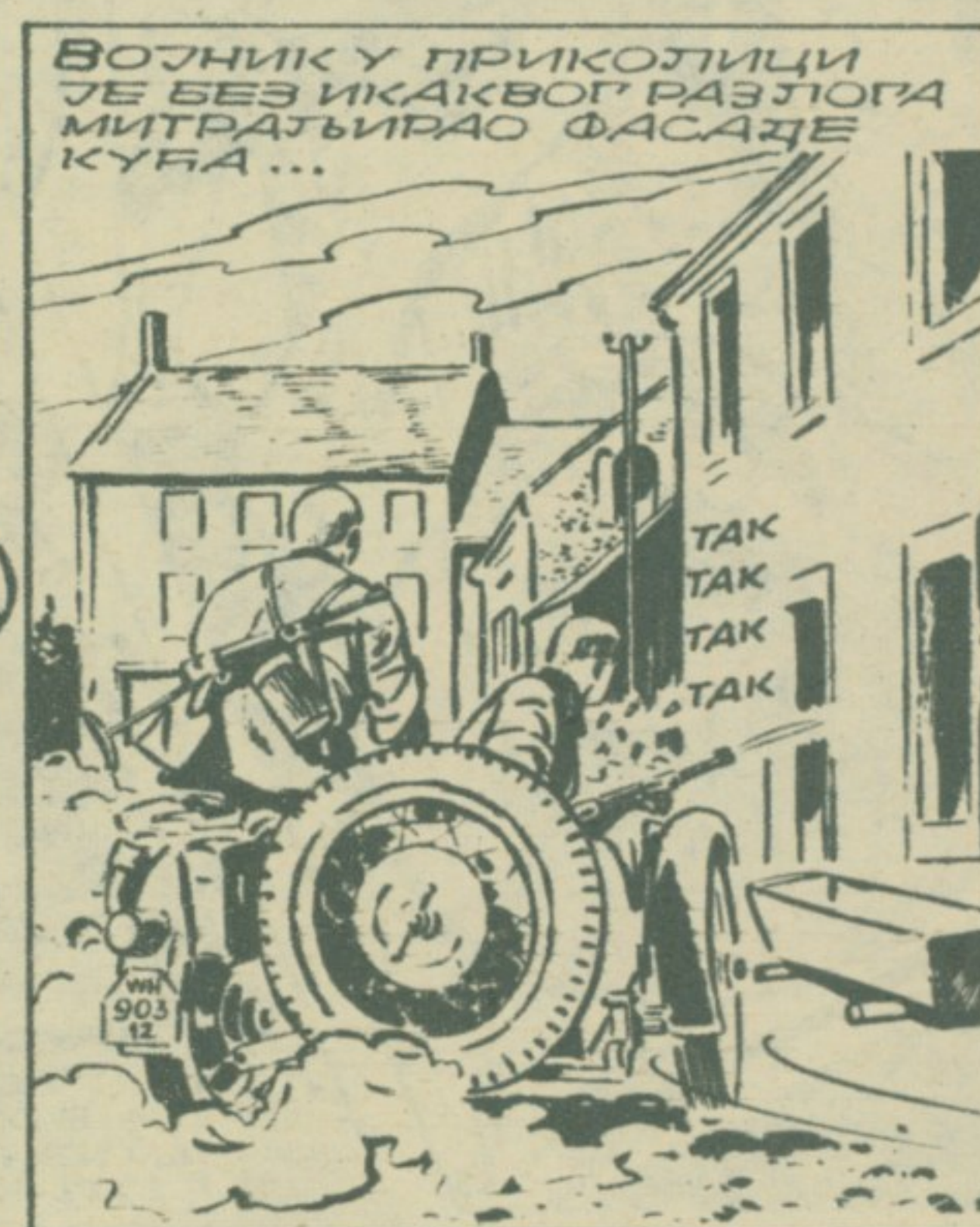
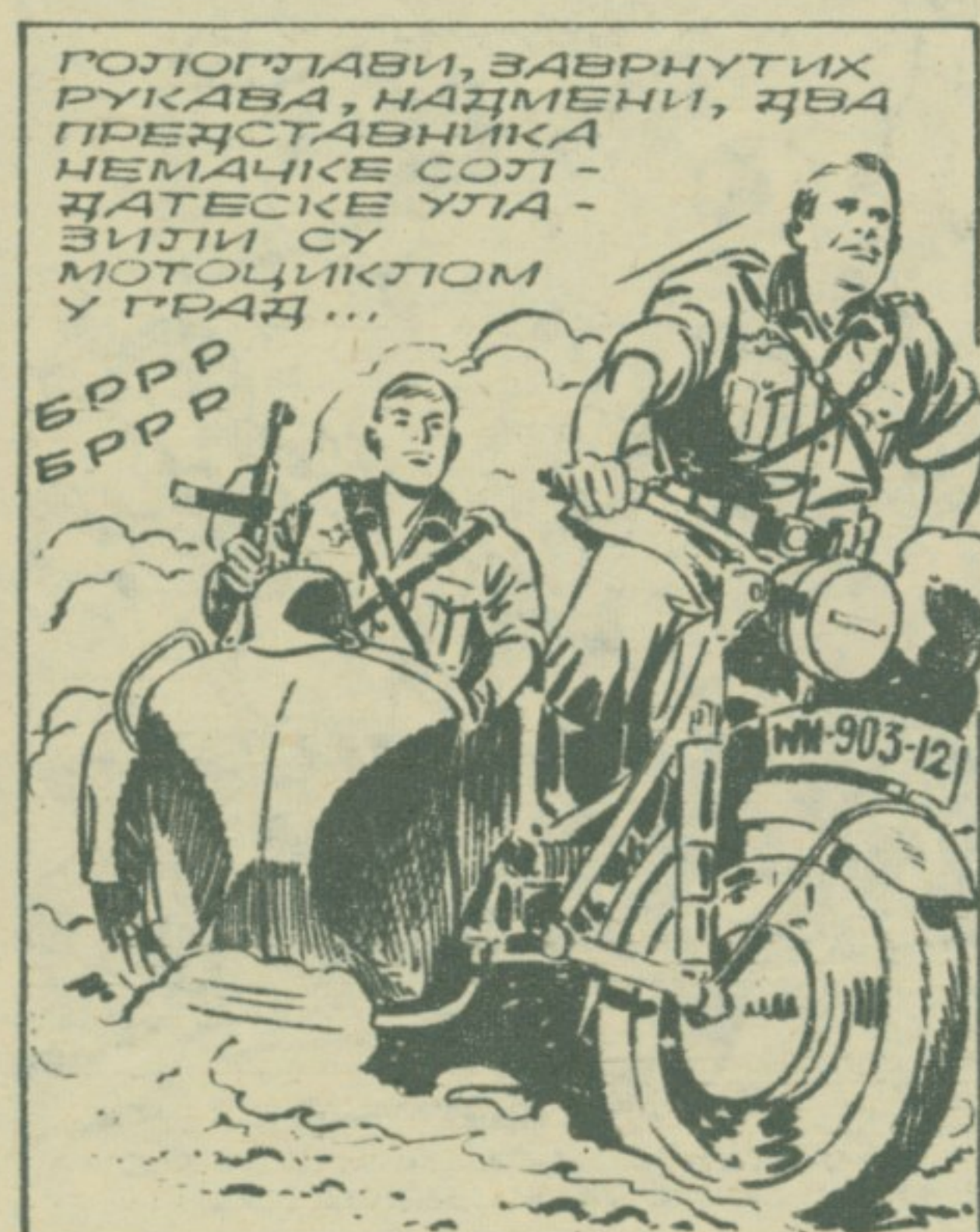
ЈЕ Л'ТИ
ДОВОЉ-
НА ОВА
ГВОЗ-
ДЕНА
ЈАБУ-
КА?



ОООХ?

ГДЕ СИ ТО
НАШАО,
ПРИЗЛИЖО?







ТИ СИ ЛУД,
ДЕРАНЕ? ОВА
ДВОЦИЦА СУ СА-
МО ПРЕТХОДНИ-
ЦА... ЗА КОЈИ
ТРЕНУТАК
И ОСТАЛИ ЋЕ
БИТИ ТУ?
ПОБИЋЕ
НАС?



А МИ ЋЕМО
БИТИ МУДРИ
ПА ЋЕМО
УКЛОНИТИ СВЕ
ТРАГОВЕ...
ПРЕ НО ШТО
ТИ ДРУГИ
СТИГНУ?



ПАРИЗ -
ЛИЈА
ЈЕ У
ПРАВУ?
СВИ...
БРЗО?

МОТОЦИКЛ
МОЖЕМО
ДА САК-
РИЈЕМО
ИСПОД
СТАРОГ
ГВОЖЂА...
У МОЈОЈ
КОВАЧ-
НИЦИ?



САМО НЕШТО КАСНИЈЕ
НИКО НЕ БИ МОГАО НИ
ДА ПРЕТПОСТАВИ ШТА
СЕ ОДИГРАЛО НА СЕОС-
КОМ ТРГУ...

ХУ? БИО ЈЕ
КРАЈЊИ ЧАС...
ЕВО ИХ...



ОКЛОПНА КОЛОНА ТУТЊА-
ЛА СУ СЕЛОМ ПОДИЖУ-
ЋИ ОБЛАКЕ ПРАШИНЕ.
ВОЗНИЦИ СУ С ПРЕЗИ-
РОМ ГЛЕДАЛИ НА ПОГ-
РУЖЕНО СТАНОВНИШ-
ТВО...



ХА? ХА? СВЕ
КУКАВИЦА ДО КУКАВИ-
ЦЕ? НЕ УСУБУЈУ
СЕ НИ ПРСТ ДА ДИГНУ
НА НАС?

ХАНСЕ, ОВДЕ НАС
ЧЕКАЈУ ДИВНИ,
СПОКОЈНИ
ДАНИ?



КОЛОНА ОКЛОПНИХ КО-
ЛОНА ПРОДУЖИЛА ЈЕ ПУ-
ТЕМ ШТО ВОДИ У
ГРАД...

ИПАК
ИХ ЈЕ
ДВОЦИЦА
МАЊЕ?



И АКО НЕМАЧКА ВОЈСКА
ИЗГУБИ ПО ДВА ВОЗНИ-
КА У СВАКОМ СЕЉУ...
НА КРАЈУ ЋЕ БИТИ
ОЧЕРУ-
ПАНА?



ЧИМ СЕ СМРКЛО,
СЕЉАНИ СУ СЕ ПОБРИ-
НУЛИ ЗА ДВА "ПЕРА"
ИШЧУПАНА ИЗ КРИЛА
ХИТЛЕРОВЕ АРМИЈЕ...

НАИМЕ, НЕМАЧКИ
ВОЗНИЦИ ТАЈНО СУ
САХРАЊЕНИ ...



... А ЊИХОВ МОТОЦИКЛ
НЕСТАО ЈЕ ПОД ГОМИ-
ЛОМ ГЉОЖЉА ...



НИКО ГА ОВДЕ
НЕЋЕ
ТРАЖИТИ!
ХМ...
МОРАМ
ПРИЗНА-
ТИ ДА ТАЈ
ДЕРАН
ИМА ХРАБ-
РОСТИ!

ТЕ НОЋИ НА МАЛОМ
СЕОСКОМ ТРГУ ЗАУСТА-
ВИО СЕ АУТОМОБИЛ ...



ПРОБУДИТЕ
ТЕ СЕЉАЧКЕ
ИДИОТЕ!
КРОЗ ТРИ МИНУТА
СВИ ДА СУ МИ
ТУ!

МАЛО
КАС-
НИЈЕ...



ДВОЈИЦА
НАШИХ
ВОЗНИКА НЕС-
ТАЈА СУ ИЗМЕЂУ
ОВОР СЕЉА
И СУСЕДНОГ
ГРАДА! ГДЕ СУ?
САМО НЕ
РЕЦИТЕ ДА
НИШТА НЕ
ЗНАТЕ!

ИСТРАГА КОЈУ САМ
СПРОВЕО ПОКАЗАЛА
ЈЕ ДА МОТОЦИКЛ
НИЈЕ ВИЂЕН ПОСЛЕ
ОВОР СЕЉА! ЗНАЧИ,
ОВДЕ СЕ НЕШТО
ДОГОДИЛО!



ОВАЈ МИ ...
НИСМО
НИШТА
ВИЂЕЛИ ...
МОЖДА
СУ
НЕСТАЈИ
ПРЕ
НАШЕГ
СЕЉА!

МОЖДА
СУ
ДЕЗЕРТИ-
РАЛИ
ИЗ
ВАШЕ
ВОЈСКЕ!



МОЖДА ИМ
СЕ СМУЧИЛО
ДА ГЛЕ-
ДАЈУ
ЗЛО-
ЧИНЕ
КОЈЕ
ВРШИ-
ТЕ!



ШТА
РЕЧЕ,
БЕЗО-
БРАЗНИ-
ЧЕ?



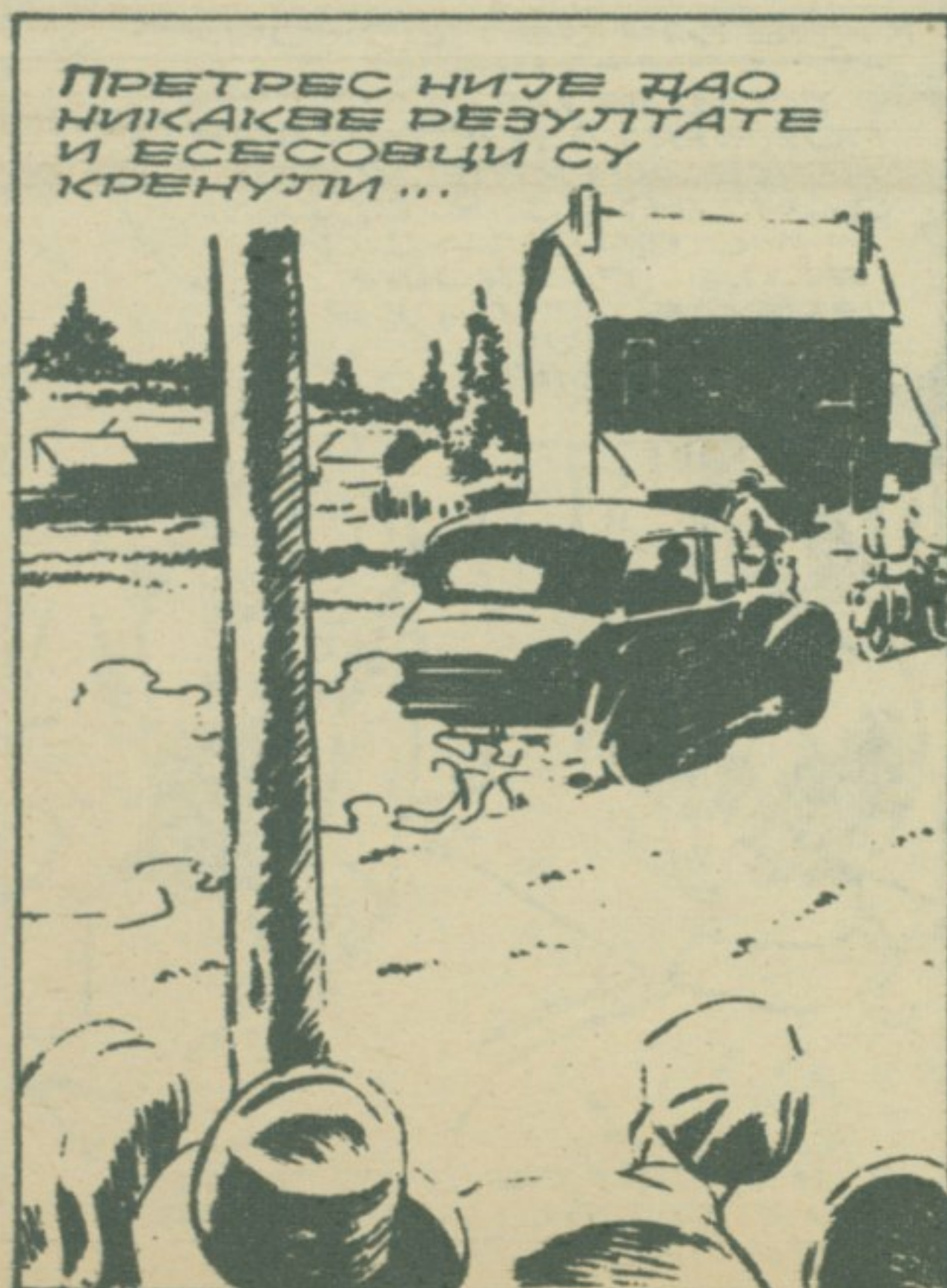
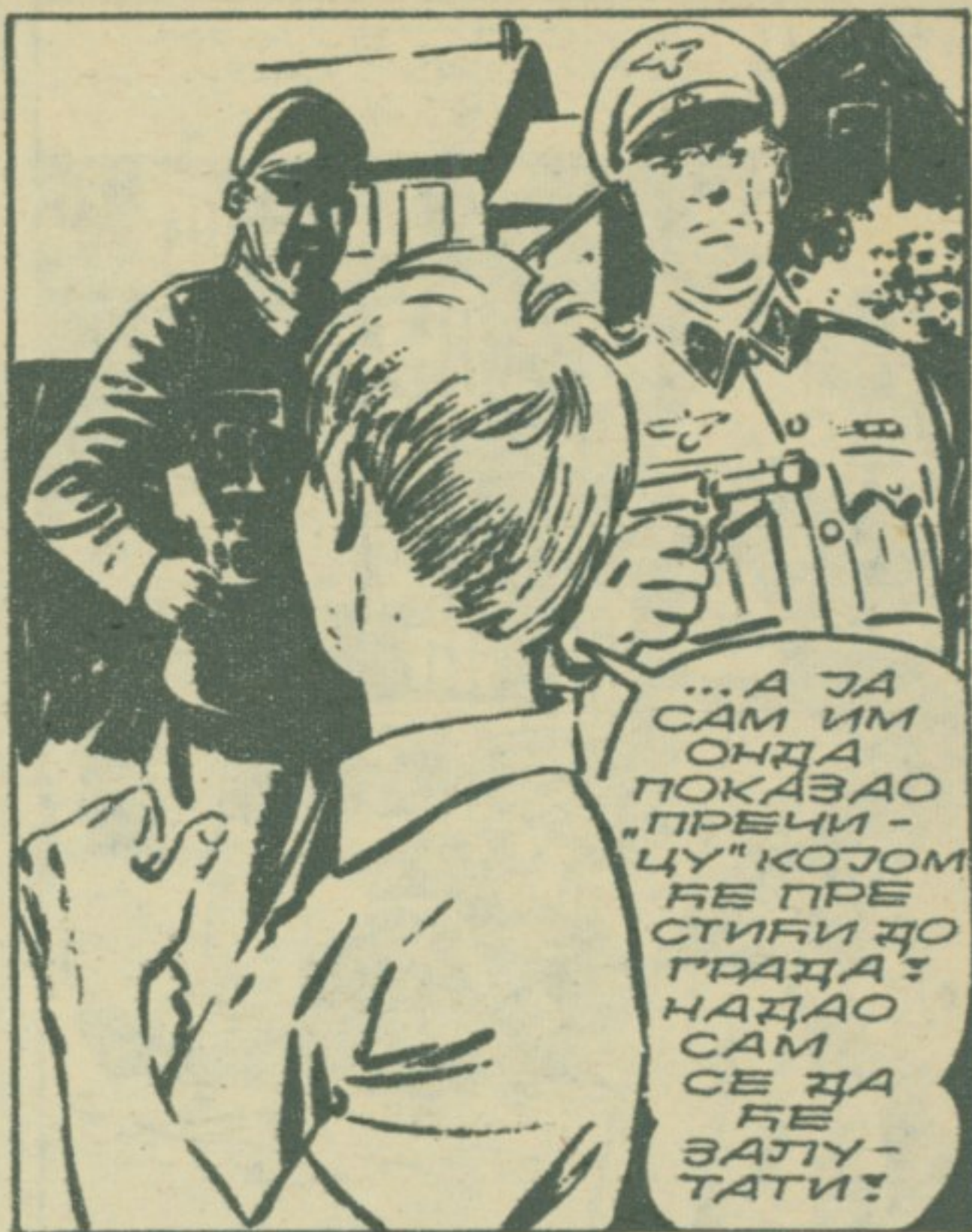
ПЛУС!

КАДА СЕ РУКА
ОФИЦИРА СПУСТИЛА НА
ДЕЧАКОВ ОБРАЗ ПУН
РИБИХ ПЕГА, СЕЉО ЈЕ
ЗАУСТАВИЛО ДАХ ...

ПЛАВЕ ОЧИ СУ СЕ СМРА-
ЧИЛЕ АЛИ ЈЕ ДЕЧАКОВ
ГЛАС ОСТАО ЧВРСТ ...



АКО ЈЕ ТАКО,
ЈА ЋУ ВАМ РЕ-
ЋИ ШТА СЕ
ДОГО-
ДИЛО
С ВАШИМ
ВОЈНИ-
ЧИНА-
МА!











И ДОК СУ
ПАТРОЛЕ КРЕТАЈЕ
У ПОТРАГУ ...



ПЕТАВКО ЈЕ ЗАУСТАВИО
ФОН ХАРЦЕРА НА ОБАДЛИ
ЈЕДНЕ РЕКЕ ...

У ...
УБИГЕШ
МЕ ?

ДА ВАС
УБИЈЕМ? ЗАШТО?
УВЕК МИ
МОЖЕТЕ
ПОСЛУЖИТИ ...



... КАО
ОДЛИЧАН АДУТ
КОЈИ СЕ НЕ
ИСПУШТА ИЗ
РУКУ СВЕ ДО
КРАЈА ИГРЕ!
А САД ... НЕ
МИЧИТЕ СЕ !

???



ПЕТАВКО
ЈЕ ГУРНУО КОЛА
У РЕКУ ...



КАД ВАШИ ЕСЕ -
СОВЦИ НАЈУ КО -
ЛА МОЖДА ЋЕ
ПОМИСЛИТИ ДА
СМО СЕ ОБОЈИЦА
УДАВИЛИ? И НА -
ЈАМ СЕ ДА НЕЋЕ
ГУБИТИ ВРЕМЕ
ТРАЖЕЊИ НАШЕ
ЛЕШЕВЕ !



МАЛО
КАСНИ -
ЈЕ ...

ВАЈДА
ЋЕ МИ
СЕ
УКАЗАТИ
ПРИЛИКА
ДА МУ
УМАКНЕМ !



ХМ ...
ИЗГЛЕДА
ДА СЕ
ЛАКШЕ
КОРАЧА
УЛИЦАМА
ПАРИЗА !

КОРЕЊЕ ЈЕ ОТЕЖАВАЈЛО
ПУТ КРОЗ ШУМУ ...



И ИЗНЕНАДА ...

О О О Х !



ПЕТАВКО ЈЕ ЈОШ
БИО НА ЗЕМЉИ КАД
СЕ КАПЕТАН ХАРЦЕР
БАЦИО ПРЕМА ПИШТОЉУ
КОЈИ ЈЕ ИСПАО
ДЕЧАКУ ...

ХА !
ХА !
ХА !

1106-9



КОМЕДИЈА ЈЕ
ЗАВРШЕНА,
БАЛЛАДЕ! ПРА-
ВИ ПАВЛОШ
УМРО ЈЕ
ХЕРОЈСКОМ
СМРЋУ НА
БАРИКАДАМА!
ЗАТО ЈЕ ЊЕГОВО
ИМЕ И УШЛО
У ИСТОРИЈУ...



АЛИ ТИ...
СКОЊАЋЕШ
У ОВОЈ
ШУМИ И
НИКО НЕЋЕ
САЗНАТИ ЗА
ТВОЈУ
СМРТ!

КАПЕТАН ХАРЦЕР
ЈЕ ВЕЋ НАЦИЈАО ...



КАДА ...

АААХ!



ГРАЊЕ СЕ РАЗМАКЉО
И ПОЈАВИЛА СЕ НЕКА
ВРСТА ЦИНА
С ПРАЊКОМ
У РУЦИ...

ЛОВИМ
ЈЕДНОГ
ЗЕЦА... И
СВЕ САМ
ВИДЕО! А
ЈА НЕ ВОЛИМ
КАД РУЖНО
ПОСТУПАЈУ
С ДЕЧАЦИ-
МА!



ЦИН ЈЕ ЗАШТИТНИЧКИ
ИЗГОВОРНИО РЕЧ "ДЕЧА-
ЦИ" МАДА НИ САМ НИЈЕ
БИО МНОГО СТАРИЈИ
ОД ПЕГАВКА...

КО
СИ
ТИ?



ЗОВУ МЕ
"ПУСТИЊАК"...
ЈЕР САМ
СРЕЋАН
САМО У
ШУМИ КАД
ЛОВИМ
ЗЕЧЕВЕ...

ОДЛИЧНО,
ПУСТИ-
ЊАЧЕ!
САМО,
ОВОГ
ПУТА СИ
УЛОВИО
ПРАВУ
ЗВЕР...



КАПЕТАН ХАРЦЕР
СЕ ОСВЕСТИО ...

ПРЕДСТАВ-
ЉАМ ТИ
ФОН
ХАРЦЕРА,
СС-
КАПЕ-
ТАНА!

А?
ШТА
КА-
ЖЕШ?



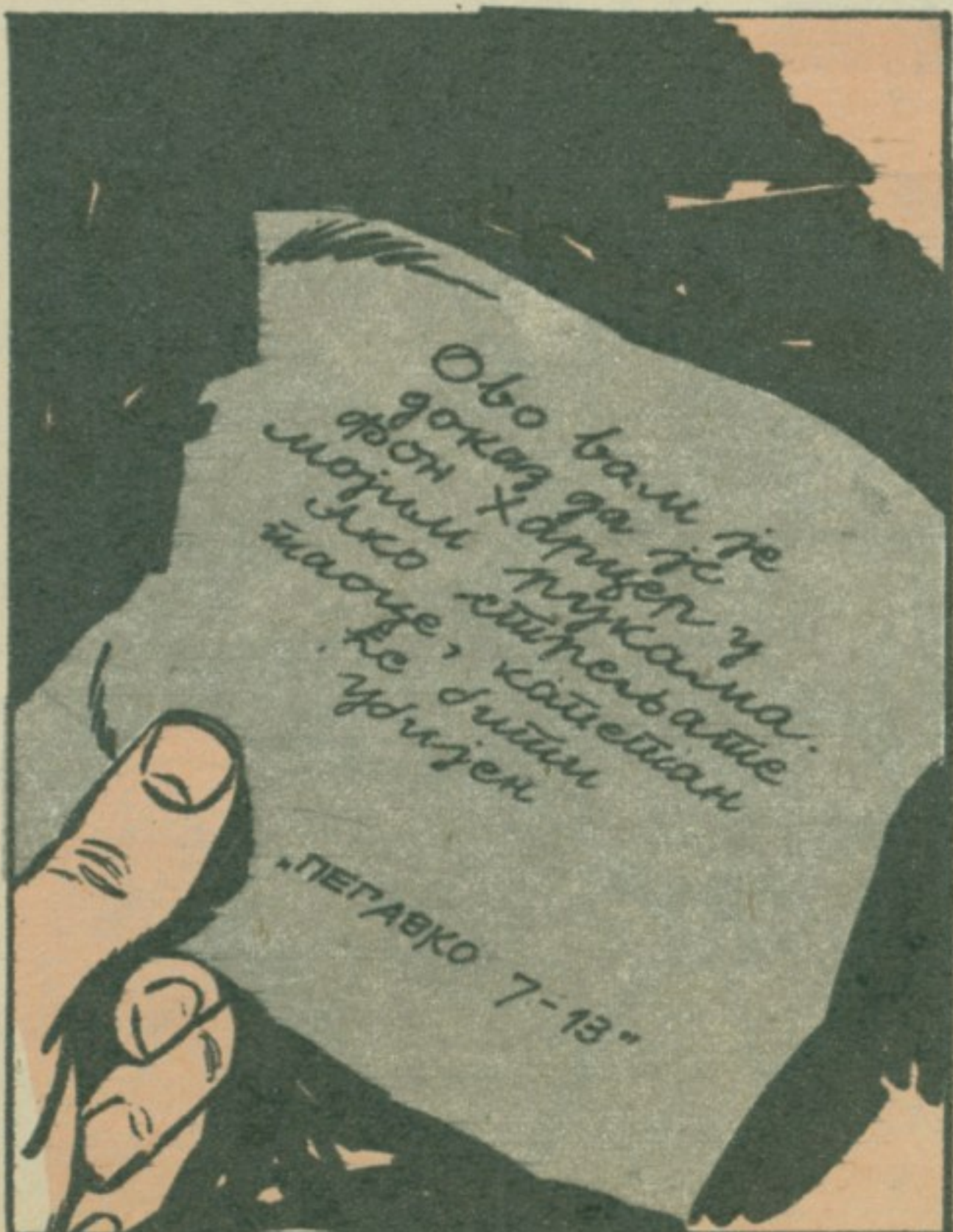
ПУСТИЊАК ЈЕ НАЈЕД-
НОМ ПОБЛЕДЕО ...

ДОЛАЗИМ
ИЗ КАМПА-
ЊАКА...
ТАМО СУ
НЕМЦИ...
ТРАЖЕ
УПРАВО
ОФИЦИРА
КОЈИ СЕ
ТАКО
ЗОВЕ...



... И КАЖУ
ДА ЋЕ
СТРЕЉАТИ
ДЕСЕТ
ТАЦА
АКО ОВОГ
ОФИЦИРА
НЕ
НАЂУ ПРЕ
МРАКА!







МЕЂУТИМ ...

НЕ СМЕМО
ДА
ЖРТВУЈЕМО
КАПЕТАНА
ХАРЦЕРА!

ОСЛО-
БОДИТЕ
ТАОЦЕ!



КОВАЧ И НЕГОВА
БРАЋА У НЕСРЕЋИ
НИСУ СХВАТИЛИ
ЗАШТО ИХ
ПУШТАЈУ...



ОВО
ЈЕ
ПРАВО
ЧУДО!

ТО ТВОЈЕ
ЧУДО ИМА
СВОЈЕ ИМЕ!
СЛУШАЈ
ШТА СЕ
ПРИЧА!



ОНИ КОЈИ СУ РАЗУМЕЛИ
ПОНЕШТО НЕМАЧКИ
ПРЕВОДИЛИ СУ
ОСТАТИМА ...

... ЊИХОВ ОФИЦИР
КАЖЕ ДА ЈЕ
"ПЕГАНКО"
ТУ У
ОКОЛИНИ!



... И ДА ДРЖИ
У РУКАМА
ЈЕДНОГ
ЊИХОВОГ
КАПЕТАНА?
СТРЕЉА-
ЊЕ ЈЕ
ОБУС-
ТАВЉЕ-
НО ...

НА
ЊЕГОВ
ЗАХТЕВ!



ЈЕДАН ОФИЦИР СТАО ЈЕ
НАСРЕД СЕЛА, СТАВИО
РУКЕ НА УСТА И ...

... ОНАЈ
КОГА ЗОВУ
"ПЕГАНКО"
МОЖДА
СЕ ЈОШ
НАЛАЗИ
ОВДЕ ...



... АКО МЕ ОН
СЛУША ДАЈЕМ МУ
ЧАСНУ РЕЧ ЕСЕВСКОГ
ОФИЦИРА ДА НИ ДАНАС
НИТИ ИКАД КАСНИЈЕ
НАЈ СТАНОВНИЦИМА
ОВОГ СЕЛА
НЕЋЕ
БИТИ
ОДМАЗДЕ ...



... ПОД УСЛОВОМ
ДА НА
СПОБОДУ
БУДЕ ПУШТЕН
КАПЕТАН
ФОН
ХАРЦЕР!



"ПЕГАНКО" НИЈЕ ЧУО
ОНО ШТО ЈЕ ОФИЦИР
ТИХО РЕКАО СВОЈИМ
ВОЈНИЦИМА ...

ОПКОЛИТЕ СЕЛО И
ПРАТИТЕ СВЕ КОЈИ
РА БУДУ
НАПУС-
ТИЛИ!



ЕСЕСОВСКОГ
КАПЕТАНА
НАШЛИ СУ У
ИСТОМ ПОЛОЖАЈУ У
КОЈЕМ СУ ГА И
ОСТАВИЛИ ...



ОВО ЈЕ, СИГУРАН
САМ, ПРВИ ПУТ У
ЖИВОТУ
ДА БУДЕТЕ
КОРИСНИ!



ЗАХВАЉУЈУМ
ВАМА СЕЛО
КАМПАЊАК
БЕ ИЗБЕГЛО
СТРАШНУ
НЕСРЕЋУ!



ОФИЦИР НИЈЕ НИШТА
ОДГОВОРИО ... ТРУДИО
СЕ ДА СВОЈИМ
ПОГЛЕДОМ
НЕ ИЗДА ...



... ДВА
ЕСЕСОВЦА
КОЈИ СУ СЕ
ПОЗАВИЛИ
ИЗА
ПЕГАНКА
И ПУСТИЊАКА ...



АЛИ, ЖИВОТ У ШУМИ
РАЗВИО ЈЕ КОД ПУСТИЊАКА
ШЕСТО ЧУЛО.
ОКРЕНУО
СЕ У
ТРЕНУТКУ
КАД СУ
ВОЈНИЦИ
НАНИШАНИЛИ ...



ГУРНУО ЈЕ
ПЕГАНКА
А ЗАТИМ СЕ И
САМ БАЦИО НА
ЗЕМЉУ ...

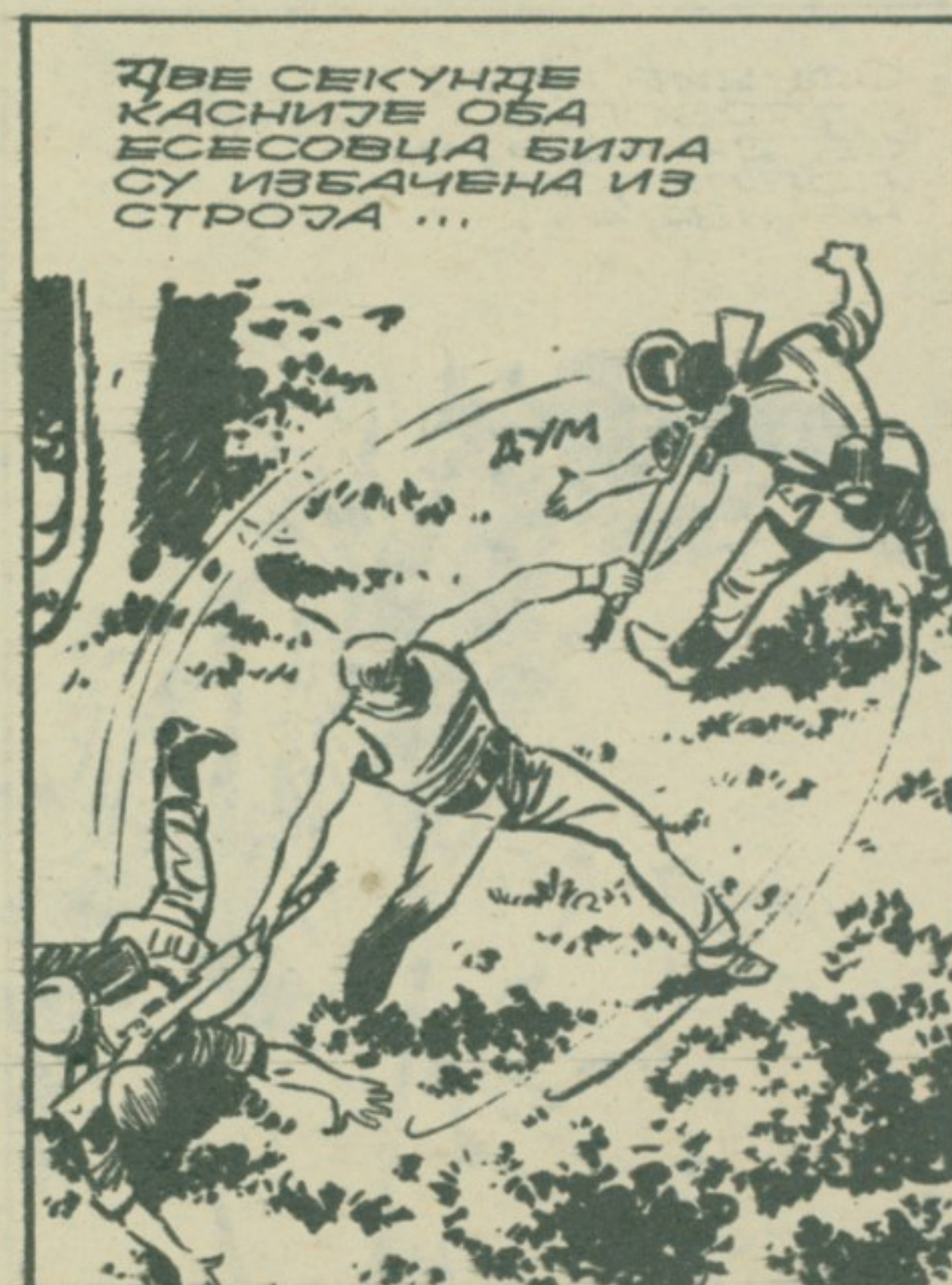


МЕЦИ СУ ПРОЛЕТЕЛИ
ИЗНАД ЊИХОВИХ ГЛАВА.
ПЕГАНКО ЈЕ ХИТРО
ИЗВУКАО "ЛУГЕР" ОДУ-
ЗЕТ ОД КАПЕТАНА ...



... АЛИ БАШ У ТОМ
ТРЕНУТКУ ОФИЦИР
ГА ЈЕ УДАРИО
НОГАМА И ...



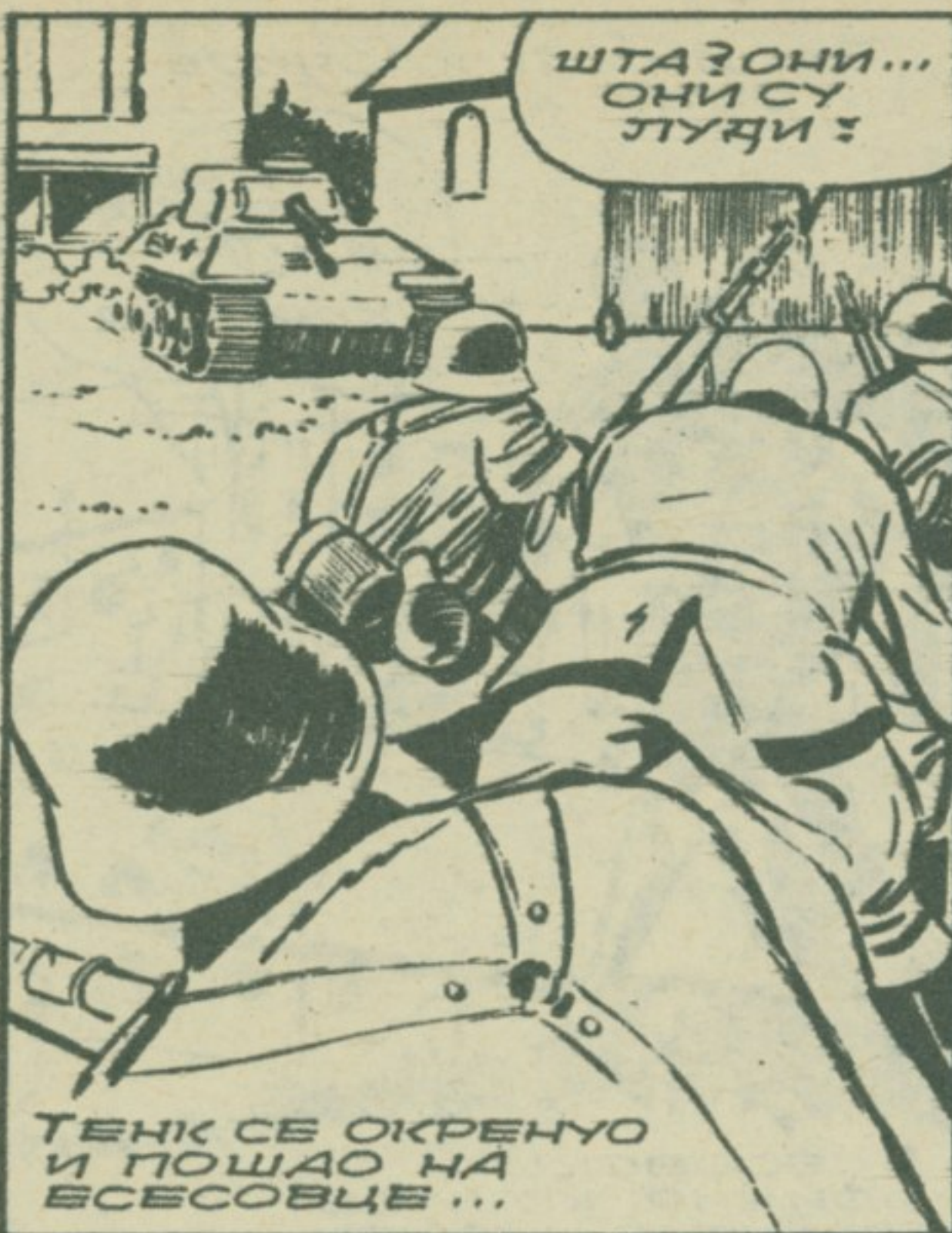




И ТАМАН ДА
ХАРЦЕР ДА ЗНАК КАД
СЕ ИЗА НЕГА ЗАЧУЛА
ТУТЊАВА ...

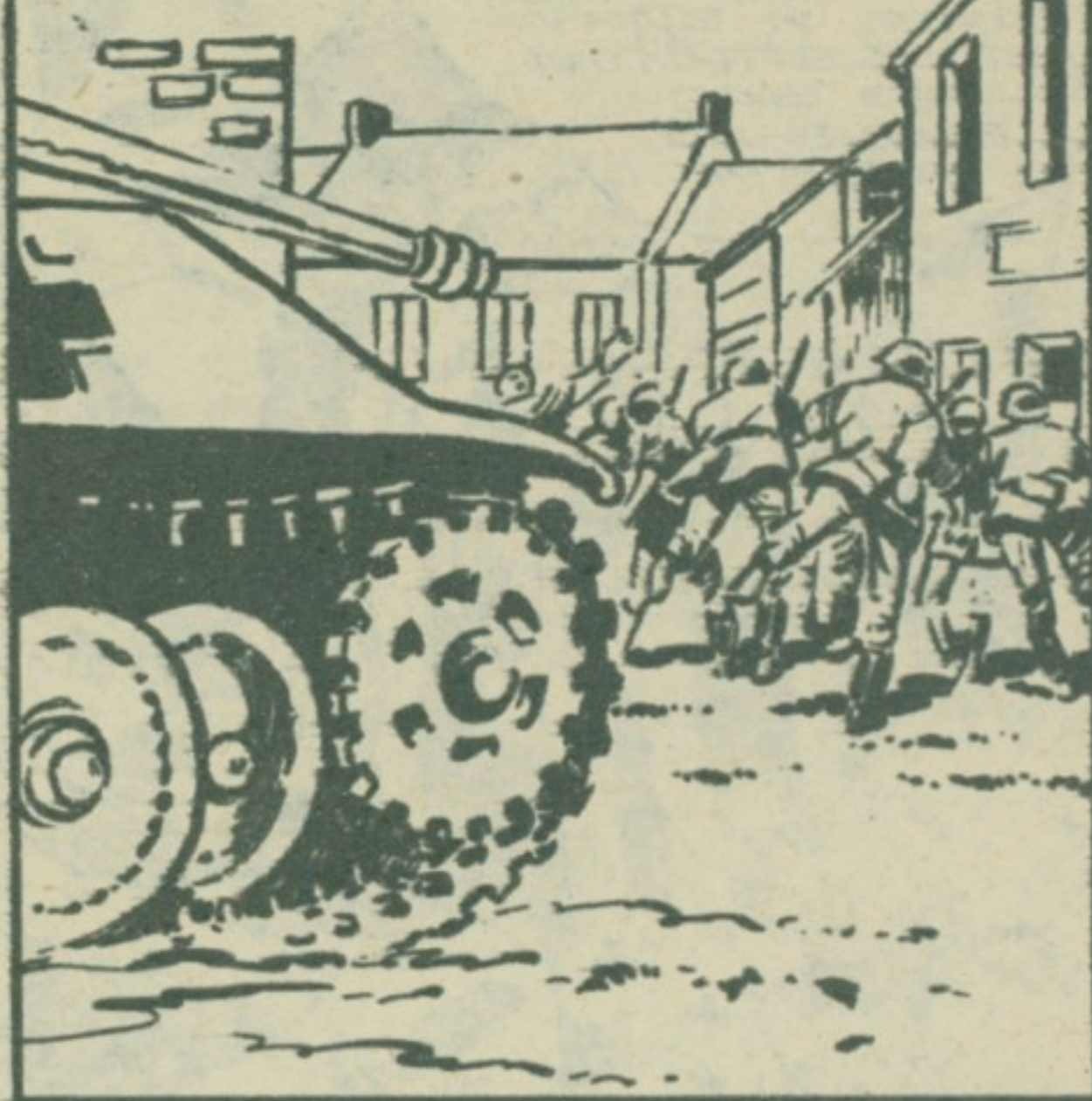


ШТА? ОНИ...
ОНИ СУ
ЛУДИ?



ТЕНК СЕ ОКРЕНУО
И ПОШАО НА
ЕСЕСОВЦЕ ...

НАСТАЛО ЈЕ ЗАПРЕПАШ-
ЋЕЊЕ, ПА ПАНИКА. ТОП
ТЕНКА СЕ ПОЛАКО СПУШ-
ТАО СВЕ ДОК МУ ЧЕТА
НИЈЕ БИЛА НА
НИШАЊУ ...



О ТАОЦИМА
НИКО ВИШЕ
НИЈЕ ВОДИО РАЧУНА ...

ОВО
ЈЕ
ДРУГО
ЧУДО?



ЈЕДИНО ЈЕ ХАРЦЕР
ПОКУШАВАО ДА
КОМАНДУ ЗАДРЖИ
У СВОЈИМ
РУКАМА ...

УНИШ-
ТИТЕ
ГА?
ШТА
ЧЕКАТЕ?
УДРИТЕ...
ГРАНА-
ТАМА!



НЕМАЧКИ
ВОЗНИЦИ
МАЛО СУ СЕ
ПРИБРАЛИ.
АЛИ ...



... ЊИХОВЕ
ГРАНАТЕ
НИСУ МОГЛЕ
ДА ЗАУСТАВЕ
ЧЕЛИЧНО ЧУДОВИШТЕ ...

НАЗВАД ...

ПОВЛА-
ЧИТЕ
СЕ! НА
КАМИОН...
БРЗО!



ФОН ХАРЦЕР
НИЈЕ МОРАО
ДА ДВА ПУТА
ПОНОВИ СВОЈЕ
НАРЕКЕЊЕ ...

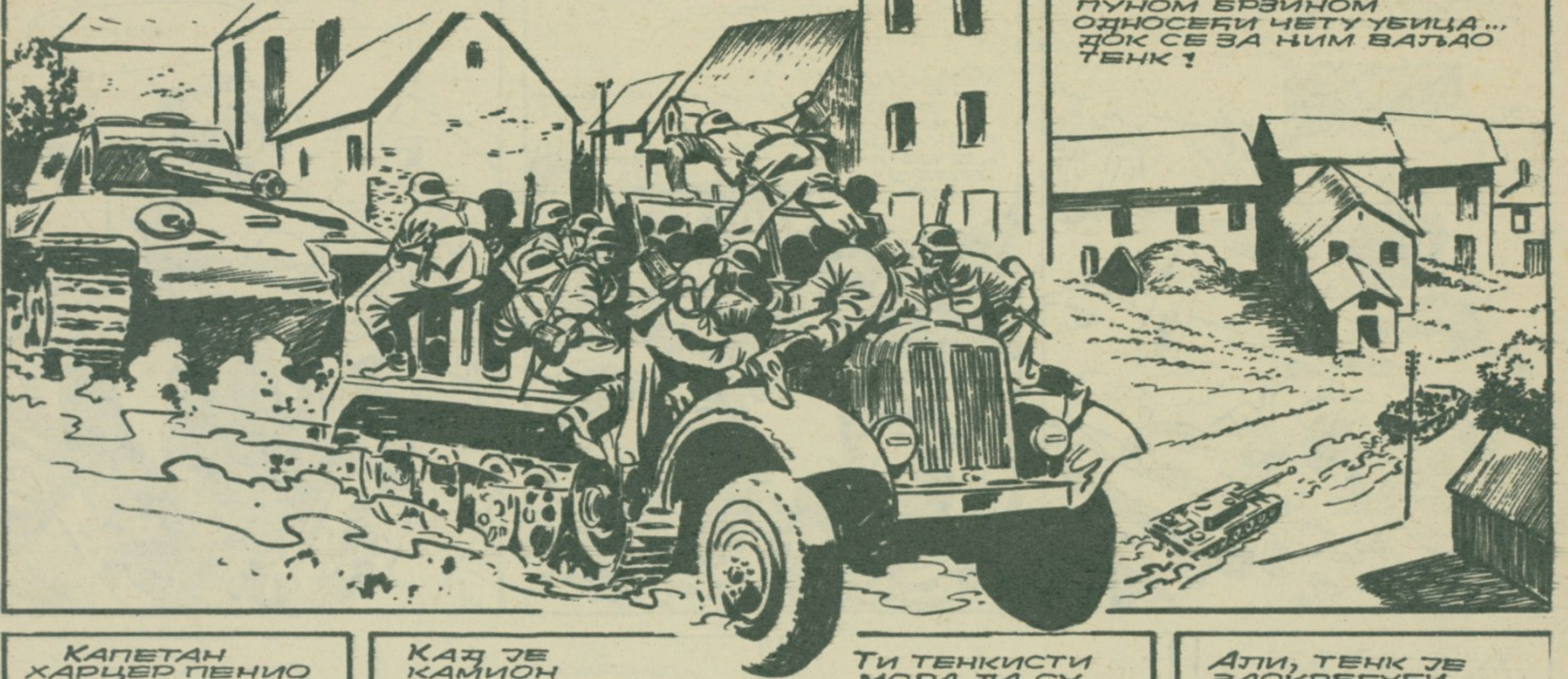
... ВОЗНИЦИ СУ ЈЕДАН
ПРЕКО ДРУГОГ УСКА-
КАЛИ У КАМИОН ...



1110-18

78.

... ЈЕДИНА БРИГА ИМ ЈЕ БИЛА
ДА ШТО ПРЕ НАПУСТЕ СЕЛО ...



ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ
КАМИОН ЈЕ КРЕНУО
ПУНОМ БРЗИНОМ
ОДНОСЕЊИ ЧЕТУ УБИЦА ...
ДОК СЕ ЗА НИМ ВАЉАО
ТЕНК !

КАПЕТАН
ХАРЦЕР ПЕНИО
СЕ ОД БЕСА ...

ВРАТИЋЕМО
СЕ С МНОГО
ТЕНКОВА !
ПРЕТВОРИЋЕМО
У ПРАХ ТЕ
ИЗДАЈ-
НИКЕ !



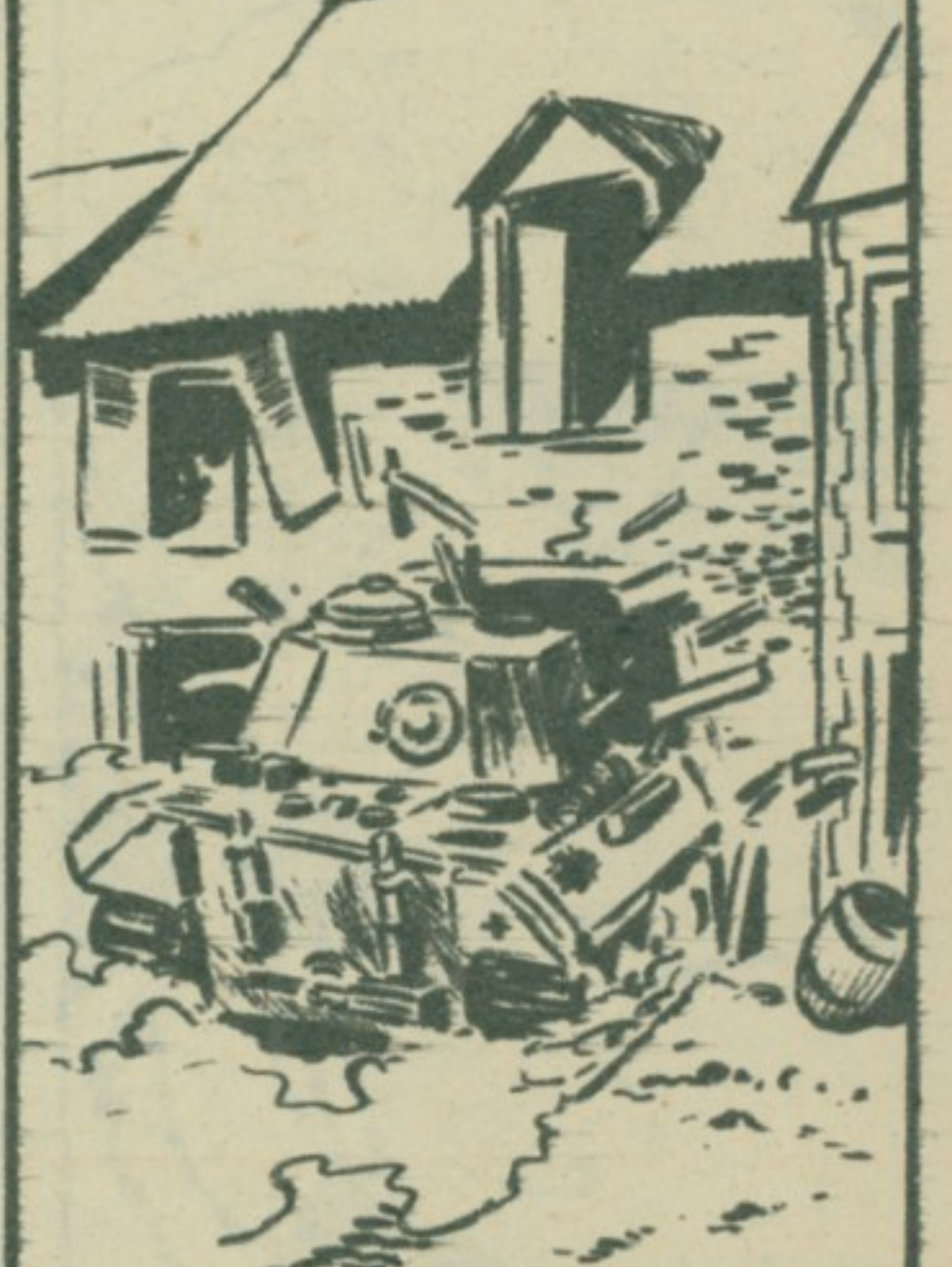
КАД ЈЕ
КАМИОН
НЕСТАО У ДАЉИ-
НИ, ТЕНК ЈЕ НАЧИ-
НИО ПОЛУКРУГ И
ВРАТИО СЕ НА
ТРГ ...



ТИ ТЕНКИСТИ
МОРА ДА СУ
ИЗГУБИЛИ РАЗУМ
КАД СУ КРЕНУЛИ
НА СВОЈЕ ...
ЕВО, САД ЋЕ НА
НАС !



АЛИ, ТЕНК ЈЕ
ЗАОКРЕТУЊИ
КРЕНУО УНАЗАД
И УДАРИО У
ЈЕДНУ ЗГРАДУ ...



ПА ДА !
ПОТПУНО
СУ ЛУДИ !
СВЕ ЋЕ
УНИШТИ-
ТИ !



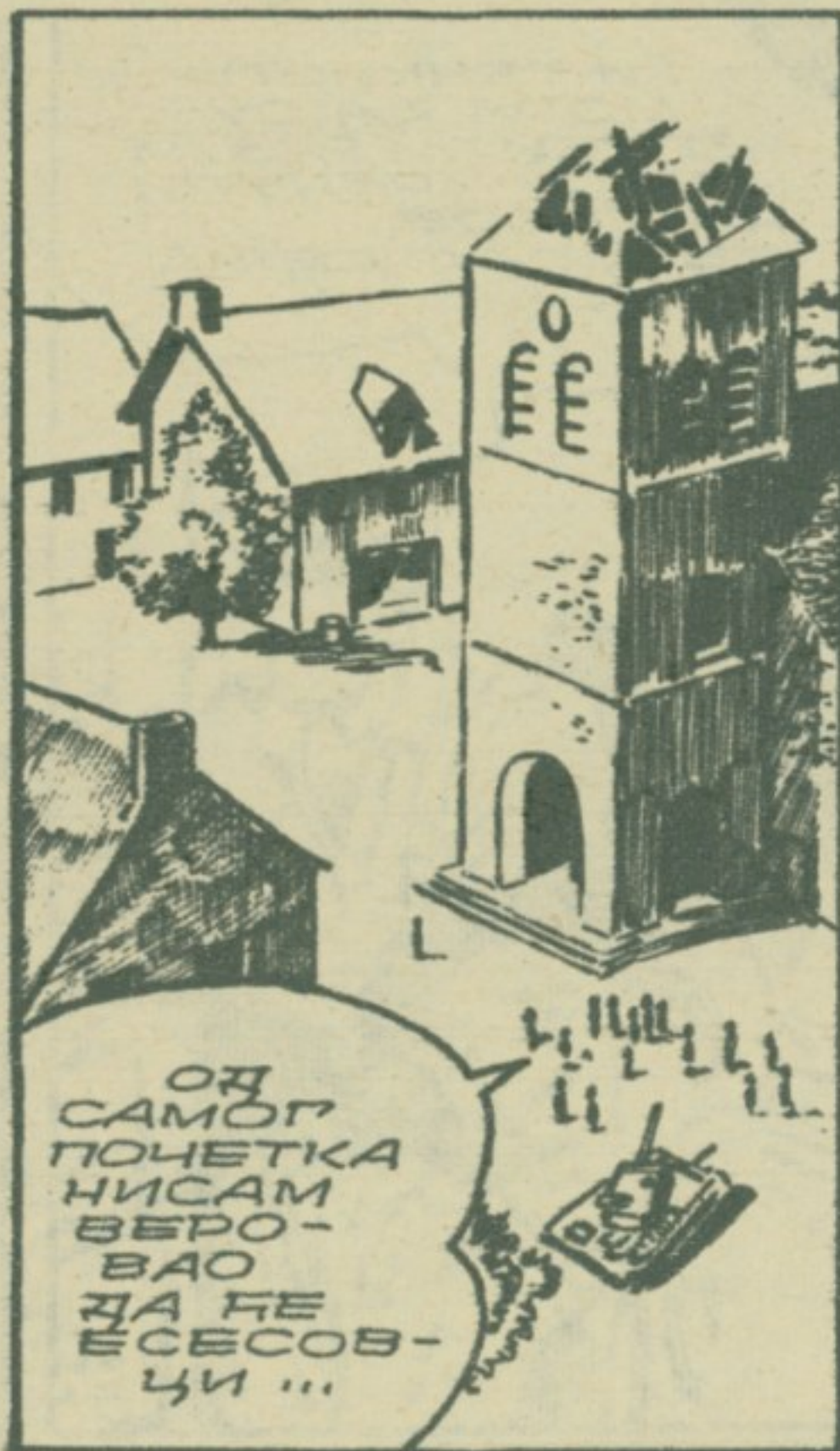
ТЕНК ЈЕ ПРОБИО
ЗИД И ДУБОКО СЕ
ЗАРИО У ЗГРАДУ КОЈА
СЕ, УЗ СТРАХОВИТУ
ЛОМЉАВУ, СРУШИЛА ...



АЛИ, ГВОЗДЕНИ ЧИН
ИЗВУКАО СЕ ИСПОД
РУШЕВИНА И КРЕНУО
ПРЕМА ЗАКЛОНУ ГДЕ
СУ СЕ СКЛОНИЛИ
ТАОЦИ ...



БЕЖИТЕ !
ПУЦАЈЕ
НА НАС !







СРЕДОМ, ПУСТИЊАК
ЈЕ НЕКАКО
НАТРАПАО НА
РУЧИЦУ ЗА
ЗАУСТАВЉАЊЕ
ИНАЧЕ БИСМО
СЕ ВОЗИТИ
ДОК НАМ НЕ
НЕСТАНЕ
БЕНЗИ-
НА!



КО ЗНА?
МОЖДА
БИСМО
ТАКО
СТИГЛИ
ДО
БЕРЛИНА!

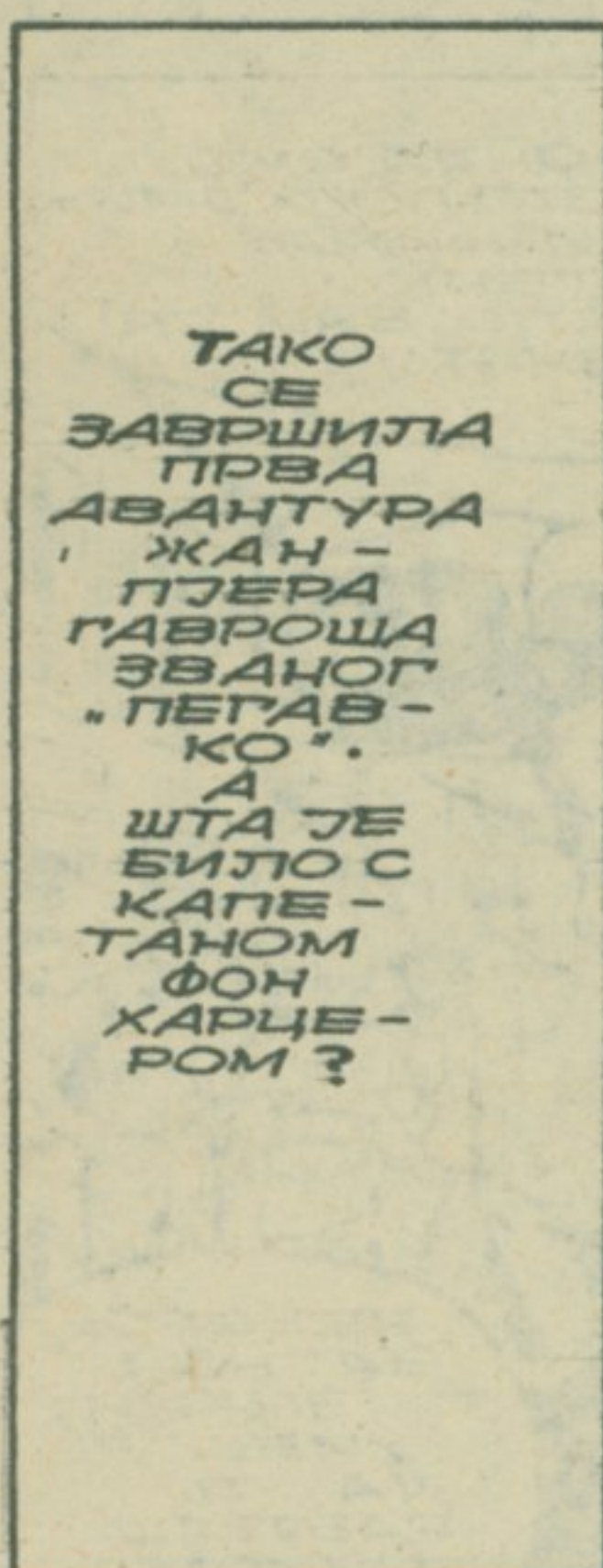
ХА! ХА! ХА!



ПЕГАНКО СЕ НАЈЕД-
НОМ УОЗБИЉИО ...

БЕРЛИН ...
БЕРЛИН ...
ЈЕДНОГ ДАНА
БЕМО ИЛИ И
У БЕРЛИН!
ЗАР НЕ,
ПУСТИЊАЧЕ?

НЕГО!
ИЛИ
БЕМО!



ТАКО
СЕ
ЗАВРШИЛА
ПРВА
АВАНТУРА
ЖАН-
ПЈЕРА
ГАВРОША
ЗВАНОГ
"ПЕГАН-
КО".
А
ШТА ЈЕ
БИЛО С
КАПЕ-
ТАНОМ
ФОН
ХАРЦЕ-
РОМ?



ОВАЈ ЕСЕСОВСКИ ОФИЦИР
НИЈЕ УСПЕО ДА СЕ ВРАТИ У
КАМПАЊАК И ДА СЕ ОСВЕТИ ...
КАО ШТО ЈЕ ЖЕЛЕО. ЗБОГ
ВАЖНИХ ВОЈНИХ
ОПЕРАЦИЈА
НЕГОВА ДИВИ-
ЗИЈА МОРАЛА ЈЕ
ДА НАПУСТИ
ФРАНЦУСКУ ...



А ДА БИ САКРИО
СВОЈУ БРУКУ У ИЗВЕШ-
ТАЈУ О ДОГАЂАЈИМА У
КАМПАЊАКУ
СВЕ ЈЕ
ПРЕДСТАВИО
КАО ГЛУПОСТ
ДВОЈИЦЕ
СВОЈИХ
ПОРИНУТИХ
ТЕНКИС-
ТА ...

КРАЈ

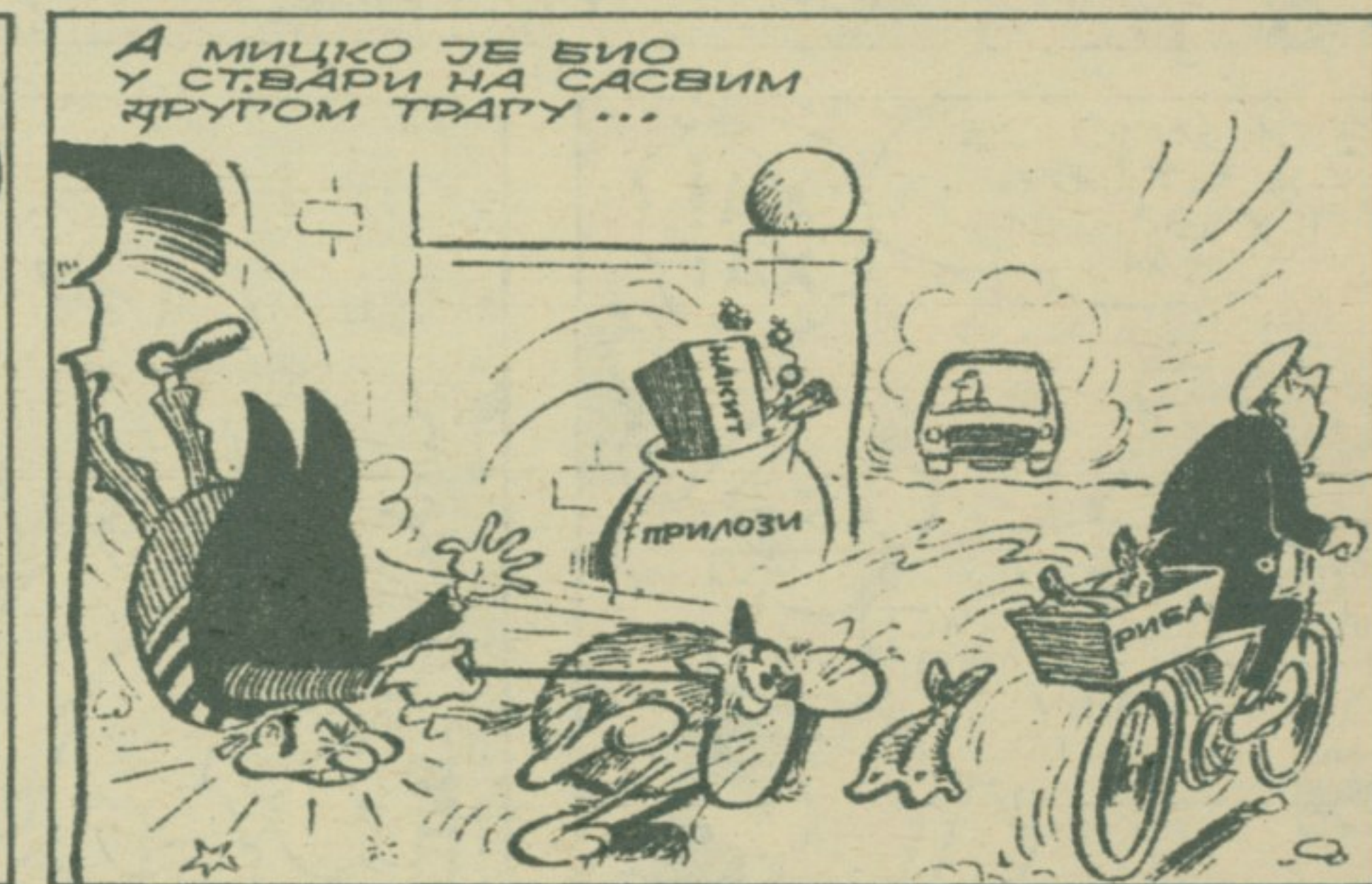
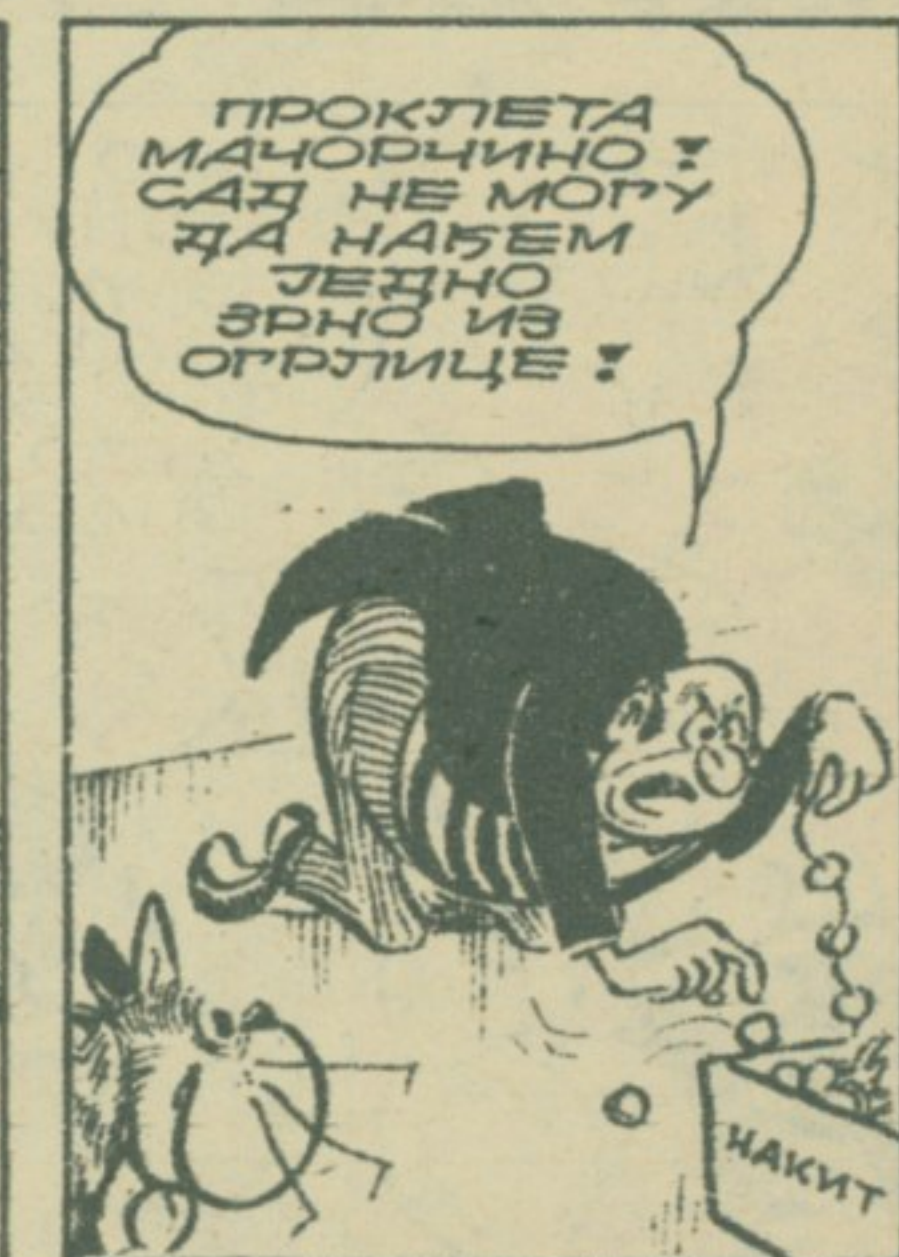
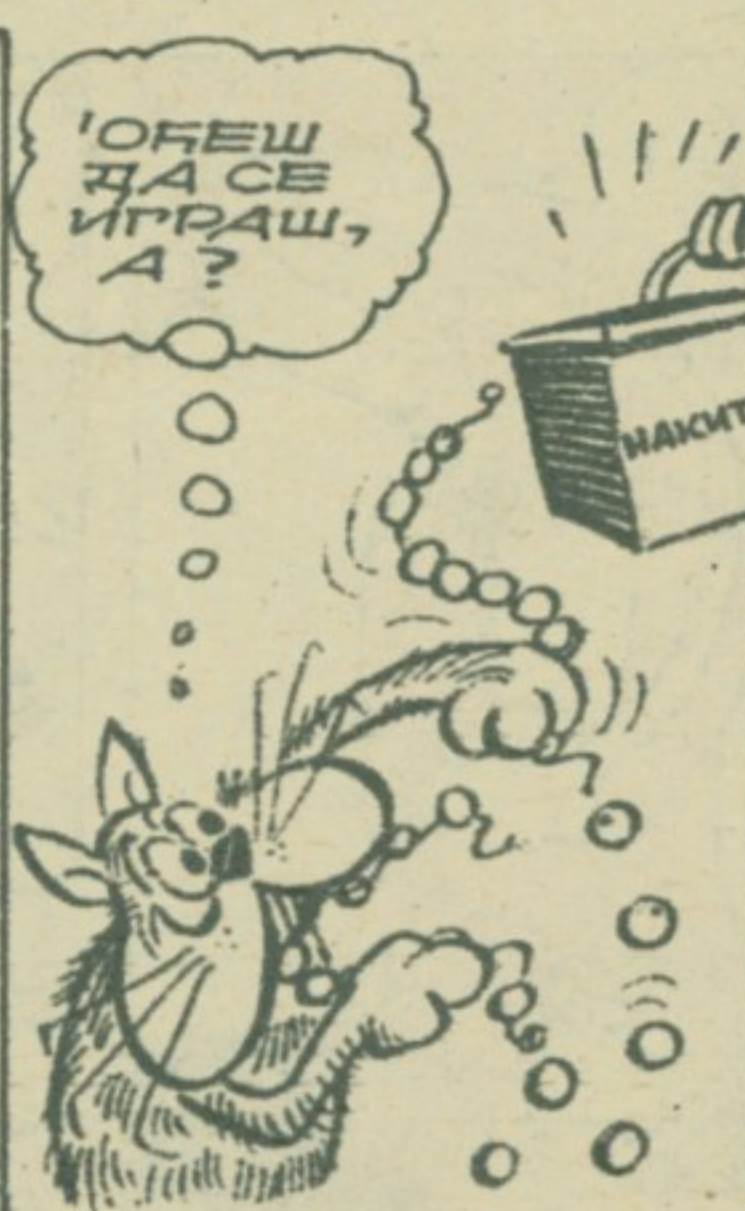
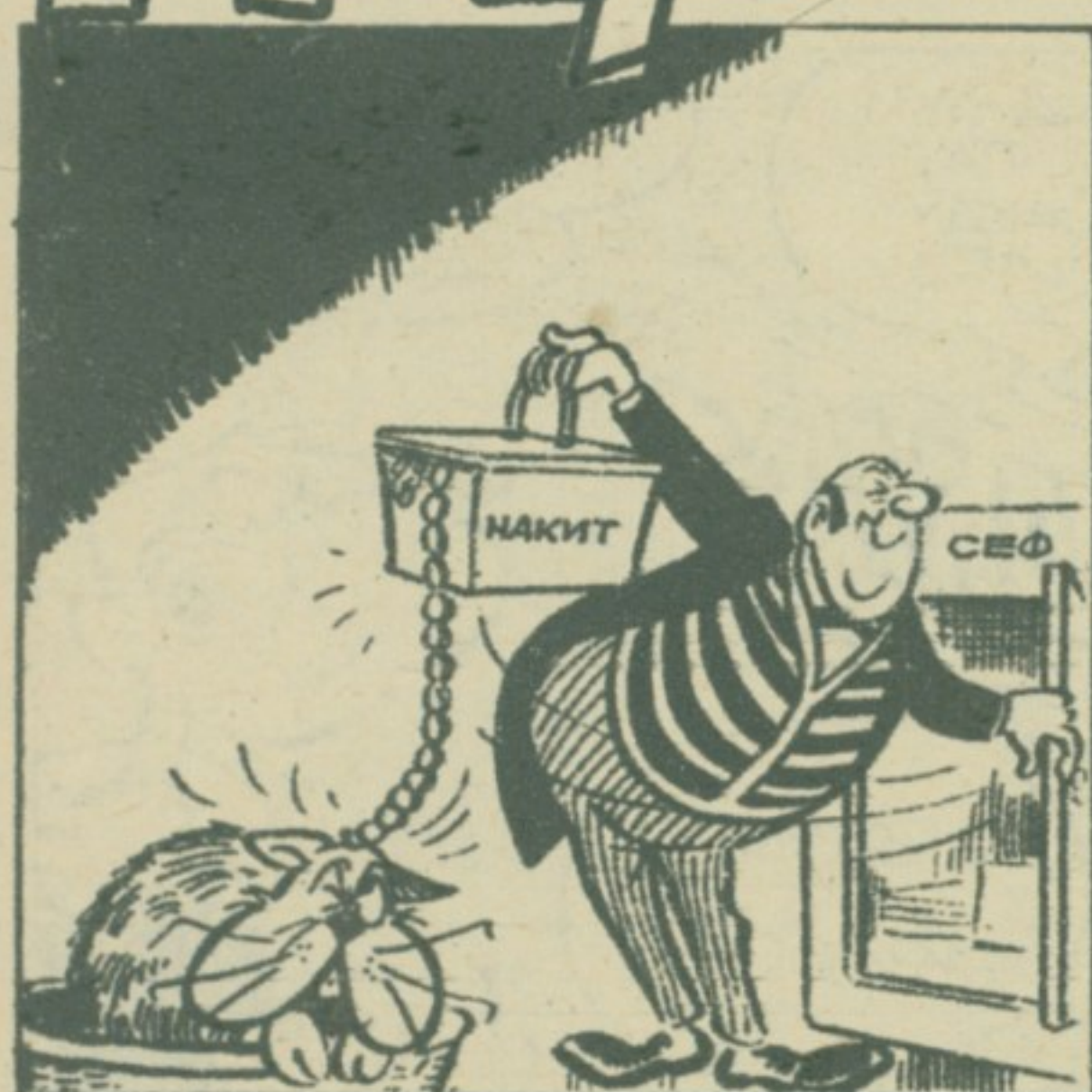
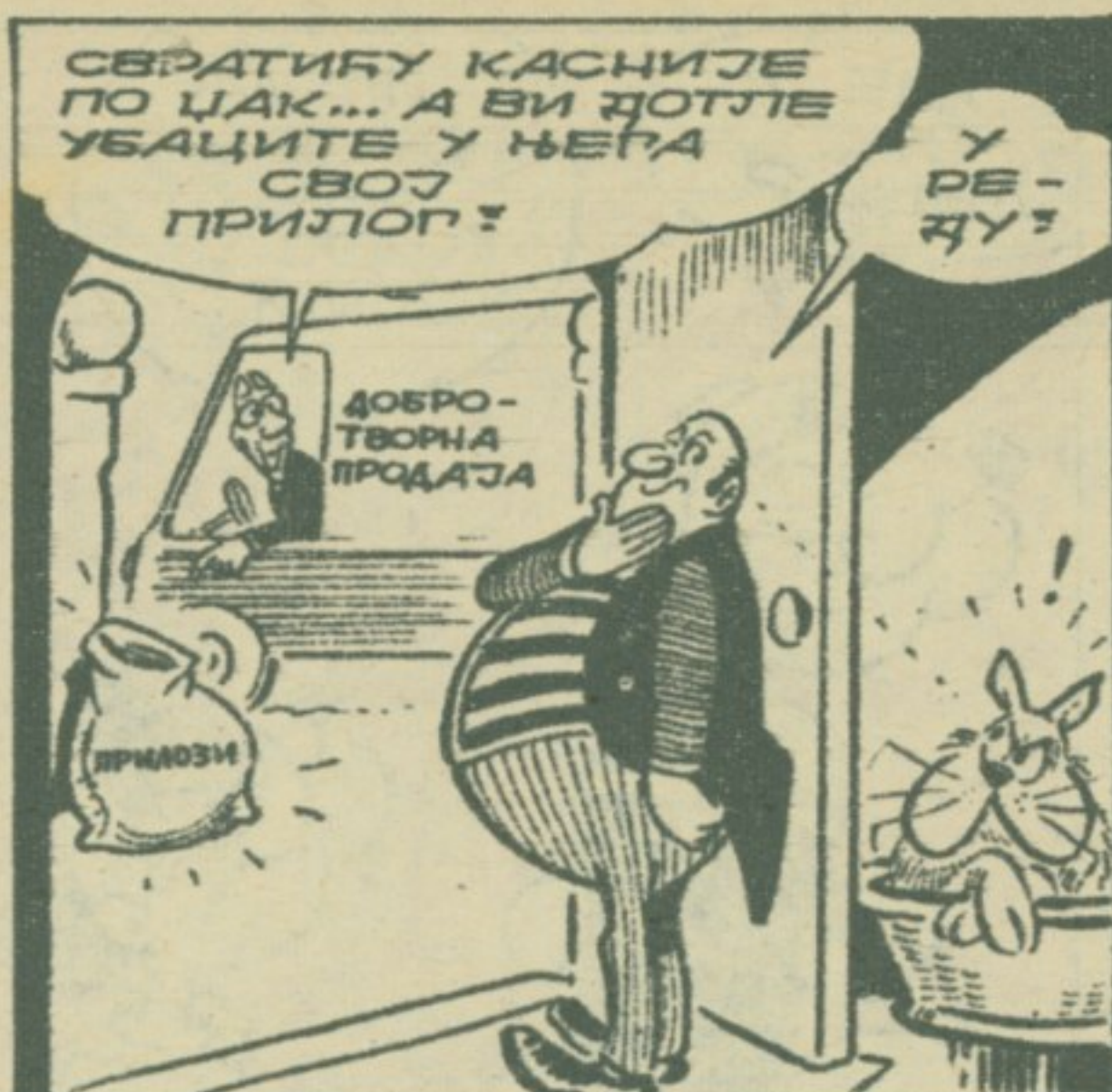
У ИДУЋЕМ БРОЈУ
ДВА КОМПЛЕТНА СТРИПА:

1. БЕТМЕН И РОБИН

2. ЋОСА



Матак Мицко





НУЛА Х**** ПОБУНА ЖИВОТИЊА

БИМБО СЕ НАСМЕЈАО, ЊЕГОВ СМЕХ БИО ЈЕ ПИСКИВ, ИСПУЊЕН МРЖЊОМ...



ДОКТОРЕ, ОНА КУТИЈА ЈЕ ТВОЈА?

ДАЈУЋОЈ ЈЕ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНА БИОПЛАЗМА ВЕТЕРИНАРСКОГ ИНСТИТУТА НА ЗЕМЉИ...



НАЈЕДНОМ СЕ ДОКТОР ПИРС УЗБУДИО...



ОХ, НЕ! У ТОЈ БОЦИ ЈЕ СЕРУМ КОЈИ ТРЕБА ДА УБРИЗГАМ ЖИВОТИЊАМА! ТО ЈЕ ДЕО ИСТРАЖИВАЧКОГ ПРОГРАМА!

СТВАРНО?



ЗАР НЕ ВИДИТЕ? НАШ ПОЛОЖАЈ СЕ ПОТПУНО ИЗМЕНИО! САД КЕ ОНИ ДА ВРШЕ ЕКСПЕРИМЕНТЕ НА НАМА!

НЕ... АКО ЈА БУДЕМ МОГАО...

ПОЛ ЈЕ ПОЛЕТЕО ПРЕМА БИМБУ АЛИ...



СЕРУМ ЈЕ БРЗО ДЕЛОВАО...

...И УМ ЈЕДНОГ ИНАЧЕ ХРАБРОГ ЧОВЕКА НАЈЕДНОМ СЕ ЗАМРАЧИО СТРАХОМ...



АААХ!



ОХ... НЕ... НЕ...

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: ПОСТОЈИ ЛИ ПРОТИВЛЕК?

ИЗУЗЕТНА НАГРАДА: „КУЋНИ БИОСКОП”

ЧИЈЕ ЈЕ КОЈЕ ДЕТЕ?

Обично се каже каква мајка таква кћерка, какав отац такав син. То је случај и са ових шест мама (обележене су словима) и њихово шесторо деце (обележена су бројевима) на нашем цртежу. Јер свако од ово шесторо деце има неки детаљ у одећи, фризури или начину на који се забавља по којем је слично својој мајци. Твој задатак се састоји у томе да пажљиво погледаш сваку од ових шест мајки и свако од шесторо деце и да на основу неког детаља погодиш којој мами припада које дете. На пример: мајци под А припада дете

под бројем ??? Тако уради и са осталих 5 слова и 5 бројева. Дописницу с одговорима, налепљеним купоном и својом читко исписаном адресом пошаљи ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ Београд, П. фах 124 до 10. јуна овог месеца.

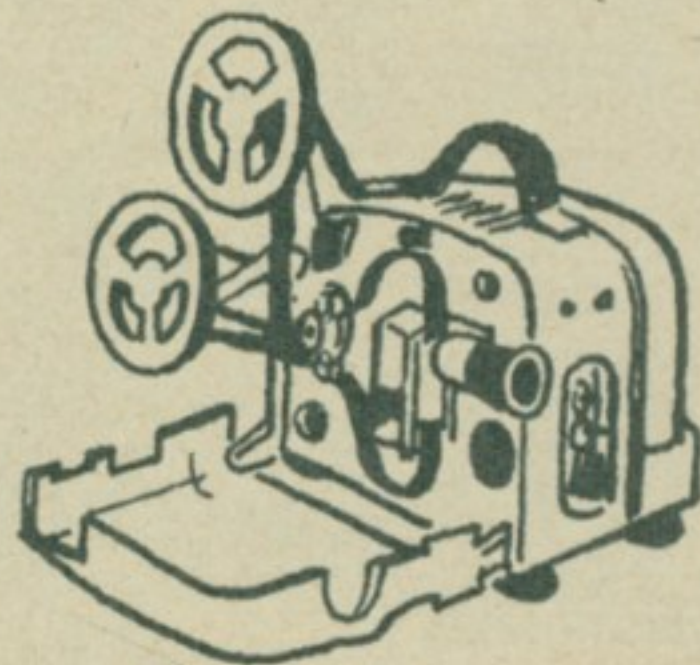
Међу онима који буду тачно навели који број припада ком слову (за свих шест мама и за сву децу) извући ће се на срећу имена шест читалаца који ће добити награде.



НАГРАДЕ:



1. НАГРАДА: „КУЋНИ БИОСКОП” која се састоји од потпуно аутоматизоване јапанске филмске камере марке **ВЕРНОН** и кинопројектора **ЛУЧ 2** са пет цртаних филмова. Као што видите, срећни добитник ће моћи и сам да снима и да касније код куће пројектује снимљене филмове а исто тако и да приказује цртане и игране филмове који се већ продају и у нашој земљи.



ПАЗИТЕ! Исту овакву прву награду „кућни биоскоп” доделићемо и у следећем наградном конкурс.

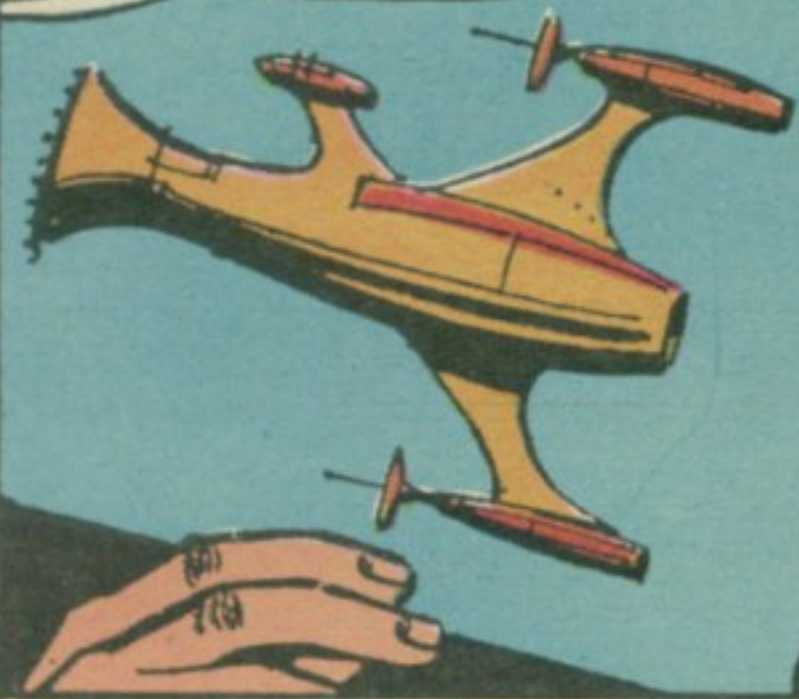
ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

ПЕТ КОМПЛЕТА (сваки од по 5 књига) библиотеке **МАРКО ПОЛО**.

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ЕВО... ТО ЈЕ МОЈ
БРОД... **НОВА**
МЕТАЛ! ПОМОКУ
ЊЕГА ЈА ЋУ ИЗ-
ВЕСТИ ОПЕРАЦИ-
ЈУ ЧИШКЕЊА
КОСМОСА!



ВИ СЕ СЕКАТЕ, ГОСПОДО, ДА
САМ ЈА БИО НАЈБОЉИ СВЕМИР-
СКИ ПИЛОТ СВЕ ДОК ЈЕДАН
СТАРИ САТЕЛИТ НИЈЕ УДА-
РИО О МОЈ БРОД, И
НАЧИНИО ОД
МЕНЕ ОВО!



ДА, БРАЈЕНЕ! ОСТАТАК
ЗНАМО... КАКО СТЕ СОПСТВЕНИМ
СРЕДСТВИМА ПРЕРАДИЛИ ЈЕ-
ДАН СТАРИ БРОД! АЛИ, ОН
ЈОШ НЕМА **МОТОРЕ!**
МИ СМО СПРЕМНИ
ДА БРОД ОТКУПИ-
МО И...



ДА ОТКУ-
ПИТЕ?
НИКАД?

АЛИ, МУРЕ! ПА НЕ МИСЛИ-
ТЕ, ВАЈДА, ДА НАМ ПА
ПОКЛОНИТЕ! МИ СМО СПРЕМ-
НИ ДА ВАМ НА-
ДОКНАДИМО...

КАЗАО САМ:
НИКАД! ДРЖИТЕ
ЛИ МЕ ЗА
БУДАЛУ?



ГОДИНАМА СТЕ МЕ
ИСМЕВАЛИ
ЗБОГ МОЈИХ ПЛАНОВА О
ЧИШКЕЊУ КОСМОСА
ОД ОЛУПИНА! ЈАСНО!
ВАС ОНЕ НИСУ УБО-
ГАЉИЛЕ!



САД СТЕ СПРЕМНИ ДА
САМИ ПРЕДУЗМЕТЕ ОПЕ-
РАЦИЈУ ЧИШКЕЊА И
ТРАЖИТЕ
МОЈ
БРОД!



У РЕДУ! МО-
ЖЕТЕ ПА ДОБИ-
ТИ ПОД ЈЕД-
НИМ УСЛО-
ВОМ... ДА
ЈА ЊИМЕ
ПИЛОТИ-
РАМ!

У РЕДУ, МУРЕ!
МИ ЋЕМО
ДОВРШИТИ
ВАШ БРОД...
А ВИ ЋЕТЕ
БИТИ
ШЕФ ЕКС-
ПЕДИ-
ЦИЈЕ!

БИЛО
ЈЕ
КРАЈЊЕ
ВРЕ-
МЕ!



АЛИ, ЗБОГ ВАШЕГ
ФИЗИЧКОГ СТАЊА...
ФЛАША ГОРДОНА ИМЕ-
ЊУЈЕМО ЗА КАПЕ-
ТАНА
БРО-
ДА!

ШТА?!



НЕМА
НИШТА
ОД ПО-
ГОД-
БЕ!

ЧУЈТЕ, МУРЕ! И ЈА
НЕРАДО ПРИСТАЈЕМ
НА САРАДЊУ С ЧОВЕ-
КОМ ВАШЕГ ТЕМПЕ-
РАМЕНТА! АЛИ, ТА
ОПЕРАЦИЈА СЕ МОРА
ИЗВЕСТИ С ВАМА
ИЛИ БЕЗ ВАС!



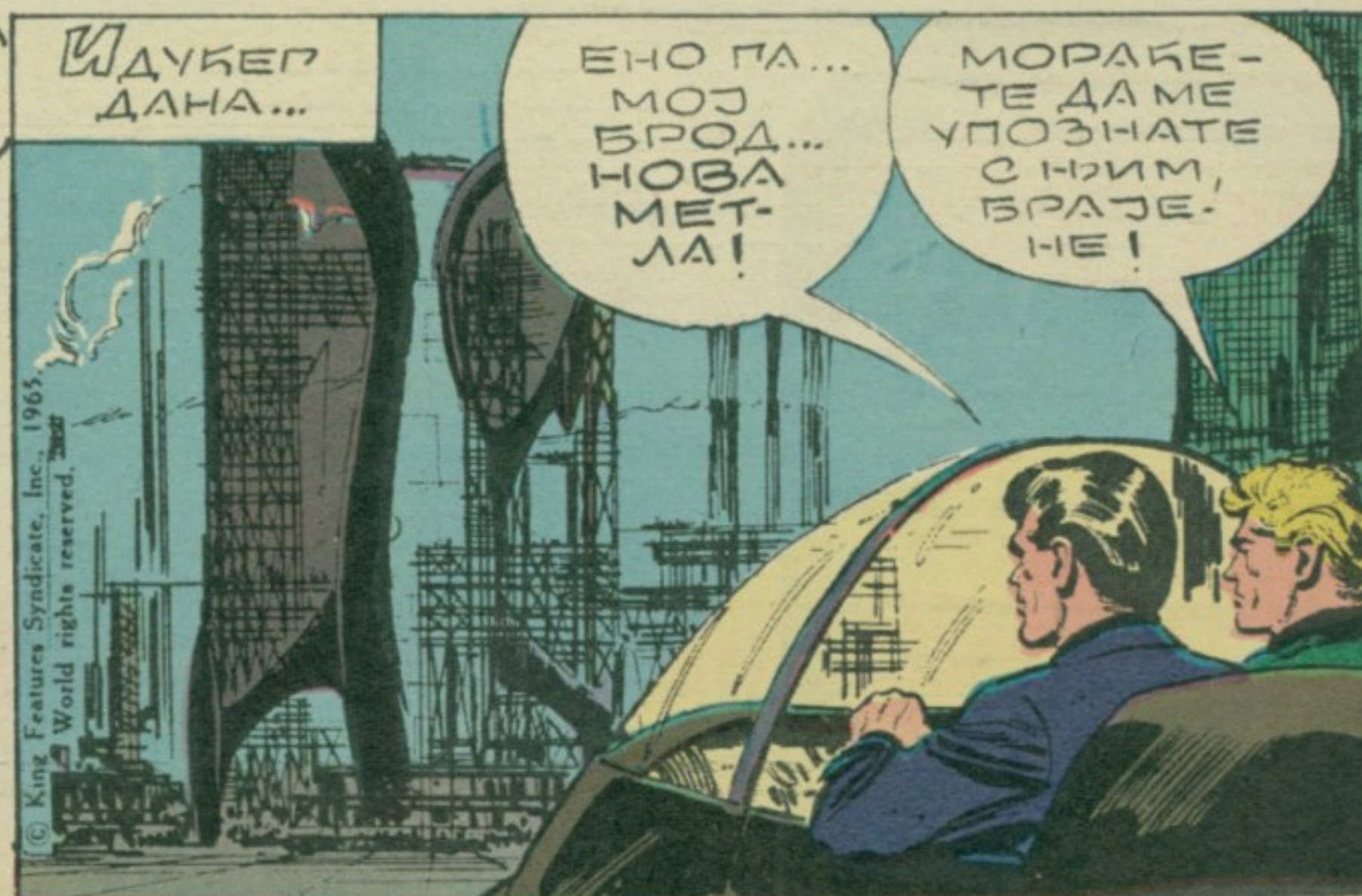
ЈА САМ
МИСЛИО ДА ЈЕ
ВАМА ЗАИСТА
СТАЛО ДО
ЧИШКЕЊА
КОСМОСА!
А САД
ОДУСТАЈЕТЕ
САМО
ЗБОГ
ТОГА ШТО
СУ ВАМ
ДОДЕЛИЛИ
МЕНЕ
ЗА ПИЛО-
ТА!



У РЕДУ, ГОРДО-
НЕ! ПОСЛО ЈЕ И
ПАК НА ПРВОМ
МЕСТУ!
ПРИСТА-
ЈЕМ!



ИДУКЕР
ДАНА...



ЕНО ПА...
МОЈ
БРОД...
НОВА
МЕТА-
ЛА!

МОРАЋЕ-
ТЕ ДА МЕ
УПОЗНАТЕ
С ЊИМ,
БРАЈЕ-
НЕ!

ИДУКИ НАСТАВАК: УБИСТВО ИЛИ НЕСРЕЉАН СЛУЧАЈ?

НАГРАДНИ КОНКУРС ЗА СВЕ КОЈИ ВОЛЕ ПСЕ

БИРАМО НАЈСИМПАТИЧНИЈЕГ ПСА 1972!

Прва награда за читаоце — живо куче! Власник најсимпатичнијег пса 1972. добија на поклон комплетну опрему за свог љубимца

Данас објављујемо првих 25 фотографија паса који учествују у такмичењу за титулу најсимпатичнијег пса 1972. године. У идућем Забавнику, на истом месту, наћи ћете следећих 25 такмичара. Све њих, укупно 50, изабрао је специјални жири међу стотинама фотографија које су стигле у Политикин Забавник. Посао није био лак јер су сви пси редом били симпатични а изабрани су они снимци на којима су се такмичари боље видели.

Гласајте овако: кад буду објављене све фотографије, узмите дописницу, налепите на њу купон из доњег десног угла и читко напишите **гласам за пса број...?** Не заборавите своје име и презиме и пуну адресу. Дописницу с купоном и бројем пса за кога гласате пошаљите Политикином Забавнику, 11001 Београд, П. фак 124 до 14. јула ове године.

Жири Забавника прегледаће све дописнице и пас који буде добио највише гласова биће изабран за

најсимпатичнијег пса 1972. године а његова два пратиоца постаће пси који буду после њега добили највећи број гласова.

I НАГРАДА: власнику најсимпатичнијег пса припада комплетна опрема за његовог љубимца (кућица или корпа за спавање по избору добитника), огрлица са литром, корпа за њушку, простирка и ћебенце, 5 килограма одличне конзервиране хране за псе и две чиније, једна за јело, друга за воду.

II и III НАГРАДА: власницима паса пратилаца припада по један фото-апарат.

Међу свим читаоцима који буду гласали за пса — победника жири ће на срећу извући имена 3 добитника следећих награда:

I НАГРАДА: Живо куче, мали вучјак који се може дресирати.

II и III НАГРАДА: фото-апарат.



1 ЛЕСИ



6 ЧУШКО



11

АГА



12

РИС



13

ЛОРД



14

ЛЕСИ



19

ЛОЛИКА



20

МУКИ



21

АГА



22

ДИНА



2 ЛУКИ



3 ЦЕКИ



4 САША



5 МАЗА



7 БАК



8 РИД



9 без имена



10 ФИФИКА



15 ЛУПИ



16 без имена



17 БЕЛКА



18 МУСА



23 БОНЦО



24 АГА



25 МАЈА



МУДРИ СУ... АЛИ, НЕЋЕ ИМ ПОМОЋИ НИ ОДАШИМАЦИ У ХАЗАРДОВИМ ЗУБИМА!

ВОЗИТЕ ДАЉЕ!



А МИ ЋЕМО ОВДЕ ПОСТАВИТИ ЗАСЕДУ!



ДОК СУ СЕ КОЛА СА ХАЗАРДОМ УДАЉАВАЛА...

ИДУЋИ ЗА СИГНАЛИМА АРКАНО ЋЕ ПРОЋИ ПОРЕД НАС... А МИ ЋЕМО ГА САЧЕКАТИ!

ЖЕНА ОСТАЈЕ С НАМА?



САД ЈЕ ВЕК ПРЕКАСНО ЗА ЏУЛИН ОДЛАЗАК! АЛИ, НЕЋЕ БИТИ У ОПАСНОСТИ... АКО НАШ ПЛАН СА ЗАСЕДОМ УСПЕ!

СКЛОНИТЕ ЊЕНА КОЛА! БРЗО!



ЗА ТО ВРЕМЕ У КОЛИМА...

КАКВА НЕЗГОДА... ДА МИ ЗА "ЖЕНУ" ОДРЕДЕ ДЕВОЈКУ КОЈА ЈЕ БИЛА ЗАЉУБЉЕНА У ЕЛ ЛОВА... ПРЕ НО ШТО СЕ ОН ОДМЕТНУО!



НА КИЛОМЕТАР ИСПРЕД ХРАМА...

ШТА ОВО ЗНАЧИ? ХАЗАРД СЕ УДАЉАВА ОД СТАРОГ ХРАМА! ЗНАЧИ...

...ТО НИЈЕ ЕЛ ЛОВОВО СКЛОНИШТЕ!

БИП! БИП!



ХАЗАРДУ ЈЕ БИЛО ЈАСНО ДА СВАКИ СЕКУНДА ЗНАЧИ ИЗГУБЉЕНО ВРЕМЕ...

НАДАМ СЕ ДА ЋЕ ОВИ ПЕШКИРИ ЗАДРЖАТИ МЕТКОВЕ... ОДЛИЧНО!



ЈЕДИНА ШАНСА НАМ ЈЕ ДА СЕ ЈА ВРАТИМ ПРЕ НО ШТО АРКАНО УПАДНЕ У КЛОПКУ... И ЗАТО...



ПРЕ НО ШТО ЈЕ ВОЗАЧ УСПЕО ДА СЕ ПРИБЕРЕ...

СТАНИ ИЛИ...



?!

трака која памти

КАКО РАДИ МАГНЕТОФОН

Дански изумитељ Валдемар Пулсен направио је на Светској изложби у Паризу 1900. праву сензацију — приказао је први апарат за електромагнетско бележење звука, који је изумео две године раније.

Овај уређај, који се звао „телеграфон“, претварао је звук у електромагнетске импULSE и бележио их на челичној жици која је пролазила између полова електромагнета.

Направа која се данас развила из Пулсеновог изума позната је под именом „магнетофон“. Он се састоји од електромотора који вуче траку од полиестера са једног од котура преко главе за брисање, снимање и репродукцију и намотава је на други котур. У саставу уређаја налази се и појачало којим се регулише јачина репродукованог звука.

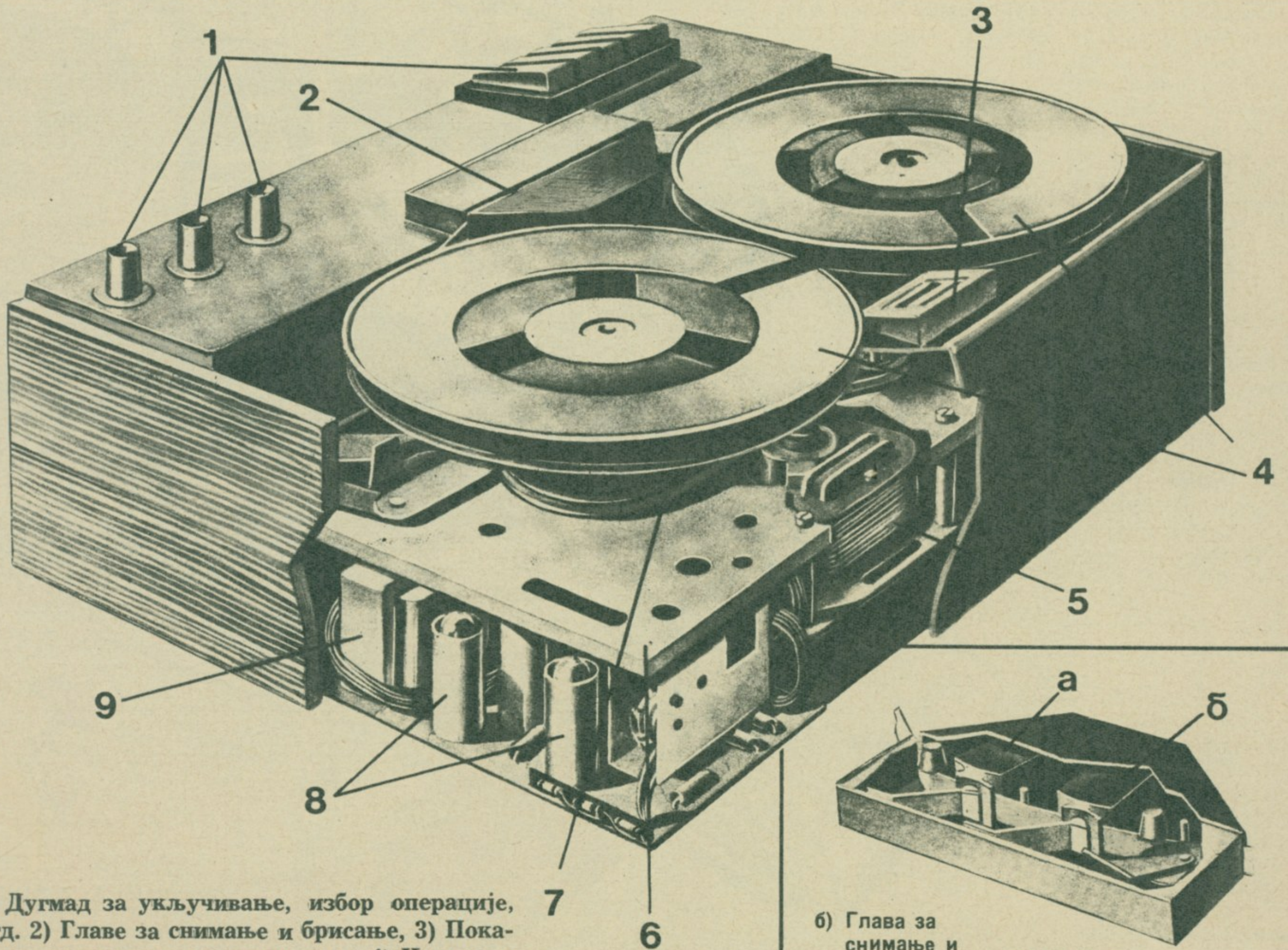
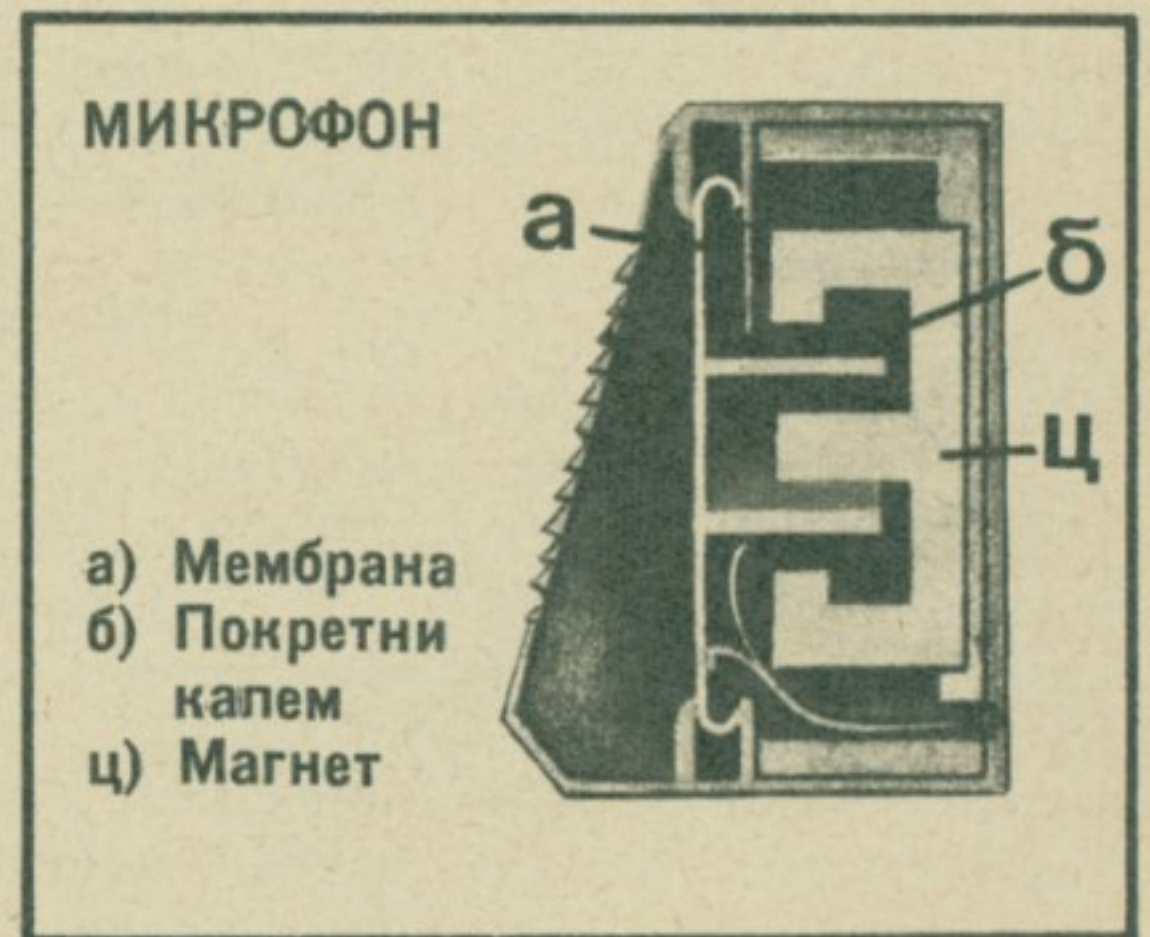
Електромагнетска глава је нервни центар магнетофона. Она се обично састоји од два магнета смештена у кућишту од пластике и једном преградом заштићена од утицаја брујања мотора. Када се уређај пусти у рад, опруга избацује једну плочицу која траку држи приљубљену уз главу; она то чини тако прецизно

да, на пример, код четвороканалног магнетофона, простор на коме је звук снимљен (канал) није шири од 1,5 мм.

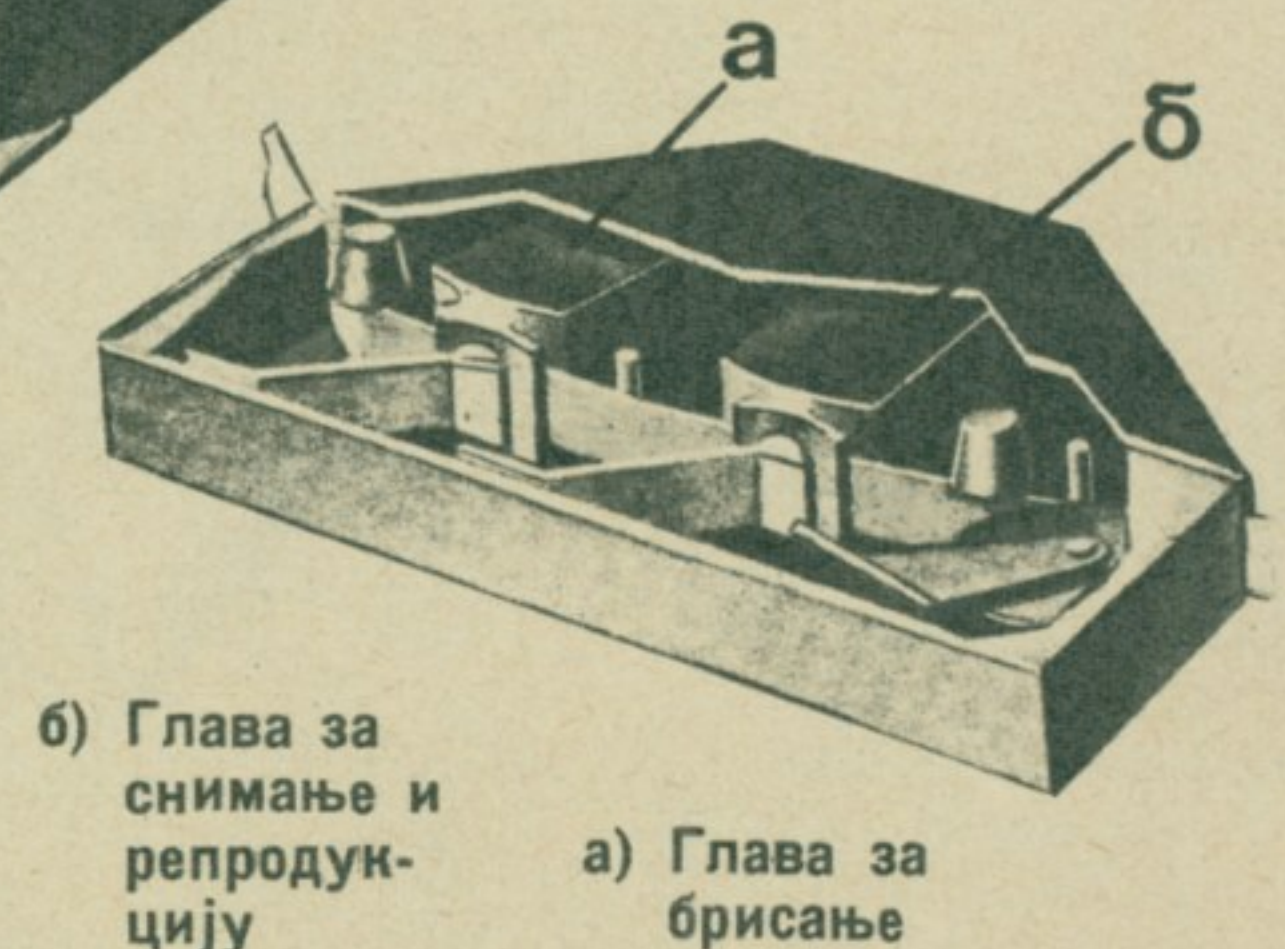
Иначе, звук који треба да се сними стиже у магнетску главу преко микрофона.

Готово све врсте магнетофона поседују посебан тип микрофона. У најједноставнијем типу са покретним калемом принцип преношења звука је следећи: звучне вибрације које тресу мембрану производе незнатне варијације у струји која протиче кроз калем. Ове варијације, даље, проузрокују промене у магнетском пољу главе за снимање. Трака је пресвучена слојем оксида гвожђа. Прелазећи преко главе овај слој реагује на промене у њеном магнетском пољу и на тај начин звук бива забележен.

Када се трака премота и поново пусти, долази до обрнутог процеса: звук који је на њој забележен производи промене у магнетском пољу главе за репродукцију, која онда ствара електричне импULSE. Појачани, ови импULSE доспевају у звучник који, стварајући сопствене вибрације, репродукује звук онако како је снимљен.



1) Дугмад за укључивање, избор операције, итд. 2) Главе за снимање и брисање, 3) Показатељ метраже и „магично око“, 4) Котурови с траком, 5) Мотор, 6) Шасија, 7) Преносни каиш, 8) Лампе, 9) Трансформатор



ГЛАВЕ ЗА СНИМАЊЕ И БРИСАЊЕ

Ни у једном језику није пронађено најпогодније име за ново превозно средство које није ни авион, ни брод, ни сувоземно возило. Енглези га зову ховеркрафт, лебделица, а Американци **air-cushion vehicle** што значи: возило на ваздушном јастуку. Овај назив је описан, али тачан. Ипак, изгледа да је најприхватљивији француски: **аеро-глисер**.

Ова нова врста брода, за коју се верује да ће изазвати револуцију у морнарици, креће се непосредно изнад водене или копнене површине: неколико вентилатора стварају испод њега ваздушни јастук а обичне авионске елисе покрећу га напред.

Познато је да се класични брод сукобљава са такозваним воденим зидом чим пређе брзину од 70 километара на час, а и испод те брзине потребно је потрошити огромну количину енергије да би се брод могао кретати без обзира на то колико је повољно решен хидродинамични облик његовог тела. Аеро-глисер, међутим, креће се на ваздушном јастуку и не наилази ни на какав други отпор осим ваздушног. Може се сврстати у категорију амфибија, превозних средстава за возњу и по сувом и по води. Аеро-глисери који су данас у употреби достижу брзину од 120 километара на час а сигурно је да ће будући типови ту брзину прелазити без муке. Први прототипови појавили су се око 1958. најпре у Енглеској (ховеркрафт конструктора Кокрила) а затим у Француској (навицлан конструктора Вертена). Касније су и Французи и Енглези конструисали више комерцијалних типова овог новог возила.

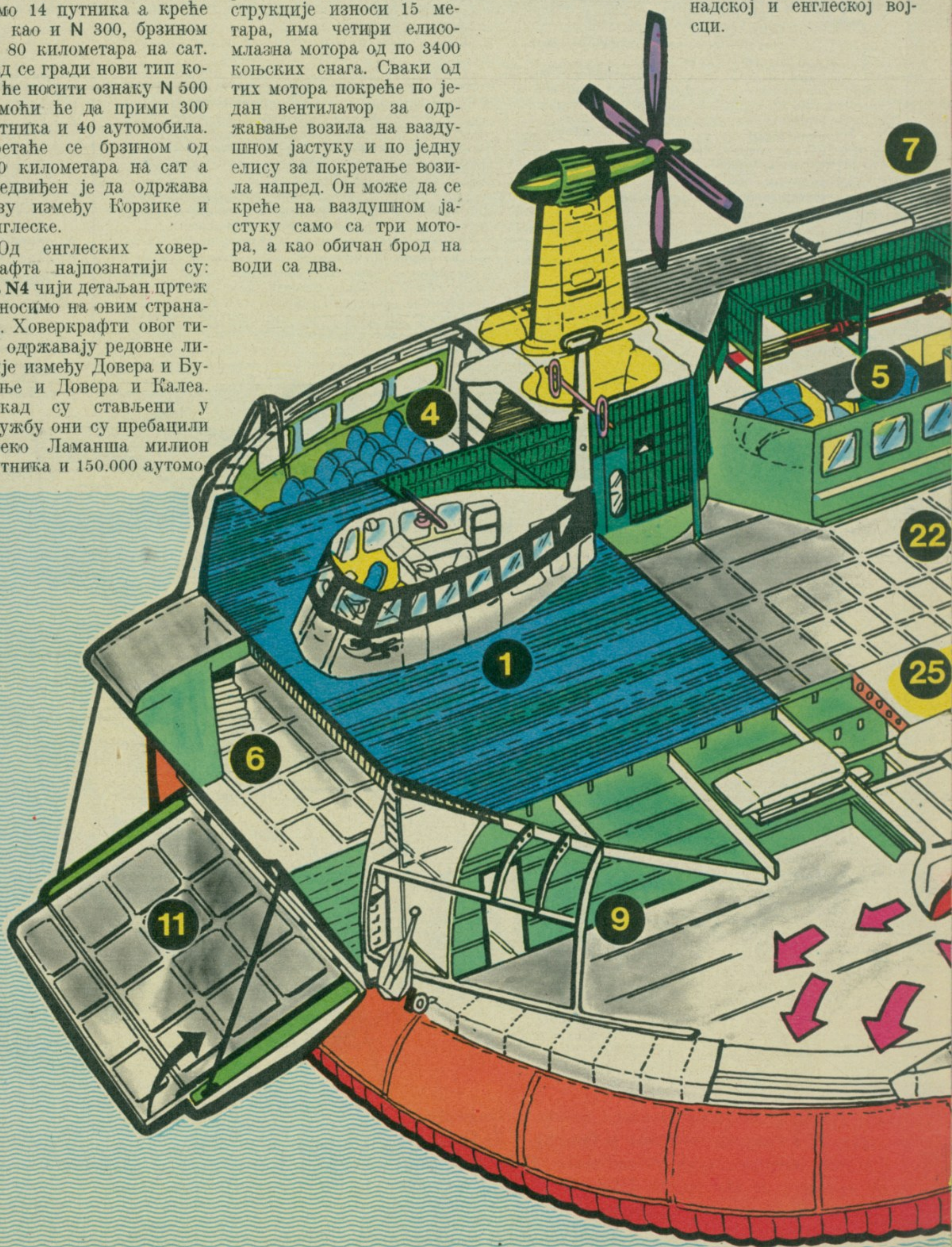
Од француских типова треба поменути навицлан **N 300** који је у употреби на Азурној обали. Тежак је 28 тона, дугачак 24 метра а широк 11 метара. Може да носи 100 путника, креће се брзином од 80 километара на сат, има четири вентилатора за одржавање на ваздушном јастуку и две погонске елисе. Његове вентилаторе и елисе покрећу два турбомлазна мотора типа турбомека од 1500 коњских снага.

Други, опет француски, тип овог возила носи ознаку **N 102**. Он је много мањи и може да носи само 14 путника а креће се, као и **N 300**, брзином од 80 километара на сат. Сад се гради нови тип који ће носити ознаку **N 500** а моћи ће да прими 300 путника и 40 аутомобила. Кретаће се брзином од 120 километара на сат а предвиђен је да одржава везу између Корзике и Енглеске.

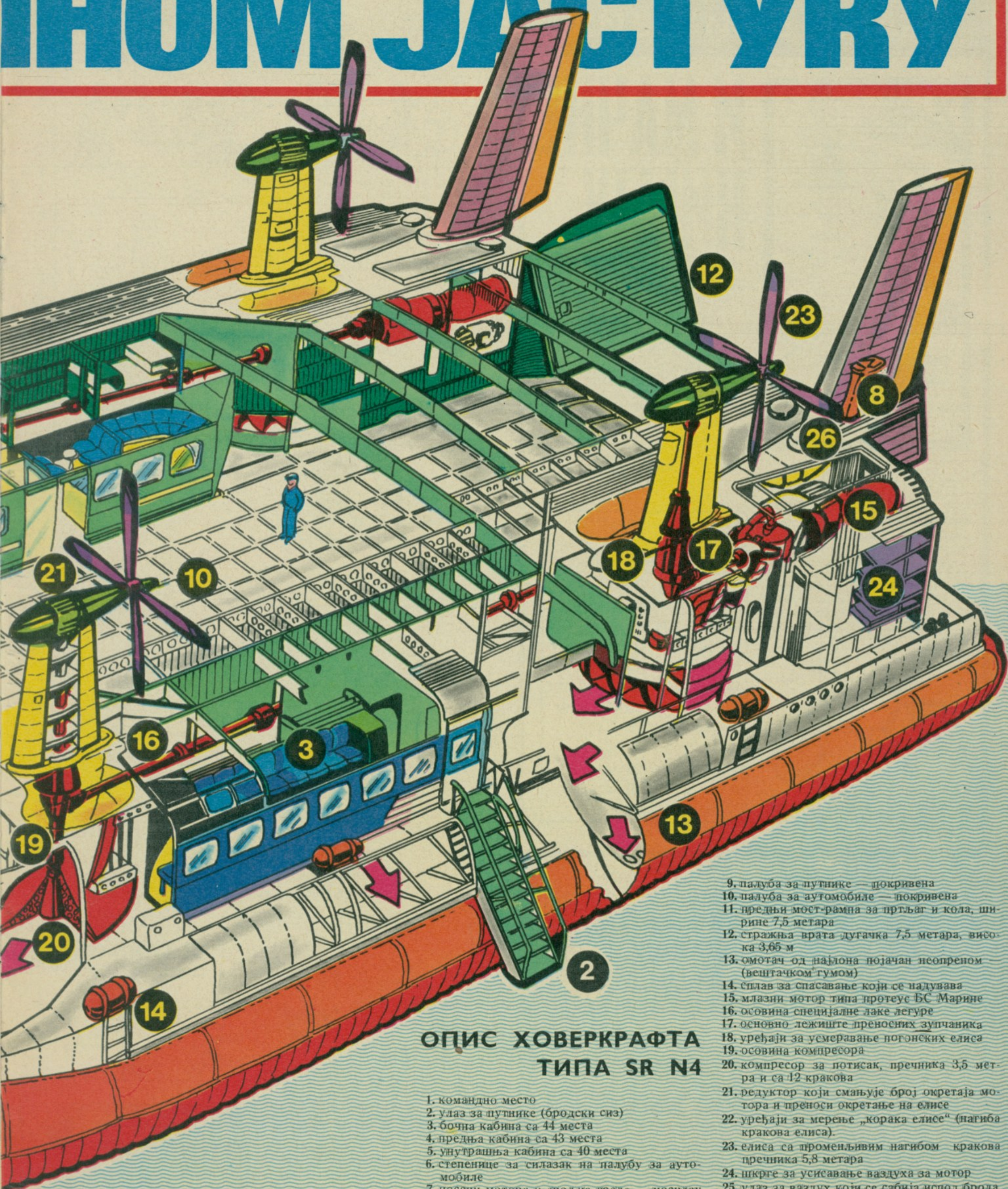
Од енглеских ховеркрафта најпознатији су: **SR N4** чији детаљан пртеж доносимо на овим странама. Ховеркрафти овог типа одржавају редовне линије између Довера и Булоње и Довера и Калеа. Откад су стављени у службу они су пребацили преко Ламанша милион путника и 150.000 аутомо-

била. Ховеркрафт **SR N4** тежак је 170 тона, дугачак 40 а широк 23,5 метара. Висина његове конструкције износи 15 метара, има четири елисо-млазна мотора од по 3400 коњских снага. Сваки од тих мотора покреће по један вентилатор за одржавање возила на ваздушном јастуку и по једну елису за покретање возила напред. Он може да се креће на ваздушном јастуку само са три мотора, а као обичан брод на води са два.

SR N5 је ховеркрафт мањег типа, тежак је свега 6 тона а налази се у употреби у америчкој, канадској и енглеској војсци.



НОМ ЈАСТУКУ



ОПИС ХОВЕРКРАФТА ТИПА SR N4

1. командно место
2. улаз за путнике (бродски сиз)
3. бочна кабина са 44 места
4. предња кабина са 43 места
5. унутрашња кабина са 40 места
6. степенице за силазак на палубу за аутомобиле
7. носачи мотора и спољна греда — носилац бродске конструкције
8. централна осовина кормила за правац

9. палуба за путнике — покривена
10. палуба за аутомобиле — покривена
11. предњи мост-рампа за пртљак и кола, ширине 7,5 метара
12. стражња врата дугачка 7,5 метара, висока 3,65 м
13. омотач од наљона појачан неопреном (вештачком гумом)
14. сплав за спасавање који се надувава
15. млазни мотор типа протеус БС Марине
16. осовина специјалне лаке легуре
17. основно лежиште преносених зупчаника
18. уређаји за усмеравање погонских елиса
19. осовина компресора
20. компресор за потисак, пречника 3,5 метра и са 12 кракова
21. редуктор који смањује број окретаја мотора и преноси окретање на елисе
22. уређаји за мерење „корака елисе“ (нагиба кракова елиса)
23. елиса са променљивим нагибом кракова пречника 5,8 метара
24. шкрге за усањавање ваздуха за мотор
25. улаз за ваздух који се сабија испод брода, направљен је од стаклених влакана
26. покретно лежиште кормила за правац

ЗАВРШЕН ВЕЛИКИ НАГРАДНИ КВИЗ



И МАЧКЕ КИЈАЈУ...

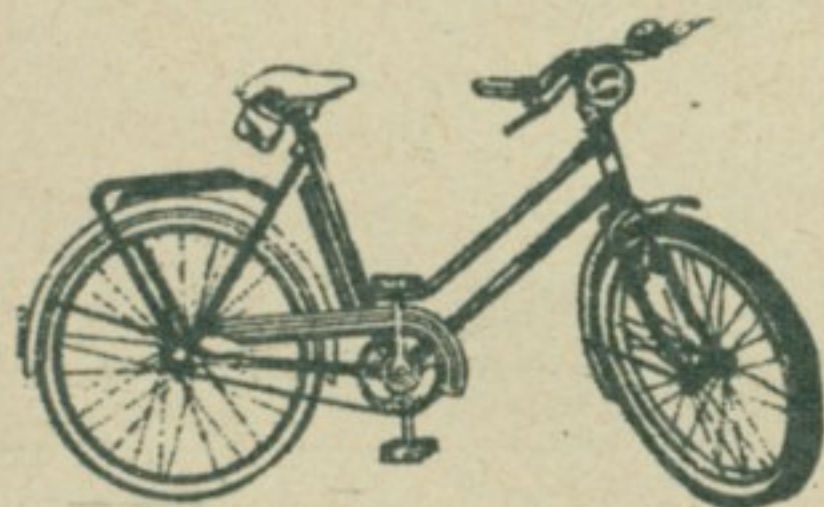
ВИЋ, Вељка Дугошевића 16/V,
11000 Београд.

II НАГРАДУ сат DARWIN до-
био је НЕНАД МИКЛУШЕВ, Ну
шићева 12/а 23000 Зрењанин.

III НАГРАДУ: КОМПЛЕТ КЊИ-
ГА ЧУДЕСНИ СВЕТОВИ ВОЛ-
ТА ДИЗНИЈА добио је ВЛАДИ-
МИР МИТРАЦЕВИЋ, Вјекосла-
ва Ковача 10, 11050 Београд.

Да бисмо свим читаоцима пру-
жили прилику да виде где су по-
грешили доносимо табелу с тач-
ним одговорима:

1 НЕ	16 ДА
2 КОЗА	17 ДА
3 ПШЕНИЧНОГ	18 ГРАФОЛОГИЈА
4 БОНА	19 ЕМОЦА
5 ДУБРОВНИКУ	20 ДА
6 КРИКЕТОМ	21 ШУМАДИНАЦ
7 РОДЕО	22 ПАНЧЕВУ
8 ЦИГАРУ	23 КОРНЕТ
9 ДЕЛИЋ	24 НЕМАЊА БУРИЋ
10 СУРФ	25 БАЛАНСИРА
11 МРТВА ПРИРОДА	26 КОДРИЧ
12 АЛЕКСЕЈ	27 АНЂЕЛА
13 ПРИМАДОНА	28 ПЛАНИНИ
14 НЕ	29 ЈАПАН
15 ДА	30 ШКОТСКЕ



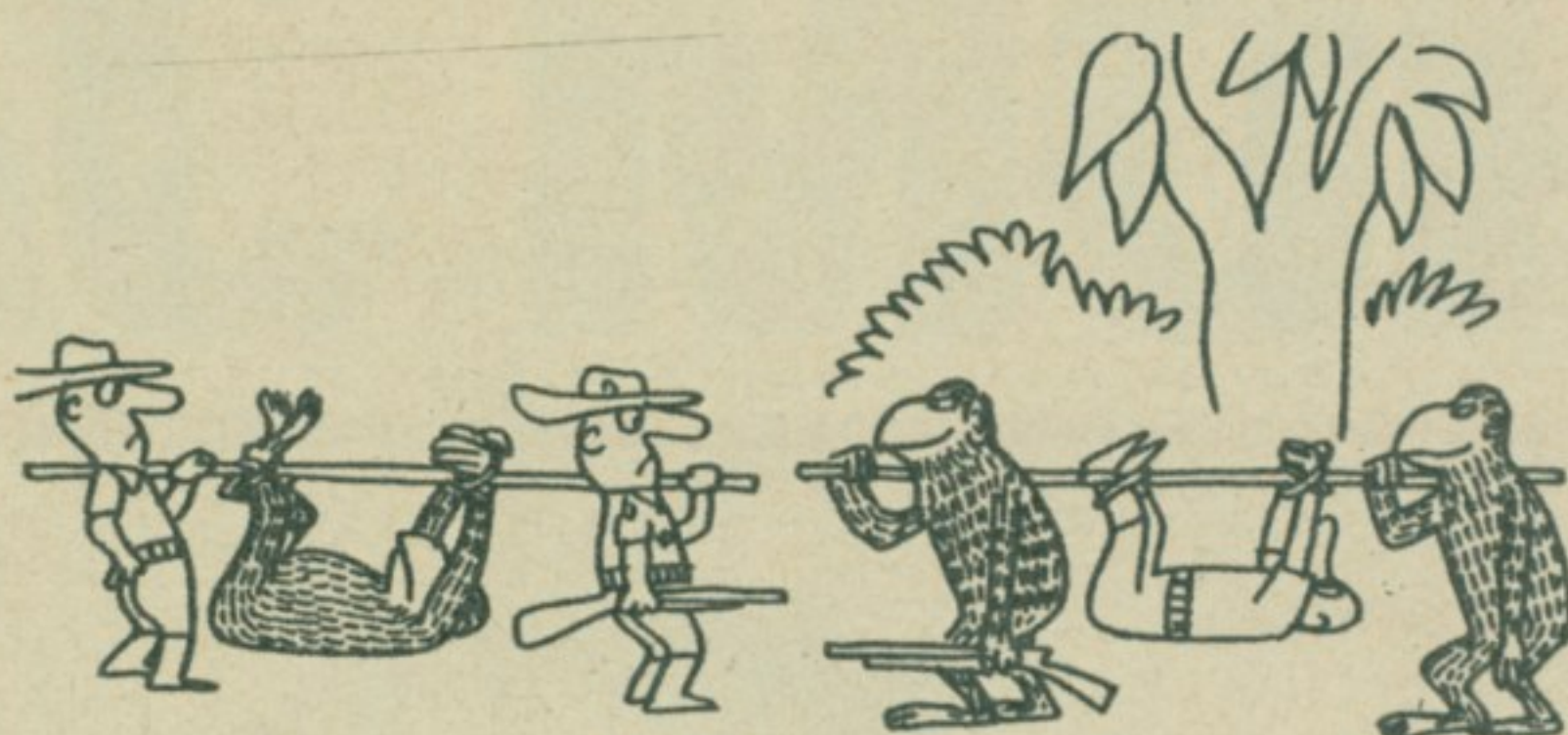
I НАГРАДУ: бицикл „Бисер“
добила је ГОРДАНА ВИДАНО-

$$\frac{\lg 45^\circ}{\sqrt[3]{64}} = ?$$

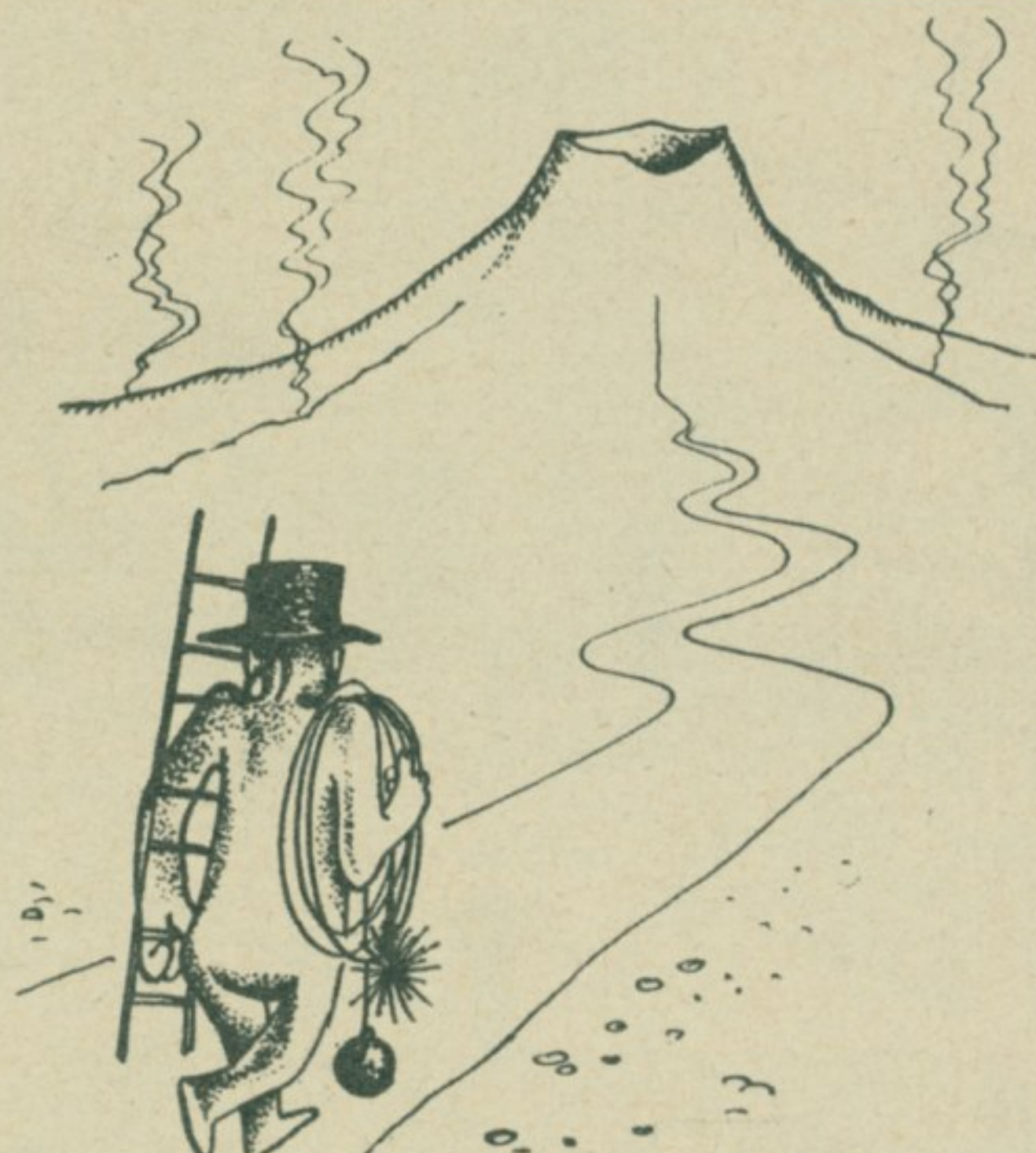
КАКО СЕ РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРА-
ЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ (I књига за први, II
књига за други, III књига за трећи разред гимназије, тех-
ничких и осталих средњих школа). Књиге садрже комплет-
ну изградњу свих задатака! Наручите дописницом или писмом
са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА
— 71001 Сарајево, п. п. 64. Књиге ћете одмах добити и пла-
тити поштару кад вам донесе (поузећем). Цена сваке књиге
је 40 динара. Ко наручи све три књиге заједно, платиће све-
га 100 динара!

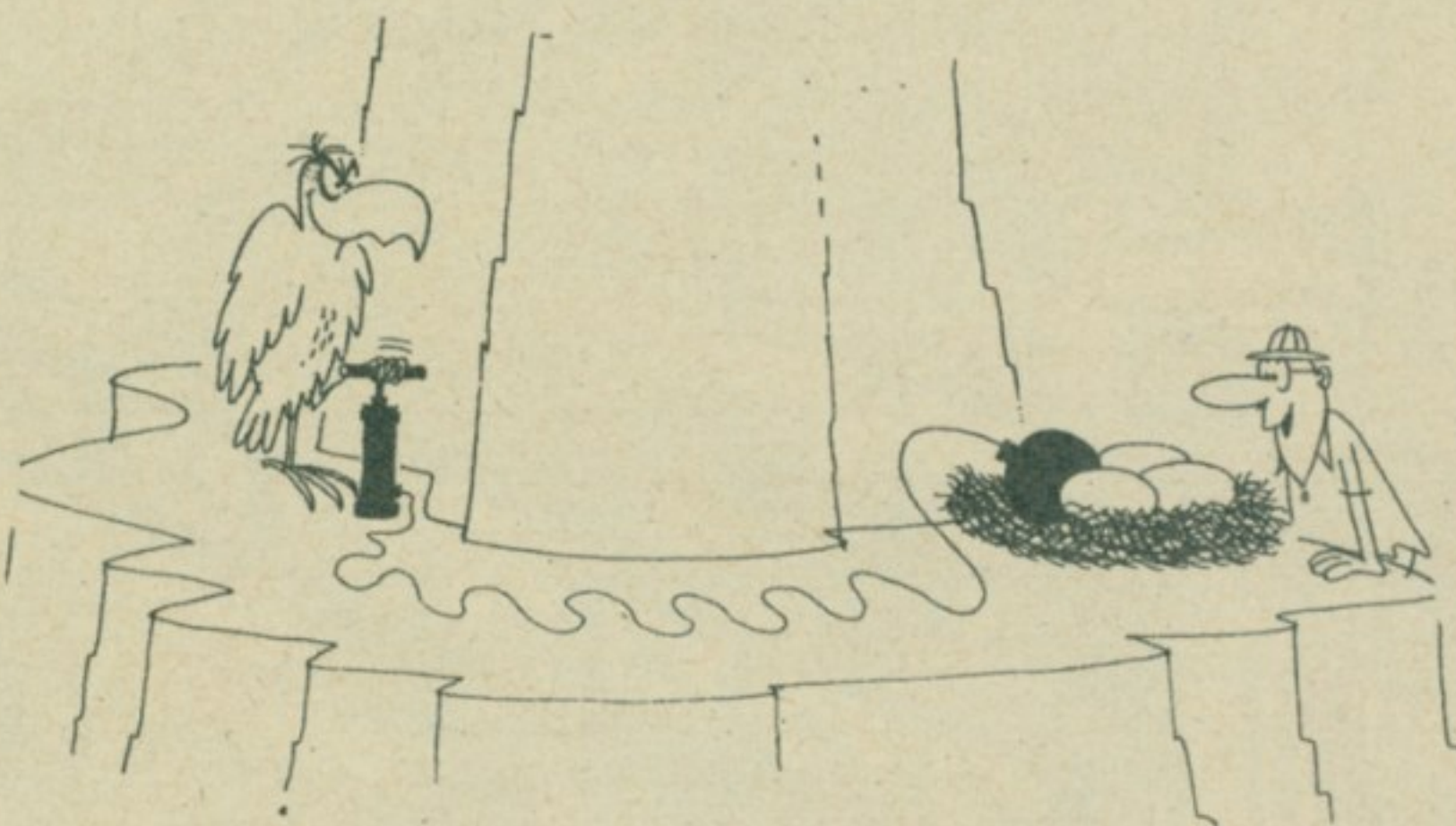
хумор



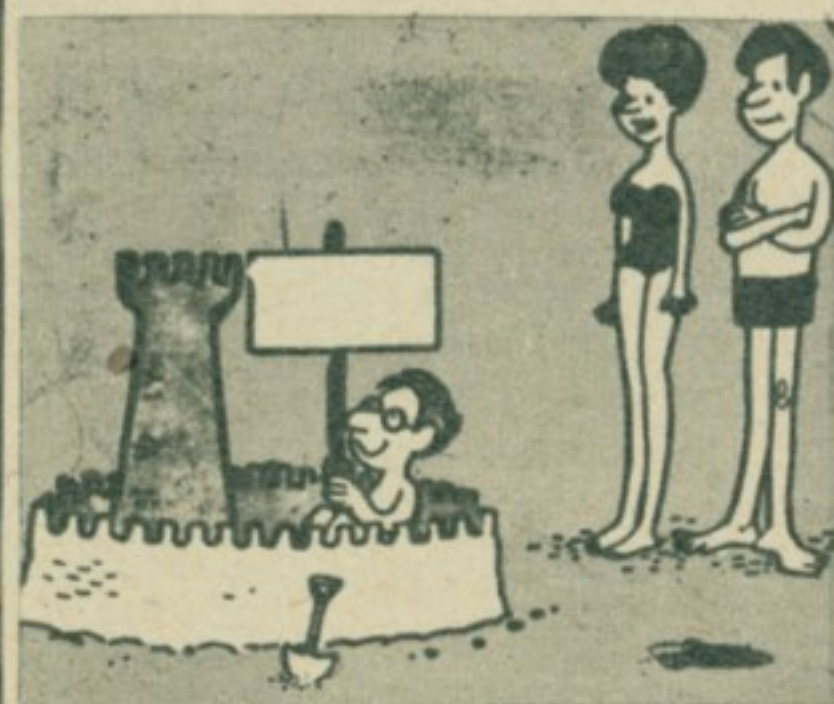
БЕЗ РЕЧИ



БЕЗ РЕЧИ



— Какво необично црно јаје!



— Кад порасте, даћемо га на
архитектуру!

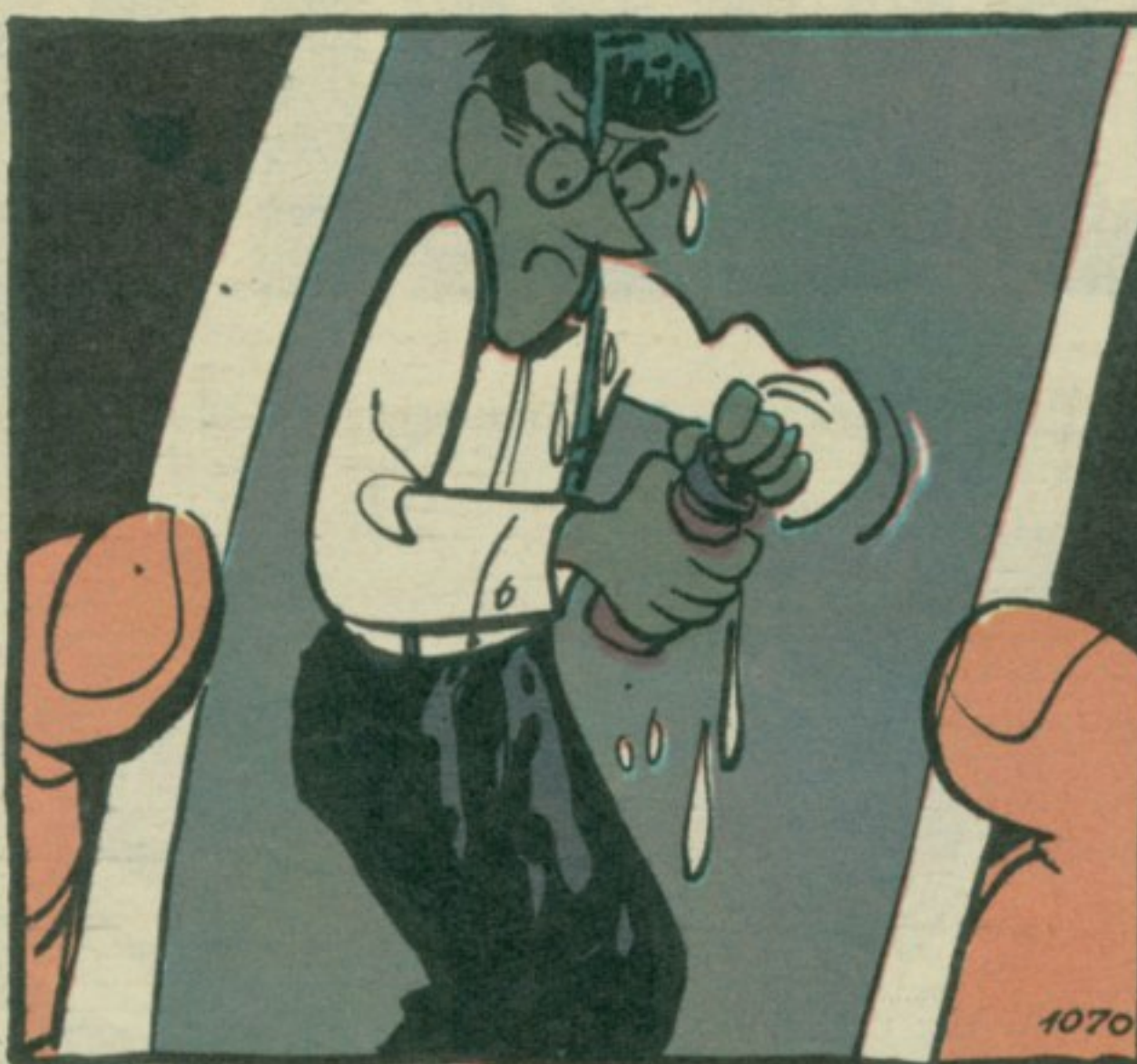


ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

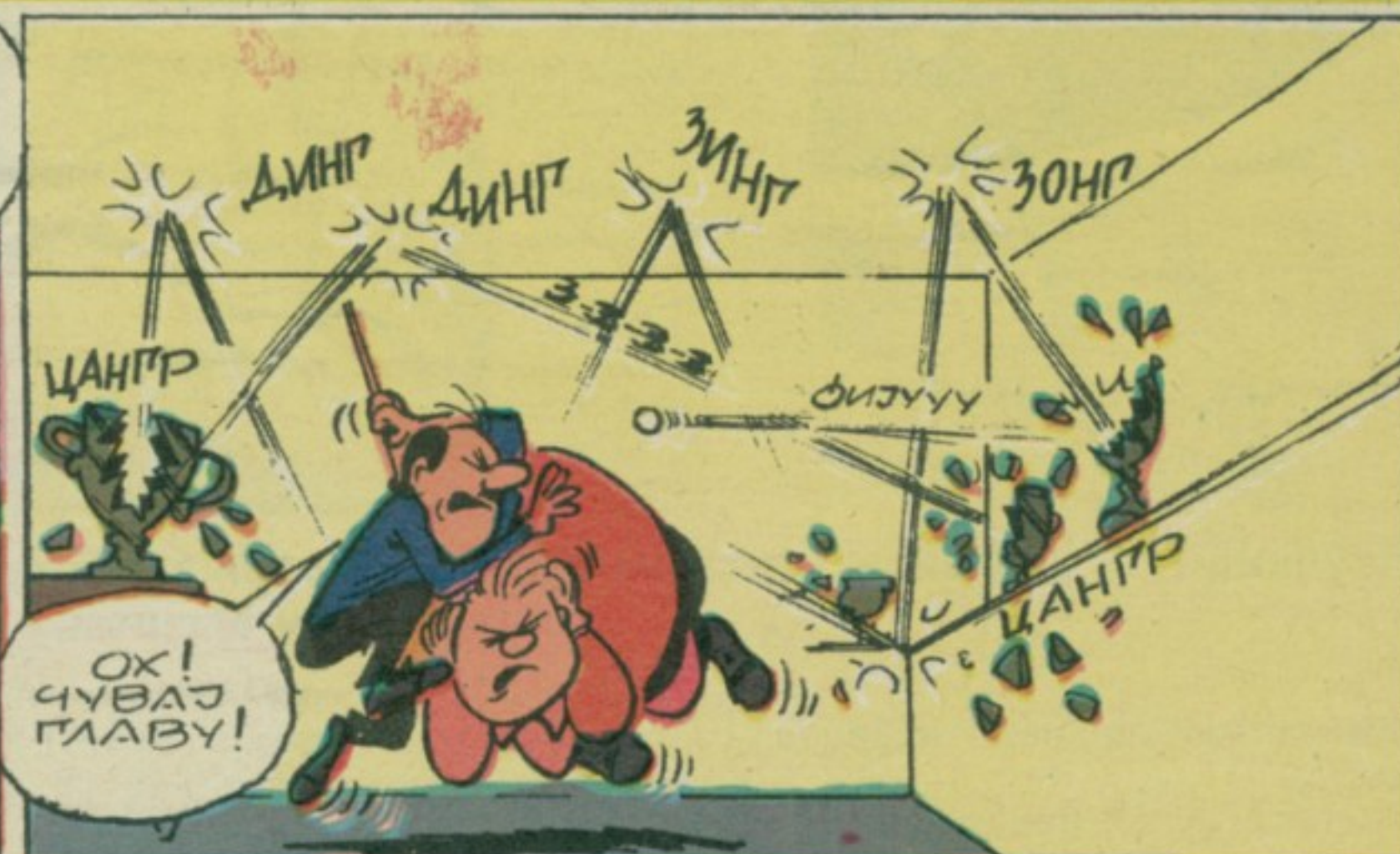
Обазрив човек не по-
ставља козу за чувара
врта

(Мађарска пословица)

СЕЃАНЃЕ НА ДЕТИЊСТВО



Мoj je паша луд за спортом



Професор Лајденског универзитета Јан ван Конингсло имао је те вечери ретку срећу: помоћу радио-тоталоскопа ухватио је одломке поверљивог разговора између чланова Врховног научног савета планете Арбал. Од оног што је чуо дигла му се коса на глави, Земљи је претила ужасна опасност.

Становници планете Арбал, која припада систему звезде Тау Цета, после дугог истраживања космоса, открили су да управо на Земљи има у изобиљу једног елемента који њима толико недостаје — гвожђа! На њиховој планети оно је скупље од злата. Све то не би било страшно да Арбалци нису одмах смислили и план како да се докопају гвожђа са Земље. И то врло вешт.

Лоше нам се ђише!

Професор Конингсло је из истих стопа обавестио о овоме Комитет за одбрану Земље од васионских напада који је имао седиште у Швајцарској. Одатле су га хитно

**СВЕ ДЕТАЉЕ ПАКЛЕНЕ
КРАЂЕ АРБАЛЦИ СУ
СМИСЛИЛИ БЕЗ ГРЕШ-
КЕ. САМО ЈЕДНО НИСУ
ЗНАЛИ: ДА ЈЕ НЕКО
ЧУО ЊИХОВ ДОГОВОР**

ГВОЖЂЕ

Размишљао је гласно Суданац Тајег ел Махде, трећи члан Комитета...

— Међутим, то није оно најгоре — наставио је професор. — Становници Арбала имају много страшнији план. Ви знате, господе, да сваки човек има у свом телу у крви отприлике 3 грама гвожђа. Без те ситнице сви бисмо издахнули за једну једину секунду. А Арбалци се управо то спремају: кад покупе све гвожђе из Земље и предмета, намеравају да отму и то органско гвожђе из наших тела.

— И, шта ћемо сад? — упита узбуђено Ченг По Та. — Систем Тау

не представља му никакву препреку. Кад ови зраци дођу у додир са било каквим обликом гвожђа, претварају га у гас и одвлаче по жељи у било ком правцу. — Чланови Комитета гледали су један у другог запањено. — Наравно, овог пута фери-зрачења иду право на планету Арбал. У путу зрачење ништа не губи пошто несметано пролази кроз гасовит омотач наше планете и вакуум свемирског простора.

Све су ти Арбалци предвидели без грешке осим једног: они појма нису имали да их је неко чуо и разумео!

— Кад намеравају да спроведу у дело свој паклени план? — упита славим гласом Ченг По Та после мртве тишине од неколико минута.

— Тачно кроз 45 дана! Тада ће бити најповољнији положај између Сунчевог система и система Тау Цете — објасни професор.

Злаћо као експлозив

— Има ли уопште начина да се спасемо ове катастрофе? — скоро да је завапио Ел Махди.

— Има један али је веома опасан. Он би уништио не само планету Арбал већ и саму Тау Цету — смркнуто изјави професор. — Али, ми немамо другог избора.

— Које је то средство? — живнуше сви присутни не обзирајући се исувише на професорово упозорење.

— Поштено говорећи, ни ми нисмо много заостали за Арбалцима — поче професор погледавши мало прекорно одушевљење чланова Комитета. — Рекао сам већ да на Арбалу има врло много злата. Нама оно не би било наодмет, али овог пута нећемо га извлачити као они гвожђе од нас већ ће нам оно посредно помоћи да спасемо Земљу и живот на њој.

— Реците, реците о чему се ради — пожуривали су га остали. Немамо времена за двоумљење.

— Још су ђаци у XIX веку знали да се злато раствара у царској води „златотопки“. Али да вас не гњавим са том старом хемијом, један мој колега с Универзитета у Лајдену још пре 15 година пронашао је да се помоћу посебне врсте зрачења тај драгоцени метал може претворити у врло опасан експлозив. Међутим, како је процес опасан, одустало се од даљих експеримената. Уз то, на нашој планети злата је релативно мало и доста је разбацано док је са Арбалом друга ствар, то је права златна планета. Зато код њих и има тако мало гвожђа. Укратко, тај мој колега, Корнелијус ван Хутен у стању је да на Арбалу направи језиву катастрофу!

Тајна одлука

Расположење у сали постало је сјајно. Разговор је живнуо и присутни су са олакшањем почели да мисле и о ономе што им домало пре није ни падало на памет.

— Како сте ухватили њихова договарања? — интересовало је сада Дакс.

— Разговори су вођени радио-таласима са једног на други крај планете, између две тамошње силе. И кад се код нас води разговор на два краја Земље, може га ухватити свако у космосу — објашњавао је професор и угледавши страх на Махдијевом лицу додао — Знам, и



Научници су усмерили убитачне зраке на непријатељску планету и она се пред њиховим очима претворила у блештаву звезду.

позвали да поднесе исцрпан извештај.

Већ после 15 минута он је седео у конференцијској сали Комитета у Санкт Галену. Дочекао га је забринут председник, Кинез Ченг По Та.

— Не могу да верујем да се нешто тако страшно спрема Земљи!

— На жалост, све је онако као што сам вам већ јавио и још много горе.

— Ако их не спречимо, пропасти смо — умешао се секретар Француз Себастијан Дакс.

— Нећу да вас плашим — започео је свој извештај професор Конингсло — али није тешко замислити шта би се догодило с човечанством кад би наједном остало без гвожђа. Да не говорим о крућим стварима већ само о таквим ситницама као што су ексери и

шрафови. Рецимо, хоћете да седнете у столицу а она се распадне под нама у парампарчад. Или, на шта би личиле самоуслуге кад би сав лим од конзерви нестало? Ипак, све је то ништа у поређењу са оним што би се десило у индустрији. Као под ударцем чаробног штапића нестали би сви аутомобили света, авиони, ракете, космички бродови, машине. Чак и плочник од коцке претворио би се у обичну глину, а биљке које се хране гвожђем из земље зачас би увенуле.

Сврашњије од инвазије

— Није тешко закључити да би и животиње без биљака угинуле, а онда се лоше пише и људима. —

Цета је од нас удаљен око 11 светлосних година.

— Нешто мање од тога — рече професор. — То нам је један од врло блиских система.

— Ипак, то није тако мало растојање — тешио се секретар Дакс — ако се ти Арбалци спремају да изврше инвазију на нашу планету као што је то описао Велс.

— Не, они за то немају никакве потребе — одговори професор.

— Како ће се онда докопати нашег гвожђа? — зачудио се Ел Махди. — Ништа не разумем!

— У томе и јесте генијалност њиховог плана. Признајем вам кад сам чуо шта намеравају, замало нисам пао у несвест. — Професор се стресе при поновној помисли на садржину случајно ухваћене поруке.

— Пронашли су посебну врсту зрачења које се лако креће кроз васиону а озонски омотач око Земље

ја сам вас такође обавестио „са растојања“ пре него што сам дошао овамо. Али, не бојте се! Пре тога сам покрио њихову таласну дужину да не могу да ме чују.

Комитет је после овога на брзину завршио рад и донео одлуку која је остала у тајности. Обавештени су само председници САД, Британије, СССР и Кине и то писмима, по старој методи курира.

Сумња у усџех

Одмах сутрадан после одлуке Комитета у Северном мору, у близини Догер Бенка, на пловећој експерименталној станици Лајденског универзитета, професор ван Конинк slo и његов старији колега Корнелијус ван Хутен били су спремни да изведу велики подухват, да одбране Земљу од подмуклог напада са Арбала. У последњем тренутку ван Хутен је посумњао у успех: хоће ли експеримент, тако се акција званично звала, успети с обзиром да зрачењу које путује брзином светлости од Земље до Арбала треба скоро 11 светлосних година!

Ван Хутен погледа очајно свог пријатеља:

— Изгледа да смо ипак пропали! — Зашто? — изненади се Конинк slo.

— Ми ћемо их у предвиђеном року уништити, али ће они ипак у међувремену послати свој убитачни пројектил, па ће и они нас уништити.

Конинк slo се насмејао:

— А заборавио си проналазак нашег покојног колеге Јеронима ван Остадеа, времеплов „Стационаријус“.

— Баш сам идиот! — узвикну ван Хутен и пљесну се по челу.

Или ми, или они

Два научника монтирала су свој уређај за уништавање Арбала у времеплов професора ван Остадеа. Винули су се до на око 50 хиљада километара изнад Земље и вратили време за пуних 11 година уназад! Сад су били над Арбалцима у предности од равно 11 година и 44 дана!

Сноп зрачења прецизно је усмерен према Арбалу. После тога професори су јаким оптичким инструментом посматрали ефекат своје радијације на Арбал. После краћег чекања на средини крстића оптичког инструмента уместо звезде Тау Цета, како се она иначе види са Земље, угледали су сјајну звезду која је убрзо била јачине 10 Сиријуса, најсјајније звезде на нашем ноћном небу.

— Дакле, Арбал је уништен пре него што су његови становници успели да пошаљу зраке — промрмља ван Конинк slo.

— Да, уз пут је снажна експлозија разнела и матичну звезду Тау Цета која се претворила у оно што астрономи називају „нова звезда“ — узвикну задовољно ван Хутен.

— Ти и ја смо први људи који су успели да направе нову звезду, али ја се баш не поносим тиме.

— Ајде немој да си луд! — потапша га по рамену ван Хутен. — Радило се о бити или не бити! Или ми, или они!

Нова звезда Тау Цета дуго је својим блештавим сјајем красила ноћно небо наше планете Земље.



ПЛОЧА ЗА ВАС

БОБА



Највећа нада Александра Кораћа на недавно одржаном „Београдском пролећу 72“ био је Боба Стефановић. Захваљујући његовој изврсној, надахнутој интерпретацији, композиција „ЧУВАЈ СЕ ВАТРЕ“ донела је Кораћу награду публике и жирија новинара. „БУДИ САМО МОЈА“ је занимљива мелодија са „Б“ стране ове плоче у издању РТБ. Цена је 8,80 динара.

ЂОКО



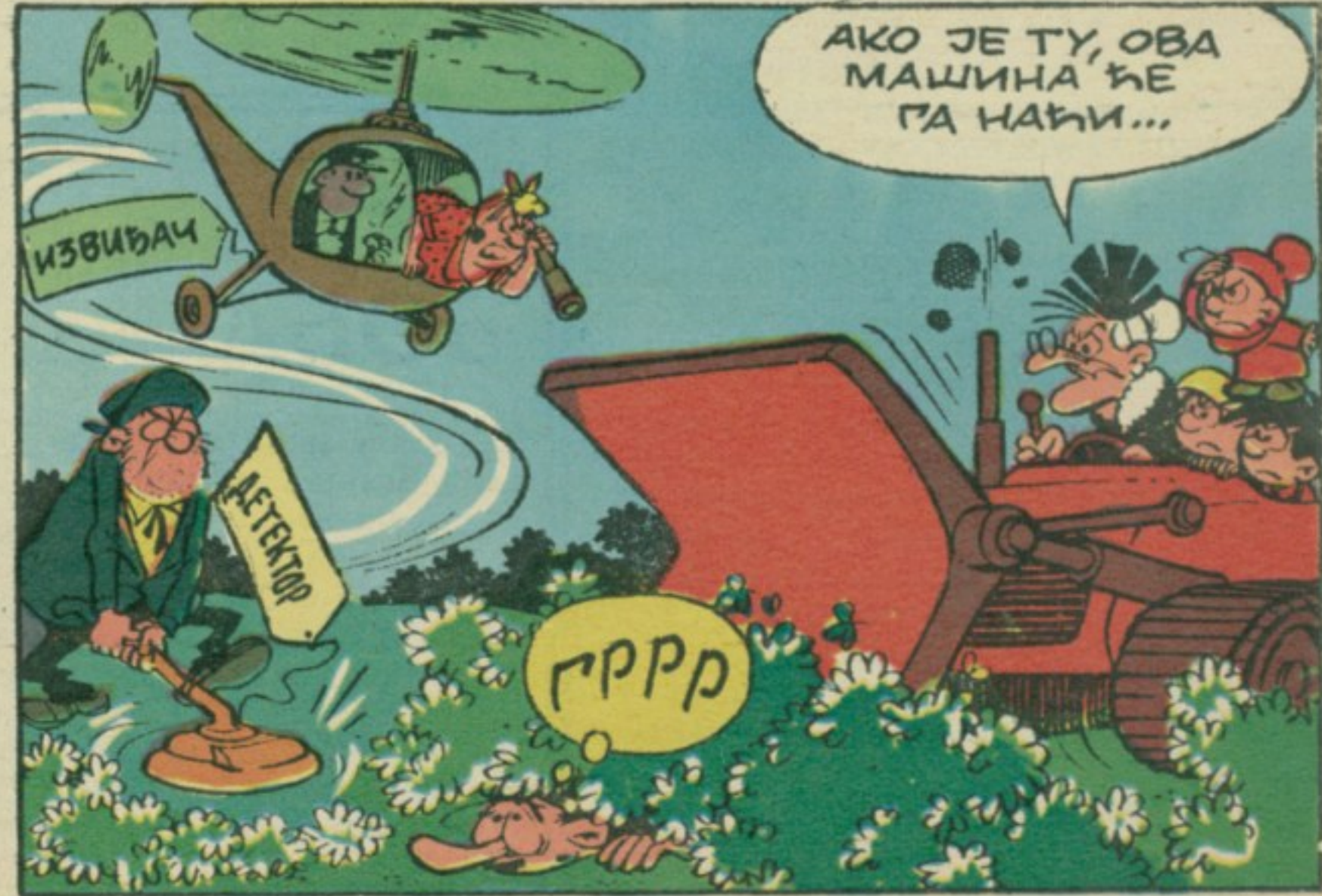
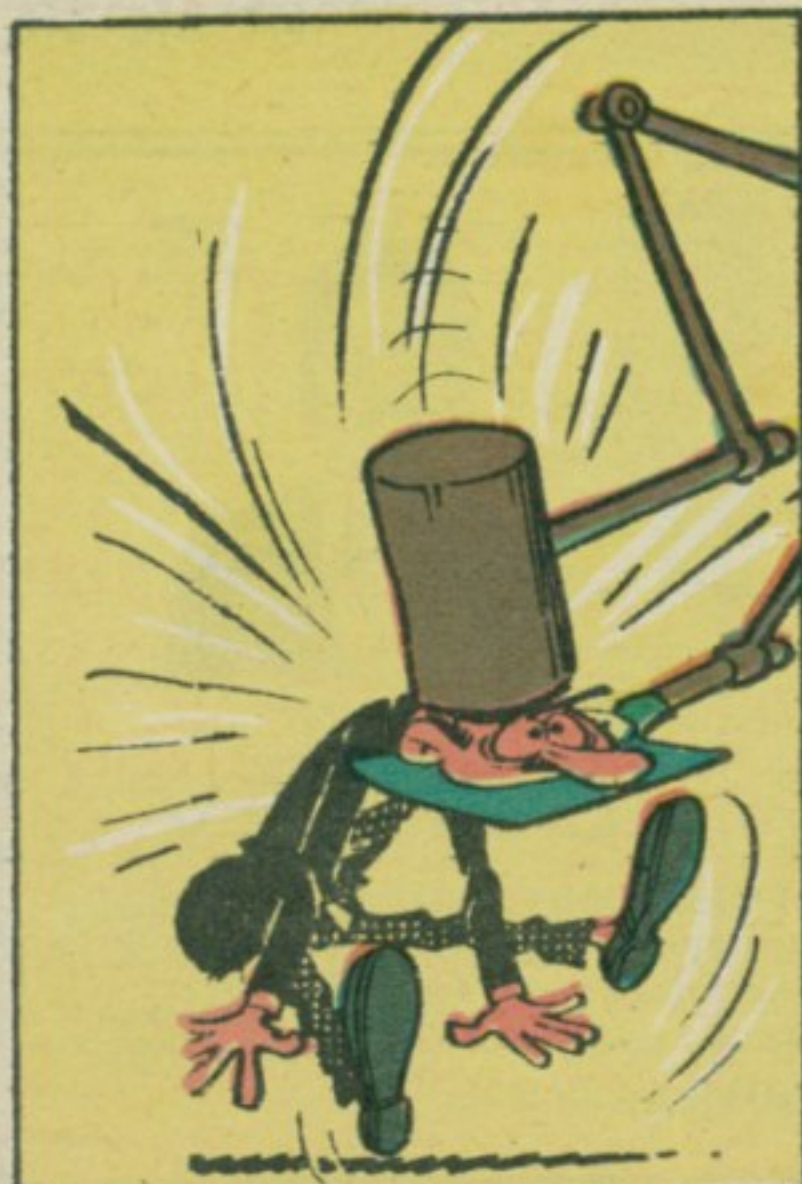
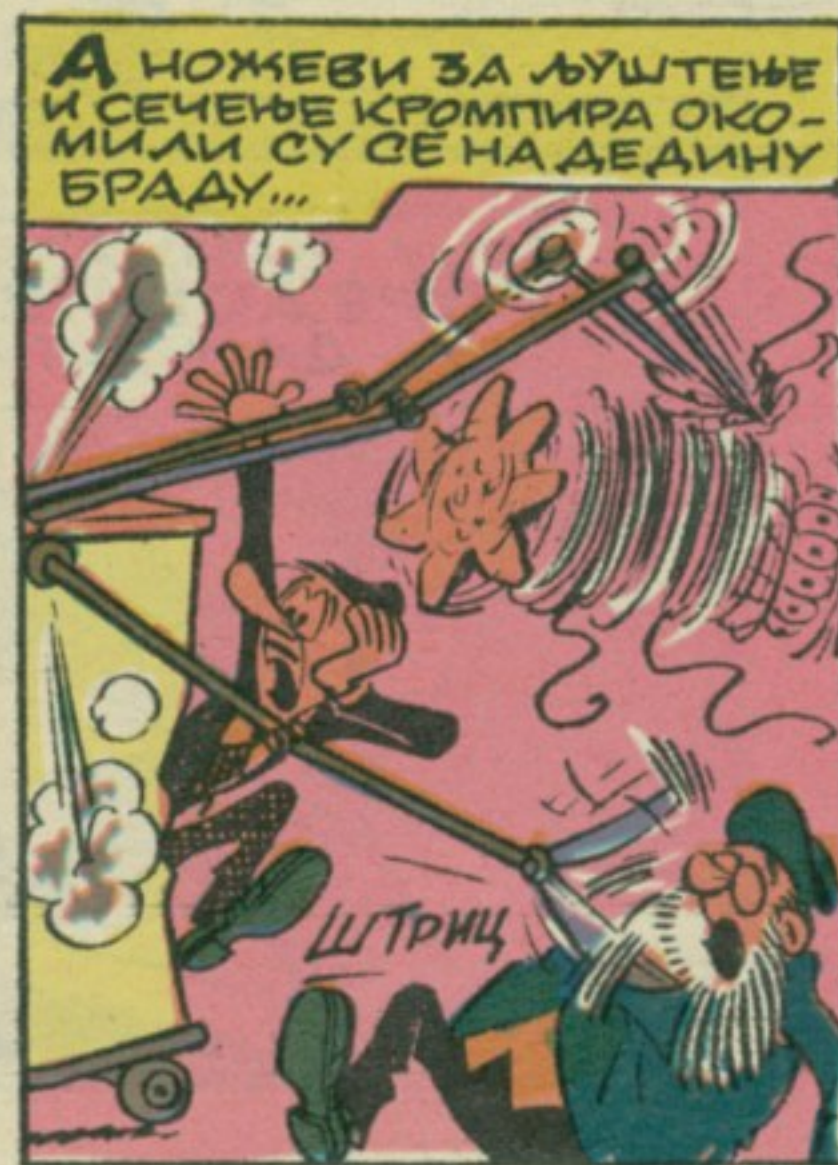
DJOKO DONCEV

Пошто је две године био први глас Македоније, Ђоко Дончев се сада представља и широј публици. Композиција „СНИВАЈ МИ СНИВАЈ, ЗЛАТО“ са његове прве плоче у издању „Дискоса“ садржи елементе далматинског мелоса. На „Б“ страни плоче је мелодија „БЕЗ ТЕБЕ“ Обе је компоновао Бата Херман, који прати Дончева са својим оркестром. Цена је 8,80 дин.

ПОРДИЦА БЕЗВЕЗИЋ



ТАТА БЕЗВЕЗИЋ УНАПРЕД СЕ РАДОВАО ОДМОРУ...

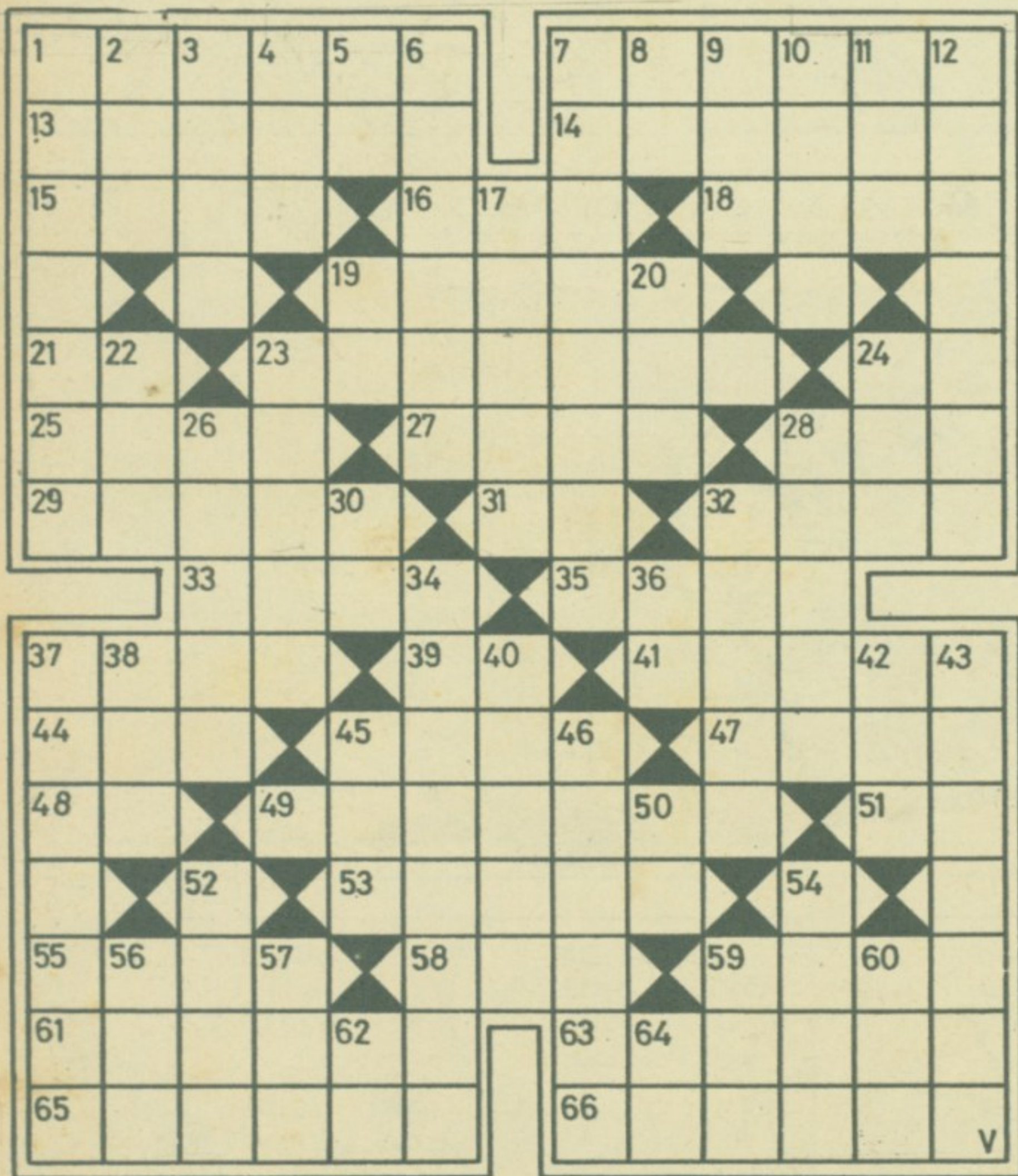


ВОДОРАВНО:

1) држава у Азији, 7) непобитна чињеница, 13) врста кита, 14) статив, 15) музичко дело за три гласа, 16) чекић, 18) безалкохолно пиће, 19) прах за запрашивање коже, 21) скраћеница за раднички савет, 23) врста инсекта, 24) Лу-долфов број, 25) наркотично средство, 27) пркос, 28) овчија маст, 29) улицица, 31) коњ, 32) дењак, 33) врста жита, 35) река у Србији, 37) рибаља јаја, 39) острво на Јадрану, 41) салата од печених паприка, 44) оцена, мишљење, 45) ознака, обележје, 47) посуда за купање, 48) два сугласника, 49) дужина измерена метром, 51) прво слово старословенске азбуке, 53) врста дажбина, 55) легњиковац, 58) плод животиња, 59) нерешен исход у шаху, 61) јужно воће, 63) врста обуће, 65) десна притока Западне Мораве, 66) авион са реактивним мотором.

УСПРАВНО:

1) пажња, занимање за нешто, 2) јужно воће, 3) река у Албанији, 4) име нашег нобеловца, 5) лична заменица, 6) споменари, 7) изагнати, 8) ауто-ознака за Сплит, 9) део те-разија, 10) место у Срему, 11) изнад, 12) украсно бодљикаво дрво, багрем, 17) град у Турској, 19) река у Италији, 20) оружани сукоб народа, 22) троцифрен број, 23) домаћа жи-вотиња, 24) крајња тачка Земљине осе, 26) сазвучје тоно-ва, 28) први стадијум у развоју инсекта, 30) предлог, 32) прича за децу, 34) део праматике, 36) хемијски знак за ба-ријум, 37) искрцавање, 38) такмичење за спортски пехар, 40) мушко име, 42) речно острво, 43) неслагање, диферен-ција, 45) кћеркин муж, 46) личност из приче митологије брат-близнак Полукса, 50) сугласник и самогласник, 52) речни рибар, 54) крвни суд (мн.), 56) друга, 57) француска филмска глумица (Жирадо), 59) речна и морска животиња, 60) шаховски термин, 62) немачки предлог (на), 64) ауто-ознака за Панчево.



РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) прихватилинште, у, р, 10) одора, и, р, 11) сто, 13) декан, 14) нем, 16) тона, 18) так, 19) лори, 20) ивица, р, 22) робот, н, 23) јард, 25) Касу, а, 26) ада, 28) пакет, 29) срж, и, 31) бал, 32) рам, б, 33) пол, 35) Ценер, 36) сат, и, 38) Ерин, 40) скуп, р, 42) Новак, т, 45) Авала, 47) глиб, 48) трп, 50) Одак, 51) ват, 52) Беара, 54) акт, и, а, 55) аскер, л, а, 56) ненастањеност.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: ДМ 52.— \$ 14.— Ег 78,40.— Сгр 61,60.— Скр 72,80.— Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централна 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.



МАЛА ПОШТА

КАМЕНИ ЦВЕТОВИ
У СТРАГАРИМА

Драги Забавнице,
Молим те да објавиш моје писмо јер је веома важно. На годишњицу трагичне смрти ученика и наставника Основне школе „Јулијана Батић“ из Страгара 17. јула треба да се отвори спомен-парк. Акција за изградњу покренута је пре



неколико месеци, али није прикупљено довољно новчаних средстава. Због тога се обраћам свим твојим читаоцима с молбом да помогну ову акцију. Сваки динар биће веома користан и драгоцен. Споменик који се гради биће начињен од четрнаест камених цветова, ђака. У средини споменика је фигура наставника Златомира а околне цветне алеје. Унапред захвална

МИРА ИЛИЋ, уч. VIII раз.,
Страгари код Крагујевца

ПРУТОМ
ПО ГЛАВИ!

Драги Забавнице!
Редован сам твој читалац, па бих те молио да ми одговориш на једно питање: да ли сме наставница музичког васпитања да туче ученике прутом по глави и рукама. И док њима остају маснице, она пита своју рођаку да ли је била



на ваиару и даје јој добре оцене иако ова скоро ништа не зна. Твој верни читалац

ЗОРАН из Малог Зворника

Не сме, Зоране! Али, ти и твоји другови немојте заборавити шта ви не смате.

ТРАЖИМ
ДРУГАРИЦУ

Драги Забавнице!

Молим те да ми помогнеш да пронађем Весну Белат која ми је некад, док је живјела у Сарајеву, била најбоља другарица. Мислим да сад живи у Београду и да је ученица петог или шестог разреда. У последњем писму, које ми је послала почет-



ком 1968. године, писала је да похађа школу за балерине. Послала ми је тада ову фотографију и ја те молим да је објавиш. Унапријед ти захваљује твоја стална читатељка.

ДРИТА КАДРИЈА,
Загребачка 88, 71000 Сарајево

ЈЕСУ ЛИ БУГАРИ
СЛОВЕНИ?

Драги Забавнице!
Одговори ми, молим те, да ли су Бугари Словени или неки други народ. У питању је опклада.

СЛОБОДАН МИХАЈЛОВИЋ,
Б. Кидрича 13, 38300 Пећ

Бугари су народ из источне групе Јужних Словена.

МЕЊАМО,
ПОКЛАЊАМО

Драги Забавнице,
Мало сам љута на тебе јер сам ти неколико пута писала а ти ниси објавио ниједно моје писмо. Сад ти се поново јављам јер желим да размијењујем напирнате салвете. Сва ком ко ми пошаље најмање 10 неизгужваних и непресавијених салвета одмах ћу узвратити. Мијењала бих такође и лист „Мики“, 2 комада за један цртани роман. Твоја вјерна читатељка.

ВЕСНА ЗАФРЕД,
Медулићева 1,
51000 Ријека

Поштована редак-

цији!

Располажем извесним бројем књига које бих хтела да поклоним некој сиромашној осмогодишњој школи у Србији. Послаћу их оној која ми се прва јави.

ЗОРИЦА МАТИЋ,
Бушина 4,
11000 Београд



Драги Забавнице!
Желео бих да мењам значке са друговима и другарицама из земље и иностранства, па те молим да објавиш моју адресу.

БУРИЦА
БИРЧАНИН
Лукреција
Анкуић 64
26364 Маргита

Драги Забавнице,
Имам много старих Забавника и поклоних их оном ко ми се први јави.

МУСТАФА
БУБАЛО

Х херцеговачка
бригада 24
79250 Коњи



